

รายงานผลการวิจัยในชั้นเรียน

เรื่อง

การศึกษาถึงการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักศึกษา สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ
มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

โดย

ผ่องใส เพ็ชรรักษ์

อาทร จิตสุนทรชัยกุล

ศิริรัตน์ แจ่มรักษ์สกุล

รายงานการวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนจากมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ. 2555

โครงการวิจัย: การศึกษาถึงการศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

ผู้วิจัย ผศ.ผ่องใส เพ็ชรรักษ์

หัวหน้าภาควิชาการจัดการอุตสาหกรรม

ดร.อาทร จิตสุนทรชัยกุล

อาจารย์ประจำภาควิชาการจัดการอุตสาหกรรม

ผศ.ศิริรัตน์ แจ่มรักษ์สกุล

อาจารย์ประจำภาควิชาการจัดการอุตสาหกรรม

สถาบัน: มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต การศึกษาวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษานักศึกษสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 2, 3 และ 4 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ แบบสอบถามให้นักศึกษาทำการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ 10 ด้าน คือ เจตคติในการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การจัดการกับเวลาทางด้านการเรียน ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียน การมีสมาธิต่อการเรียน กระบวนการรวบรวมข้อมูล การเลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหาที่สำคัญของบทเรียน การใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน การทดสอบตนเอง การทบทวน และการเตรียมตัวในการเรียน และยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS สถิติที่ใช้ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยเลขคณิต ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์สหสัมพันธ์และการวิเคราะห์สหสัมพันธ์พหุคูณและสมการถดถอยพหุคูณ การทดสอบสมมติฐานได้กำหนดระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ 0.01

ผลการศึกษา สรุปได้ดังนี้

1) พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกันรวมถึงผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน

2) พฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในแต่ละด้าน ลำดับที่ 1 ด้านเจตคติในการเรียน ลำดับที่ 2 ยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบโดยลำดับที่ 3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลำดับที่ 4 การมีสมาธิต่อการเรียน ลำดับที่ 5 กระบวนการรวบรวมข้อมูล ลำดับที่ 6 การใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน ลำดับที่ 7 วิธีเลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหาที่สำคัญของบทเรียน ลำดับที่ 8 การทดสอบตนเอง การทบทวน และการเตรียมตัวในการเรียน ลำดับที่ 9 การจัดการกับเวลาทางด้านการเรียน ลำดับที่ 10 ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียน

3) พฤติกรรมด้านการรวบรวมข้อมูลและพฤติกรรมด้านการใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียนเป็นตัวแปรที่โดดเด่นที่สุดที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และชั้นปีที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กิตติกรรมประกาศ

การทำวิจัยครั้งนี้ ได้รับความกรุณาอย่างยิ่งจากท่านผู้บริหารมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ที่ให้โอกาสในการทำงาน โดยให้ทุนอุดหนุนจนสามารถดำเนินการวิจัยได้สำเร็จเรียบร้อยด้วยดี โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ท่านรองศาสตราจารย์ ดร.สรชัย พิศาลบุตร ที่ปรึกษารองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและวิทยบริการ ที่ได้ให้ความกรุณาสับสนุนช่วยเหลือทั้งด้านความรู้ โอกาสและกำลังใจ ตลอดจนให้ข้อเสนอแนะอันเป็นสิ่งสำคัญที่ทำให้งานวิจัยนี้สำเร็จลงได้

ขอกราบขอบพระคุณ ท่านรองศาสตราจารย์ ดร.อุปถัมภ์ สายแสงจันทร์ คณบดีคณะบริหารธุรกิจ ที่ได้ให้การส่งเสริมการทำวิจัยนี้ พร้อมทั้งร่วมให้ความเห็นอันเป็นประโยชน์ ขอขอบคุณนักวิจัยและบุคลากรศูนย์วิจัย ที่ช่วยอำนวยความสะดวกในทุกๆ ด้าน ทำให้การดำเนินงานต่างๆ สามารถเป็นไปอย่างราบรื่นตลอดเส้นทางของการทำงาน

สุดท้ายนี้ งานวิจัยครั้งนี้จะสำเร็จลงมิได้ หากไม่ได้รับการสนับสนุนจากนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตที่ได้ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ผ่องใส เพ็ชรรักษ์

อาทร จิตสุนทรชัยกุล

ศิริรัตน์ แจ่มรักษ์สกุล

เมษายน 2556

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ.....	I
บทคัดย่อ.....	II
สารบัญ.....	IV
สารบัญตาราง.....	VII

บทที่ 1 บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย.....	2
1.3 สมมติฐานของการวิจัย.....	3
1.4 นิยามศัพท์.....	3
1.5 ขอบเขตของการวิจัย.....	4
1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4

บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียน อันได้แก่.....	5
2.1.1 เจตคติในการเรียน.....	8
2.1.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	10
2.1.3 การจัดการกับเวลาทางด้านการเรียน.....	12
2.1.4 ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียน.....	14
2.1.5 การมีสมาธิต่อการเรียน.....	16
2.1.6 กระบวนการรวบรวมข้อมูล.....	17
2.1.7 วิธีเลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหาที่สำคัญของบทเรียน.....	18
2.1.8 การใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน.....	19
2.1.9 การทดสอบตนเอง การทบทวน และการเตรียมตัวในการเรียน.....	20
2.1.10 ยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ.....	22
2.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน.....	24
2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	24

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

บทที่ 3 ระเบียบวิจัย

3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย	27
3.1.1 ประชากร	27
3.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย	27
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	28
3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล	29
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	29
3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย	30
3.5.1 สถิติพรรณนา	30
3.5.2 สถิติอนุมาน	30

บทที่ 4 ผลการวิจัย

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล	32
4.2 วิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียน ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา	36
4.2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาด้านเจตคติในการเรียน	36
4.2.2 การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	37
4.2.3 การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาด้านการจัดการกับเวลาทางการเรียน	39
4.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาด้านความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียน	41
4.2.5 การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาด้านการมีสมาธิต่อการเรียน	43
4.2.6 การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาด้านกระบวนการรวบรวมข้อมูล	45

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

4.2.7 การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรม การเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษา ด้านวิธีเลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหาที่สำคัญของ บทเรียน	46
4.2.8 การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรม การเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษา ด้านการใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน	48
4.2.9 การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรม การเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษา ด้านการทดสอบตนเอง การทบทวน และการเตรียมตัวใน การเรียน	50
4.2.10 การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรม การเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษา ด้านยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ	51
4.2.11 การสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรม การเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักศึกษาในแต่ละด้าน	54
4.3 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน	56
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
5.1 สรุปผลการวิจัย	63
5.1.1 ข้อมูลส่วนบุคคล	63
5.1.2 การสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรม การเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนของนักศึกษาในแต่ละด้าน	64
5.1.3 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน	64
5.2 อภิปรายผล	66
5.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป	67
บรรณานุกรม	68
ภาคผนวก	
แบบสอบถาม	78
ประวัติผู้เขียน	84

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
3.1 แสดงจำนวนตัวอย่างนักศึกษาตามชั้นปี.....	27
4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษา.....	32
4.2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอายุนักศึกษา.....	33
4.3 แสดงความถี่และร้อยละของชั้นปีที่ศึกษาของนักศึกษา.....	33
4.4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเกรดเฉลี่ยสะสมนักศึกษา.....	33
4.5 แสดงความถี่และร้อยละของแต่ละกลุ่มผลการเรียนของนักศึกษา.....	34
4.6 แสดงความถี่และร้อยละของชั้นปีที่นักศึกษากำลังศึกษาจำแนกตามเพศของนักศึกษา.....	34
4.7 แสดงความถี่และร้อยละของผลการเรียนของนักศึกษาจำแนกตามเพศ.....	35
4.8 แสดงความถี่และร้อยละของผลการเรียนของนักศึกษาจำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา.....	35
4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความหมายและการจัดลำดับ พฤติกรรมการณ์เรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาด้านเจตคติในการเรียน.....	37
4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความหมายและการจัดลำดับพฤติกรรม การณ์เรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์.....	39
4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความหมายและการจัดลำดับพฤติกรรม การณ์เรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาด้านการจัดการกับเวลาทาง ด้านการเรียน.....	41
4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความหมายและการจัดลำดับพฤติกรรม การณ์เรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ด้านความวิตกกังวล เกี่ยวกับการเรียน.....	43
4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความหมายและการจัดลำดับ พฤติกรรมการณ์เรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ด้านการมีสมาธิต่อการเรียน.....	44
4.14 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความหมายและการจัดลำดับ พฤติกรรมการณ์เรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ด้านกระบวนการรวบรวมข้อมูล.....	46

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.15 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความหมายและการจัดลำดับ พฤติกรรมการณ์เรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ด้านวิธีเลือก ใจความสำคัญและจดจำเนื้อหาที่สำคัญของบทเรียน	48
4.16 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความหมายและการจัดลำดับ พฤติกรรมการณ์เรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ด้านการใช้ เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน	49
4.17 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความหมายและการจัดลำดับ พฤติกรรมการณ์เรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ด้านการ ทดสอบตนเอง การทบทวน และการเตรียมตัวในการเรียน	51
4.18 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความหมายและการจัดลำดับ พฤติกรรมการณ์เรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ด้านยุทธวิธี ในการสอบและการเตรียมตัวสอบ	53
4.19 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความหมายและการจัดลำดับ พฤติกรรมการณ์เรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสรุปในแต่ละด้าน	55
4.20 ผลการทดสอบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามเพศของนักศึกษา	56
4.21 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของพฤติกรรมการณ์เรียนของนักศึกษา จำแนกตามเพศของนักศึกษา	57
4.23 ผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการณ์เรียนของนักศึกษา จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา	58
4.24 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ของอายุและชั้นปีที่ศึกษามีความสัมพันธ์ต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา	59
4.25 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ของพฤติกรรมการณ์เรียนในแต่ละด้านมีผลต่อ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา	60
4.26 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และสัมประสิทธิ์การตัดสินใจเชิงพหุ จากผลการทดสอบพฤติกรรมการณ์เรียนในแต่ละด้านที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษาด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยแบบ Stepwise	61

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.27 แสดงผลการทดสอบพฤติกรรมการเรียนรู้ในด้านต่างๆ ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ การเรียนรู้ของนักศึกษาด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยแบบ Stepwise.....	61
4.28 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และสัมประสิทธิ์การตัดสินใจเชิงพหุ จากผลการทดสอบพฤติกรรมในแต่ละด้าน มีผลต่อผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ของ นักศึกษาด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยแบบ Stepwise.....	62
4.29 แสดงผลการทดสอบพฤติกรรมเรียนรู้ในหัวข้อต่างๆ ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ การเรียนรู้ของนักศึกษาด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยแบบ Stepwise.....	62

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การศึกษาถือว่าเป็นสิ่งที่สำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ เพื่อป้องกันถึงความเป็นมนุษย์ที่มีคุณภาพ ซึ่งจะส่งผลให้เกิดการพัฒนาทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรมของประเทศ โดยเฉพาะการศึกษาในระดับอุดมศึกษานั้น นับได้ว่ามีบทบาทสำคัญอย่างมาก เนื่องจากการศึกษาที่มุ่งเน้นในการพัฒนาทางด้านสติปัญญาและความคิดของคนให้มีความเจริญก้าวหน้าทางด้านวิชาการ และวิชาชีพขั้นสูง เพื่อส่งเสริมคุณภาพในการดำรงชีวิตของตนเอง สังคมและประเทศชาติ (สำนักนายกรัฐมนตรื, 2525)

สำหรับการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ นั้นเป็นสาขาที่บูรณาการหรือรวบรวมศาสตร์ด้านวิศวกรรมอุตสาหกรรมเข้ากับศาสตร์ด้านการบริหารอุตสาหกรรม ศึกษาเกี่ยวกับการปฏิบัติการในธุรกิจที่มุ่งเน้น การผลิต การวางแผนและควบคุมการผลิต การจัดการด้านคุณภาพ การปรับปรุงกระบวนการผลิตและการควบคุมค่าใช้จ่ายในการผลิต ผู้ศึกษาเป็นผู้ที่ชอบหรือสนใจทำงานในธุรกิจอุตสาหกรรม โดยที่แนวทางการศึกษา คือ การศึกษาวิชาต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการผลิต การวางแผนและควบคุมการผลิต การจัดการด้านคุณภาพ การปรับปรุงกระบวนการผลิตและการควบคุมค่าใช้จ่ายในการผลิต สอดคล้องกับตำแหน่งงานในอุตสาหกรรม เช่น การควบคุมคุณภาพ (Quality Control), การปรับปรุงกระบวนการ (Process Improvement), การจัดการวัสดุและการจัดซื้อ (Purchasing and Material Control), การจัดการการขนส่งและโลจิสติกส์ (Transportation and Logistics Management), การวางแผนและควบคุมการผลิต (Production Planning Control), การบำรุงรักษาเครื่องจักรอุปกรณ์ (Machine Maintenance) ฯลฯ

ซึ่งทางภาควิชาการจัดการอุตสาหกรรมได้ตระหนักถึงความสำคัญในการผลิตบัณฑิตทางด้านจัดการอุตสาหกรรมให้สามารถออกไปทำหน้าที่พัฒนาประเทศ โดยพัฒนาการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นให้นักศึกษาปฏิบัติงานได้จริงและถึงพร้อมด้วยคุณธรรมและคุณวุฒิ รวมทั้งสร้างเจตคติให้นักศึกษามีความสามารถในการคิดวิเคราะห์และสามารถประยุกต์ใช้ได้ อย่างเป็นระบบและถูกต้อง ซึ่งการที่จะผลิตบัณฑิตให้มีคุณภาพต้องคำนึงถึงพฤติกรรม การเรียนที่มีผลต่อคุณภาพการศึกษา ซึ่งผู้วิจัยได้นำกรอบทางด้านพฤติกรรม การเรียนของ สิ่งไทยวงศ์ (2544) ที่ได้แปลและดัดแปลงข้อคำถามมาจากแบบสำรวจ Learning and Study Strategies Inventory--LASSI ของมหาวิทยาลัยเท็กซัส แห่งออสติน (University of Texas at

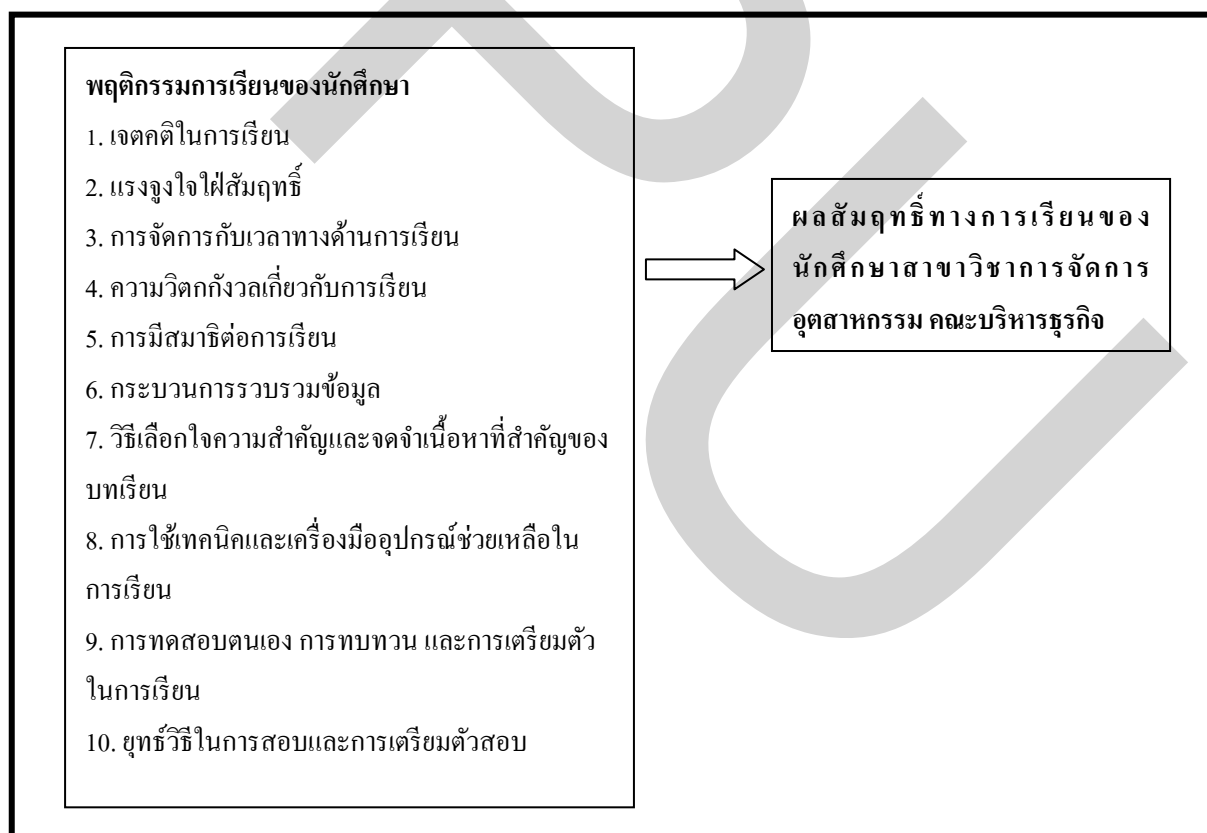
Austin) โดย Weinstein and Palmer (2002) ที่สร้างขึ้นเมื่อ ค.ศ. 1987 เพื่อเก็บข้อมูลเกี่ยวกับนักศึกษา โดยแบ่งออกเป็น 10 ด้าน คือ เจตคติในการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การจัดการกับเวลาทางด้านการเรียน ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียน การมีสมาธิต่อการเรียน กระบวนการรวบรวมข้อมูล การเลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหาที่สำคัญของบทเรียน การใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน การทดสอบตนเอง การทบทวน และการเตรียมตัวในการเรียน และยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ

ดังนั้นกลุ่มผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาหาพฤติกรรมการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เพื่อเสริมสร้างให้นักศึกษาประสบผลสำเร็จทางการเรียนได้ดียิ่งขึ้น และสามารถนำไปพัฒนาปรับปรุงระบบการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้นต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาพฤติกรรมการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

กรอบแนวคิดในการวิจัย

1.3 สมมติฐานของการวิจัย

พฤติกรรมการเรียนรู้ผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ในแต่ละกลุ่มผลการเรียน

1.4. นิยามศัพท์

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ของนักศึกษาตั้งแต่ภาคเรียนแรกที่เข้ามาศึกษาจนถึงภาคเรียนปัจจุบัน

นักศึกษาสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม หมายถึง นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ ภาคปกติที่ลงทะเบียนเรียนในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2555

พฤติกรรมการเรียนรู้ หมายถึง พฤติกรรมของผู้เรียนที่แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีกระบวนการศึกษาหาความรู้อย่างไร ซึ่งประกอบด้วย

1. เจตคติในการเรียน หมายถึง เจตคติของนักศึกษาที่มีต่อสถานศึกษาและความสำเร็จในการเรียน
2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง การที่นักศึกษามีความขยันเอาใจใส่ มีระเบียบวินัยในตนเอง และมีความพยายามซึ่งเป็นสิ่งจำเป็นที่จะทำให้การเรียนนั้นประสบความสำเร็จ
3. การจัดการกับเวลาทางด้านการเรียน หมายถึง การที่นักศึกษาวางแผน และจัดการกำหนดเวลาของตนเองตามสถานการณ์ต่าง ๆ
4. ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียน หมายถึง ระดับความกังวลของนักศึกษาที่มีต่อสถานศึกษา นักศึกษาที่มีระดับคะแนนต่ำมักจะพบประสบการณ์หลายอย่างที่ก่อให้เกิดความวิตกกังวลสูงในสถานศึกษา ส่วนนักศึกษาที่มีระดับคะแนนสูงมักจะมี ความวิตกกังวลเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่งชัดเจน
5. การมีสมาธิต่อการเรียน หมายถึง ความสามารถของนักศึกษาที่มีความสนใจต่อเหตุการณ์ในขณะนั้น
6. กระบวนการรวบรวมข้อมูล หมายถึง วิธีการที่นักศึกษาสามารถใช้การจินตนาการ กลวิธีในการจัดการ และทักษะของเหตุผลหรือวิธีการในการเรียนที่ช่วยให้นักศึกษาสามารถเชื่อมโยงความรู้เดิมเข้ากับสิ่งที่พวกเขากำลังจะเรียนรู้และจดจำ
7. วิธีเลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหาที่สำคัญของบทเรียน หมายถึง ทักษะของนักศึกษาที่สามารถจับใจความสำคัญของเนื้อหาว่าส่วนใดสำคัญมาก และส่วนใดที่ไม่ค่อยมีความสำคัญกับรายละเอียด
8. การใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน หมายถึง การที่นักศึกษาสามารถใช้ข้อมูลหรือตัวอย่างที่มีอยู่ช่วยเหลือในการเรียนและค้นคว้าข้อมูล

9. การทดสอบตนเอง การทบทวนและการเตรียมตัวในการเรียน หมายถึง จินตนาการ หรือการสร้างภาพอันเป็นเทคนิคที่จะช่วยให้นักศึกษาเข้าใจในบทเรียนมากยิ่งขึ้น

10. ยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ หมายถึง การเตรียมตัวในการสอบของ นักศึกษา ซึ่งรวมถึงเทคนิคต่าง ๆ ในการท่องจำ

1.5. ขอบเขตของการวิจัย

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต คณะ บริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม หลักสูตร 4 ปี ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2555 จำนวน 200 คน (ข้อมูลจาก ZAP ประจำปีการศึกษา 2555)

1.6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ทราบถึงพฤติกรรมการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา
2. นำพฤติกรรมการเรียนที่ได้มาใช้ประกอบในการปรับปรุงวิธีการสอนที่เหมาะสมแก่นักศึกษา

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัยได้ศึกษาและค้นคว้าทฤษฎี ความรู้ที่เกี่ยวข้องมาเป็นกรอบในการศึกษาดังนี้

2.1 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียน อันได้แก่

2.1.1 เจตคติในการเรียน

2.1.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

2.1.3 การจัดการกับเวลาทางการเรียน

2.1.4 ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียน

2.1.5 การมีสมาธิต่อการเรียน

2.1.6 กระบวนการรวบรวมข้อมูล

2.1.7 วิธีเลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหาที่สำคัญของบทเรียน

2.1.8 การใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน

2.1.9 การทดสอบตนเอง การทบทวน และการเตรียมตัวในการเรียน

2.1.10 ยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ

2.2 แนวคิดทฤษฎีเกี่ยวผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 พฤติกรรมการเรียน

ความหมายของพฤติกรรมการเรียน

ความหมายของคำว่าพฤติกรรมการเรียน (learning behaviors) มีคำอื่น ๆ ที่มีความหมายเหมือนกัน ได้แก่ ทักษะการเรียน (study skills) เทคนิคการเรียน (study techniques) นิสัยในการเรียน (study habits) และยุทธวิธีการเรียน (learning strategies) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงนำเสนอความหมายพฤติกรรมการเรียน ทักษะการเรียน เทคนิคการเรียน นิสัยในการเรียน และยุทธวิธีการเรียน ไว้ดังนี้

Holtzman (1965, p. 17) ได้กล่าวถึงนิสัยในการเรียนว่ามีพฤติกรรมการเรียนที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอเกี่ยวกับการใช้เวลาเรียน รู้จักใช้เวลาในการเรียนได้อย่างเหมาะสม รู้จักแบ่งเวลา ไม่ผัดผ่อนและหลีกเลี่ยงและปฏิบัติงานได้รับมอบหมายทันเวลา

Wrenn and Larsen (1969, pp. 1-4) ได้เสนอว่าทักษะในการเรียนและเทคนิคในการเรียนเป็นลักษณะของพฤติกรรมแบบหนึ่งและเป็นส่วนหนึ่งของนิสัยในการเรียน ซึ่งนิสัยใน

การเรียนรู้ (study habits) เป็นลักษณะเฉพาะของแต่ละบุคคลที่แสดงออกหรือกระทำ ในการเรียนรู้เกี่ยวกับสิ่งของและบุคคล (Jearakul, 1976, p. 15) ซึ่งลักษณะนิสัยในการเรียนนั้นจะรวมไปถึง เทคนิคในการเรียน และทักษะในการเรียนด้วย (วิชชุดา เตียวสกุล, 2529, หน้า 6) เช่นเดียวกับ ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์ (2538, หน้า 1) ที่กล่าวว่านิสัยในการเรียน หมายถึง พฤติกรรมที่แสดงออกอย่างสม่ำเสมอ แสดงถึงความพอใจและมุ่งมั่นที่จะศึกษาหาความรู้ให้บรรลุผลสำเร็จ ซึ่งพฤติกรรมดังกล่าวประกอบด้วยความตั้งใจ และเอาใจใส่ในการเรียน การวางแผนและการจัดระบบการเรียน มีความมุ่งมั่นที่จะแสวงหาความรู้ และพัฒนาการเรียนให้ดีขึ้นเรื่อย ๆ โดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค มีความคิดริเริ่ม ขยัน อดทน รับผิดชอบ ฟังตนเอง และมีความภาคภูมิใจในผลการเรียนของตน

Weinstein and Mayer (1986, p. 315) ให้ความหมายว่า เป็นพฤติกรรมของผู้เรียนที่แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีกระบวนการศึกษาหาความรู้อย่างไร ตัวอย่างเช่น การขีดเส้นใต้ข้อความที่สำคัญ ๆ การสรุปประเด็นสำคัญของสิ่งที่เรียน หรือการแสวงหาความรู้เพิ่มเติมเพื่อให้สิ่งที่เรียนกระจ่างขึ้น

Cranston and Mccort (1985, p. 136) ได้ให้ความเห็นว่าพฤติกรรมในการเรียนของผู้เรียนและเจตคติของผู้เรียนที่มีต่อการเรียน การสอน ผู้สอน และสัมพันธภาพกับเพื่อน หมายถึง วิธีการเรียนของผู้เรียนที่ตอบสนองต่อสิ่งเร้าขณะนั่นเอง

ธีรยุทธ์ เสนียวงศ์ ณ อยุธยา (2525, หน้า 33) ได้อธิบายความหมายและลักษณะของพฤติกรรมการเรียนพอสรุปได้ว่า พฤติกรรมการเรียน หมายถึง การกระทำหรือกิจกรรมที่นักเรียนแสดงออกเพื่อมุ่งพัฒนาในด้านความรู้ เจตคติ และทักษะตามจุดมุ่งหมายที่ได้กำหนดไว้ในวิชาต่าง ๆ

สุมานัน รุ่งเรืองธรรม (2526, หน้า 33) ได้สรุปว่าพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียน มีจุดมุ่งหมายเพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมให้ผู้เรียนมีความเจริญสูงสุด โดยผ่านประสบการณ์ต่าง ๆ ดังนั้น จึงอาจกล่าวได้ว่าพฤติกรรมการเรียนของผู้เรียนก็คือ สิ่งที่บุคคลกระทำขณะทีเรียนนั่นเอง

โสภา ชูพิกุลชัย (2528, หน้า 111) ให้ความหมายของพฤติกรรมการเรียน หมายถึง การกระทำ หรือกิจกรรมที่นักเรียนแสดงออกในด้านการเรียน การตอบสนองหรือปฏิกิริยาที่นักเรียนมีต่อประสบการณ์ สิ่งแวดล้อมในขณะที่เรียนด้วย ดังนั้นพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนนั้นขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของนักเรียนเป็นสำคัญ

ภิญโญ สาร (2531, หน้า 16) ได้สรุปถึงพฤติกรรมการเรียนที่ดี คือ การปฏิบัติตัวทั้งในและนอกห้องเรียน โดยนักเรียนควรให้ความสนใจเฉพาะสิ่งที่ครูสอนเท่านั้น ถ้าช่วงใดฟังครูอธิบายไม่ทันหรือไม่เข้าใจแจ่มแจ้งควรยกมือถามทันที ถ้าช่วงใดฟังหรือจดคำอธิบายไม่ทันควรเว้นที่จดไว้ภายหลังแล้วรีบจดในสิ่งที่ครูกำลังพูดอยู่ การจดคำอธิบายควรจดจากความ

เข้าใจของนักเรียนเอง เมื่ออยู่นอกห้องเรียน นักเรียนควรทำแบบฝึกหัดที่ครูสั่งหรือลงทบทวนดูในสิ่งที่เรียนมาแล้วในชั้นเรียน และทำตารางเวลาส่วนตัวประจำสัปดาห์เพื่อวางแผนในการเรียน

ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541, หน้า 7) ได้ให้ความหมายของพฤติกรรมการเรียนว่า หมายถึง การปฏิบัติตัวทางการเรียนของนักเรียนทั้งในและนอกห้องเรียน ได้แก่

1. การปฏิบัติตัวในห้องเรียนที่โรงเรียน ขณะที่ครูกำลังสอนในชั้นเรียน ได้แก่ การนำอุปกรณ์มาเรียนครบ เข้าชั้นเรียนตรงเวลา ตั้งใจฟังครูสอน จดคำอธิบายของครูสรุปเป็นความเข้าใจของนักเรียนเอง

2. การปฏิบัติตัวนอกห้องเรียน ได้แก่ ทบทวนบทเรียน ทำงานที่ได้รับมอบหมายให้เสร็จและส่งตามกำหนดเวลา ไม่ละเลยหรือหลีกเลี่ยงงานที่ได้รับมอบหมาย พยายามติดตามผลงานของตนที่ได้ทำไปแล้วเพื่อแก้ไขปรับปรุงงานที่ทำบกพร่องให้ดียิ่งขึ้น

จากการศึกษาของกึ่งกาญจน์ ปานทอง (2545) สรุปว่า ความหมายของพฤติกรรม การเรียนว่า หมายถึง การปฏิบัติตัวของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนทั้งในและนอกห้องเรียนได้อย่างเหมาะสมกับวัน เวลา และสถานที่ ได้แก่ การแบ่งเวลาในการเรียน การฟัง การอ่าน การจดโน้ตเพื่อช่วยจำ การส่งการบ้าน การทบทวนบทเรียน และการเตรียมตัวสอบ เป็นต้น

กรมวิชาการ (2542) ได้มีแนวทางการเสริมสร้างประสิทธิภาพทางการเรียน มีการจัดรูปแบบการส่งเสริมประสิทธิภาพการเรียนรู้ที่สำคัญ มีองค์ประกอบเป็นจิตใจ ได้แก่ เจตคติที่ดี มีแรงจูงใจ ลักษณะเฉพาะในการเรียน ได้แก่ รูปแบบการเรียนรู้ นิสัยในการเรียน ความพร้อม ได้แก่ การใช้เวลา สิ่งแวดล้อม สภาพร่างกาย และวิธีการเรียน ได้แก่ การจำ การคิด การฟัง การอ่าน การเขียน โดยจัดกิจกรรมสนับสนุนมีขอบข่ายเนื้อหา ต่าง ๆ เช่น การกำหนดเป้าหมายการเรียน การปลูกฝังเจตคติและแรงจูงใจในการเรียน การสำรวจนิสัยทางการเรียน การสำรวจลีลาการเรียนรู้ การบริหารเวลาให้เหมาะสม การพัฒนาความคิดสร้างสรรค์ การฝึกทักษะการคิดรวบยอด การคิดอย่างเป็นระบบการพัฒนาทักษะการอ่าน ฝึกทักษะการฟัง การเขียน การจดบันทึก และการพูด ฝึกทักษะในการจำ สร้างนิสัยใฝ่เรียนรู้ การเตรียมตัวสอบ เพื่อให้ผู้เรียนมีความพร้อมที่จะเรียน รู้จักลักษณะเฉพาะในการเรียน อยู่ในสภาพแวดล้อมที่เหมาะสม และมีวิธีการเรียนที่ดี และสามารถพัฒนาตนเองได้ เน้นการสร้างพฤติกรรมที่ดีให้แก่ผู้เรียน

จากการศึกษาของพรพจน์ เพ็ชรทวีพรเดช (2547) สรุปว่า ความหมายของพฤติกรรมการเรียน หมายถึง การกระทำกิจกรรม การตอบสนอง ปฏิบัติ หรือวิธีการและเทคนิคในการเรียนของนักเรียน ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความรู้ ทักษะ เจตคติ ใ้ับบรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดในวิชาต่าง ๆ โดยมีการแสดงออกอย่างสม่ำเสมอด้วยความพึงพอใจ และมานะพยายามที่จะพัฒนาการเรียนให้ดีขึ้นโดยไม่ย่อท้อต่ออุปสรรค

จากการศึกษาของสุทัศน์ สี่แก้วเขียว (2548) สรุปว่า ความหมายของพฤติกรรมในการเรียน หมายถึง เป็นพฤติกรรมที่สืบเนื่องมาจากทักษะในการเรียนและเทคนิค ในการเรียน สำหรับนักศึกษาอาจถือได้ว่าเป็นเทคนิคในการเรียนอย่างหนึ่ง ซึ่งก่อให้เกิดพฤติกรรมทางด้านการเรียนที่ปฏิบัติเป็นประจำ โดยพฤติกรรมส่วนนี้มาจากเทคนิคในการเรียน รวมถึงการทำงานและการใช้เวลาอย่างเหมาะสมของนักศึกษาด้วย

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่าพฤติกรรมการเรียนเป็นการแสดงออกในการปฏิบัติตัวของนักศึกษาเกี่ยวกับการเรียนทั้งในและนอกห้องเรียนอย่างสม่ำเสมอเกี่ยวกับการศึกษาเล่าเรียนซึ่งสามารถพัฒนาด้วยวิธีการต่าง ๆ เช่น การรู้จักใช้เวลาอย่างมีประสิทธิภาพ มีการเตรียมตัวในการเรียน การจดบันทึก การมีสมาธิการจำ การใช้เทคนิคต่าง ๆ การอ่าน การเลือกใจความสำคัญ กระบวนการรวบรวมข้อมูล หรือการเตรียมตัวสอบ และพฤติกรรมการเรียนที่พัฒนาด้วยการฝึกฝนและมีประสบการณ์ โดยเฉพาะวิธีการเรียนที่มีการปฏิบัติเป็นประจำหรือปฏิบัติบ่อยครั้งจะนำไปสู่นิสัยในการเรียนที่ดี ซึ่งมีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาความรู้ทักษะ เจตคติ ให้บรรลุจุดประสงค์ที่กำหนดในการเรียน

2.1.1 เจตคติในการเรียน

เจตคติในการเรียน ถือเป็นตัวแปรหนึ่งที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งในความหมายของเจตคติ ชัยวัฒน์ แสงศรี (2538, หน้า 53) กล่าวว่า เจตคติเป็นความรู้สึก ความคิดที่บุคคลมีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เป็นผลมาจากประสบการณ์หรือสิ่งแวดล้อม ความรู้สึก และความคิดดังกล่าวเป็นไปได้ในทางชอบหรือไม่ชอบ เห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย อันมีแนวโน้มที่จะให้บุคคลแสดงปฏิกิริยาและกระทำต่อสิ่งนั้น ๆ ทั้งในการสนับสนุนและต่อต้าน เจตคติ เป็นสิ่งที่ไม่สามารถมองเห็นได้อย่างชัดเจน การที่เราจะทราบเจตคติของบุคคลหนึ่งได้ ก็ต้องใช้วิธีแปลความหมายของการแสดงออก ซึ่งอาจจะเป็นแบบหนึ่งขององค์ประกอบของเจตคติก็ได้ ส่วนเจตคติทางการเรียนนั้น

วิชชุดา เตียวสกุล (2529, หน้า 14) กล่าวถึงเจตคติทางการเรียน ว่าเป็นความรู้สึกและความคิดเห็นที่มีต่อความรู้ต่อการศึกษา ทั้งทางด้านการเรียนการสอน ก็ยอมรับตัวครูและคุณค่าทางการศึกษา สอดคล้องกับ สูดฤทัย มุขยวงศา (2533, หน้า 7) ที่อธิบายเจตคติในการเรียนว่าเป็นสภาพทางอารมณ์ ความรู้สึก ความคิด ความเชื่อ และพฤติกรรมที่แสดงออก เพื่อตอบสนองต่อครู โรงเรียนและระบบการศึกษา เกิดจากประสบการณ์และการเรียนรู้ ซึ่งแสดงออกมาได้ 2 ด้าน คือ

1. เจตคติในทางที่ดีต่อการเรียน นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจ สนใจมาเรียนสม่ำเสมอ ยอมรับความสามารถ และวิธีการของครู เห็นคุณค่าของการศึกษา

2. เจตคติในทางที่ไม่ดีต่อการเรียน นักเรียนจะแสดงออกในลักษณะของความไม่พึงพอใจ ไม่เห็นด้วย ไม่ชอบครู ไม่ตั้งใจเรียน ขาดเรียนบ่อย ๆ ไม่เห็นคุณค่าของการศึกษา

นภาพร เมษรักขานิช (2515) ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียน เจตคติในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยใช้แบบสำรวจนิสัยในการเรียนและเจตคติในการเรียนของ วิลเลียม เอฟ บราวน์ และเวน เอช โฮลซ์แมน ได้ใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนในเขตพระนคร จำนวน 400 คน ผลการวิจัย พบว่า นิสัยในการเรียนและเจตคติในการเรียน มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงมีนิสัยในการเรียนและเจตคติในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ นักเรียนชายและหญิงมีนิสัยในการเรียนและเจตคติในการเรียนดีไม่แตกต่างกัน

สุวิมล ว่องวานิช (2522) ศึกษาเรื่อง สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างองค์ประกอบด้านเชาวน์ปัญญา ปัญหาส่วนตัว นิสัย และเจตคติในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 1,175 คน ผลการวิจัย พบว่า เมื่อใช้เชาวน์ปัญญา ปัญหาส่วนตัว นิสัย และเจตคติในการเรียนเป็นตัวทำนาย สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่าง ตัวทำนายทั้ง 3 ตัวกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดี ส่วนใหญ่มีนิสัยในการเรียนดี เป็นต้นว่า มีวิธีทำงานดี มีการทบทวนบทเรียนที่เรียนไปแล้วเสมอ มีการจดบันทึกย่อหรือส่งงานตามที่ครูมอบหมายตามกำหนด เพราะมองเห็นว่าการศึกษจะช่วยให้ตนเองประสบความสำเร็จ ในชีวิตได้

เทอด แก้วศิริ (2529) ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของนิสัยทางการเรียน และเจตคติต่อการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 การศึกษา 2526 จำนวน 606 คน ผลการวิจัย พบว่า องค์ประกอบของนิสัยทางการเรียนที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระดับ .01 มี 6 องค์ประกอบ คือ องค์ประกอบสมาธิในการทำงาน การหลีกเลี่ยงข้อตำหนิ การควบคุมอารมณ์ การแก้ปัญหา การเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความสมบูรณ์ของแบบอย่าง องค์ประกอบของนิสัยทางการเรียนที่สามารถร่วมกันทำนายผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ได้อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 5 องค์ประกอบ โดยเรียงตามลำดับความสำคัญของการทำนาย คือ องค์ประกอบ การหลีกเลี่ยงข้อตำหนิแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การแก้ไขปัญหาคำถาม การค้นคว้าและการวางแผนการเรียนการควบคุมอารมณ์

สุริย์ ประกายจันทร์ (2532) ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยทางการเรียนเจตคติทางการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลเมืองอุดรดิตถ์ จังหวัดอุดรดิตถ์ พบว่า นิสัย

ทางการเรียน เจตคติทางการเรียน มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กล่าวคือ ถ้าผู้เรียนมีนิสัยทางการเรียน เจตคติทางการเรียนที่ดี มีแนวโน้มที่จะประสบความสำเร็จในการเรียนสูง

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้น สรุปว่า เจตคติเป็นความรู้สึก ความคิดของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่งเป็นผลมาจากประสบการณ์ในทางการเรียน นักศึกษาจะแสดงออกในลักษณะของความพึงพอใจ และสนใจเรียนอย่างสม่ำเสมอ จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดี มีแนวโน้มประสบความสำเร็จในการศึกษาสูง ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ตั้งสมมติฐานในการวิจัยเพื่อศึกษาว่าพฤติกรรมการเรียนด้านเจตคติทางการเรียนมีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1.2 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง แรงจูงใจที่เป็นแรงขับให้บุคคลพยายามที่จะประกอบพฤติกรรมที่จะประสบสัมฤทธิ์ผลตามมาตรฐานความเป็นเลิศ และมีผู้ศึกษาวิจัยไว้ดังนี้

Bendig (1958) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาชายของมหาวิทยาลัยเพิตส์เบิร์ก จำนวน 110 คน ผลปรากฏว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับคะแนนเฉลี่ย (GPA) ของการสอบในภาคเรียนก่อน ได้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.22

Myers (1965) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ สมรรถภาพทางสมอง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน 524 คน พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชายและนักเรียนหญิง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ 0.50 และ 0.48 ตามลำดับ

Furst (1966) ได้ปรับปรุงแบบทดสอบวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ของ Myers ไปใช้กับนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 288 คน พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มีความสัมพันธ์กับคะแนนเฉลี่ย (GPA) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

Frymier and Wells (1966) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมัธยมศึกษาในมลรัฐโอไฮโอ จำนวน 339 คน โดยแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่มที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกับกลุ่ม ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ จากนั้นนำคะแนนจากแบบทดสอบแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์มาหาค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์กับคะแนนจากระเบียบสะสม พบว่า นักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่ฤทธิ์สูงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

Weiner (1972, p. 158) ได้สรุปลักษณะเด่นของผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงเปรียบเทียบกับผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำไว้ดังนี้

1. ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ตั้งใจทำงานดีกว่า อดทนต่อความล้มเหลวสูง ชอบเลือกงานสลับซับซ้อนมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ
2. ผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง ชอบริเริ่มกระทำสิ่งต่าง ๆ ด้วยความคิดของตัวเองมากกว่าและภูมิใจที่ได้เลือกงานยากมากกว่าผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ

เมธิ โพธิ์พัฒนา (2523) ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ และความซื่อสัตย์ของเด็กไทย โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 5 มัธยมศึกษาปีที่ 2 และมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร จันทบุรี สมุทรปราการ ตาก เลย และสงขลา จำนวน 886 คน โดยใช้แบบสอบถามวัดแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ปรากฏว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สถิติ วงศ์สุวรรณ (2527, หน้า 14) กล่าวถึง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ว่าเป็นความปรารถนาที่จะได้รับความสำเร็จในงาน เช่นเดียวกับ รุจิรา เขาวมาตย์ (2541, หน้า 13) ได้อธิบายว่าใฝ่สัมฤทธิ์นั้นส่งผลต่อการเรียนของผู้เรียนเป็นสิ่งที่ผู้เรียนคาดหวังเพื่อก้าวไปสู่ความสำเร็จหรือสัมฤทธิ์ผลที่ได้ตั้งไว้ ผู้ที่ประสบความสำเร็จจะเป็นผู้ที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูง

นลินี นินทบดี (2532) ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์เจตคติต่อวิชาสังคมศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสังเวช กรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 495 คน พบว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อวิชาสังคมศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษา มีความสัมพันธ์ในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

วันชัย ดนัยตโมนุท (2535) ศึกษาเรื่อง คุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดปทุมธานี ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความขยันหมั่นเพียรในการเรียนสูงกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ .05

ประธาน วัฒนาวณิชย์ (2537, หน้า 31-35) กล่าวว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เป็นการทำให้มีความศรัทธาอยากเรียน นับว่าเป็นสิ่งที่จำเป็นอันดับแรกของการเรียน และเป็นความสำเร็จไปแล้วเกินครึ่ง วิธีการกระตุ้นให้นักศึกษาเกิดความอยากเรียน คือ ต้องเร้าใจตนเองให้เกิดความสนใจอยากเรียน

สุกัญญา สามปรู (2539) ศึกษาเรื่อง องค์ประกอบด้านจิตวิทยา ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนกลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดนครราชสีมา พบว่า องค์ประกอบด้านจิตวิทยามีความสัมพันธ์ทางบวกกับ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 ส่วนตัวแปรที่สามารถร่วมกันพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคือ แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ นิัยทางการเรียนและความสนใจทางการเรียน

อดิพร นฤนาทชีวิน (2547) ศึกษาเรื่อง แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และบุคลิกภาพห้ำองค์ประกอบที่มีต่อพฤติกรรมการเรียนรู้ของวัยรุ่นที่เรียนดนตรี ในเขตกรุงเทพมหานคร พบว่า วัยรุ่นที่เรียนดนตรีที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์สูงมีพฤติกรรมการเรียนรู้ดีกว่าวัยรุ่นที่มีแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ต่ำ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากงานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ หมายถึง ความปรารถนาของบุคคลที่ต้องการจะได้รับผลสำเร็จในงานนั้น ด้วยเหตุนี้แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ จึงมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งถ้าผู้เรียนมีแรงจูงใจในการเรียนสูง เช่น มีความตั้งใจเรียน ต้องการจะประสบผลสำเร็จในการเรียน จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงด้วยเช่นกัน

2.1.3 การจัดการกับเวลาทางการเรียน

สำหรับการจัดเวลาในการเรียน ซึ่งเป็นการวางแผน เป็นการ จัดตารางการเรียนของนักศึกษา และเป็นตัวแปรหนึ่งของพฤติกรรม การเรียน การจัดการเวลาในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีผู้ได้ศึกษาวิจัยดังนี้

Humphreys (1960) ศึกษาความสัมพันธ์ของกิจกรรมนอกโรงเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงใช้เวลาในการทำกิจกรรมนอกโรงเรียน เช่น การอ่านหนังสือ งานศิลปะ และกิจกรรมทางสังคมค่อนข้างสูงมาก เด็กที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำใช้เวลาส่วนใหญ่ในการดูโทรทัศน์ ร้องเพลง และการเล่นเกณต่าง ๆ

Uris (1970) ได้แบ่งเวลาออกเป็น 3 ประเภท ตามลักษณะงานที่ต้องใช้แตกต่างกัน คือ

1. เวลาที่ต้องใช้อย่างคงที่ (fixed) ได้แก่ เรื่องที่ต้องปฏิบัติในสัปดาห์ที่มีลักษณะสม่ำเสมอ และไม่อาจตัดทอนได้เลย

2. เวลาที่พอยืดหยุ่นได้ (semi flexible) ได้แก่ เรื่องที่พอจะเพิ่มลดหรือยืดหยุ่นเวลาในการปฏิบัติงานพอสมควร

3. เวลาที่สามารถแปรเปลี่ยนได้ (variable) ได้แก่ เรื่องที่สามารถจะระงับโดยเปลี่ยนแปลงไปใช้ทางเลือกอื่น อาจจะรอไว้ทำภายหลังหรือสามารถเพิ่มหรือลดเวลาเรื่องนั้น ๆ ได้

นอกจากนี้ Uris ยังได้ให้ข้อเสนอแนะสำหรับนักศึกษาในการตรวจสอบข้อบกพร่องหรือจุดอ่อนของตนเองในการจัดสรรเวลา โดยใช้คำถามเหล่านี้เป็นแนวทางคือ

1. การจัดแบ่งเวลาที่กำหนดไว้นั้นได้เป็นไปตามความสำคัญที่ควรจะเป็นหรือไม่

2. ถ้าเพิ่มเวลาให้กับกิจกรรมที่กำหนดไว้นั้นแล้ว จะช่วยเพิ่มผลสำเร็จของงานและของงานชิ้นนี้ขึ้นบ้างหรือไม่

3. สามารถเปลี่ยนเรื่องที่อยู่ภายใต้ประเภทคงที่ มาอยู่ภายใต้ประเภทที่พอจะยืดหยุ่นได้บ้างหรือไม่

4. สามารถเปลี่ยนเรื่องที่อยู่ภายใต้ประเภทยืดหยุ่นได้มาอยู่ภายใต้ประเภทคงที่ได้หรือไม่ เพราะบางครั้งเราอาจมองข้ามกิจกรรมสำคัญ ๆ และจำเป็นต้องทำไปบ้างก็ได้

5. กิจกรรมที่จัดประเภทไว้ว่าสามารถจะเปลี่ยนแปลงได้นั้น สามารถตัดทิ้งได้หรือไม่ โดยมากถ้าวิเคราะห์ให้ดีจะพบกิจกรรมที่ไม่มีความสำคัญอะไร ทำให้เราสามารถตัดหรือย่อเวลาไปได้มาก

สมหวัง พิธิยานุวัฒน์ (2525, หน้า 150) ได้ศึกษาสาเหตุการลาออกจากมหาวิทยาลัยกลางคันโดยการสัมภาษณ์นักศึกษาที่ต้องออกจากมหาวิทยาลัยกลางคัน จำนวน 164 คน จาก 5 มหาวิทยาลัย ได้แก่ มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2513-2514 ผลการวิจัยพบว่าสาเหตุที่ทำให้นักศึกษาต้องออกจากมหาวิทยาลัยกลางคัน คือ การแบ่งเวลาไม่เหมาะสมและไม่ตั้งใจศึกษาเล่าเรียน เนื่องมาจากไม่ได้อุทิศเวลาให้กับการศึกษาเล่าเรียน กล่าวคือ ไม่ดูแลสุขภาพ ไม่ทำการบ้าน ไม่เข้าห้องเรียน ขาดเรียน เป็นต้น

วัชร บวรณสิงห์ (2526, หน้า 48-54) อธิบายว่า การจัดสรรเวลาในการศึกษาถือได้ว่าเป็นเทคนิคที่สำคัญ อันจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนให้ได้ผลดีขึ้นประการหนึ่ง กล่าวคือ ผู้เรียนจะต้องมีการทำตารางเวลาสำหรับศึกษาของตนเอง เพื่อจะได้ทำรายการสิ่งที่จะต้องทำตามลำดับความสำคัญก่อนหลัง และเวลาในการพักผ่อนให้เหมาะสมพร้อมทั้งมีวิธีการอ่านให้ถูกต้องเหมาะสม

สุขใจ น้ำผุด (2536, หน้า 44) กล่าวว่า เวลาเป็นสิ่งที่เราสามารถใช้จ่ายให้เกิดเป็นเงินเป็นทองขึ้นมาได้ แต่เวลาเป็นทรัพยากรที่ต่างจากทรัพยากรทั้งหลาย เพราะเมื่อผ่านไปแล้วไม่มีการย้อนคืน ดังนั้นคุณค่าของเวลาจึงขึ้นกับการรู้จักใช้จ่ายให้เกิดประโยชน์เท่านั้น

วลีวรรณ ศรีเศษะวิวัฒน์ (2536) ศึกษาเรื่อง ปัญหาของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษาลงกักรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ จำนวน 392 คน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษา มีปัญหาสูงสุด คือ ปัญหาด้านการเรียน ที่นักศึกษาไม่รู้จักแบ่งเวลาเรียนใช้เวลาในทางที่ไม่เกิดประโยชน์ เข้าร่วมกิจกรรมมากเกินไป จนทำให้ผลการเรียนไม่ดี

อัจฉรา ชีวาพัฒนานุวงศ์ (2537) ศึกษาเรื่อง ผลของการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อการใช้เวลาในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดแจ้งร้อน กรุงเทพมหานคร กับนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่าเขาวนัญญาปานกลาง และมีการใช้เวลาในการเรียนต่ำกว่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 25 ลงมา โดยแบ่งเป็นกลุ่มทดลอง จำนวน 8 คน พบว่ากลุ่มทดลอง

ที่ได้รับการใช้เทคนิคแม่แบบมีการใช้เวลาในการเรียนดีกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.5 และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นก่อนการทดลอง

ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ (2541, หน้า 39) กล่าวว่า เวลาเป็นทรัพยากรที่มีค่ามีอยู่อย่างจำกัด เมื่อผ่านไปแล้วจะผ่านไปเลยไม่มีการย้อนคืนมา ไม่อาจซื้อหาหรือแลกเปลี่ยนด้วยสิ่งของได้ เวลาเป็นสิ่งที่ตัดสินคุณค่า เป็นเครื่องหมายของการเจริญเติบโตเป็นความหวัง เป็นทรัพยากรที่ล้ำค่า ที่สร้างเงิน สร้างงาน และความสำเร็จ

ยุดา รักไทย และณัฐพงศ์ นาสมาริช (2543, หน้า 20) การวางแผนและทำตารางเวลา ซึ่งเป็นแผนที่ต้องทำแบบสัปดาห์ต่อสัปดาห์ โดยระบุถึงสิ่งที่จะต้องทำในแต่ละวันอย่างละเอียด และเวลาที่เหมาะสมแก่การทำแผนประเภทนี้คือ ช่วงสุดสัปดาห์ (เย็นวันศุกร์-เช้าวันอาทิตย์) เพราะนักเรียนรู้อยู่แล้วว่า 5 วันที่ผ่านมาเราได้เรียนอะไรและได้รับมอบหมายงานประจำสัปดาห์อะไรมาบ้าง เพื่อจะได้ใช้สิ่งนี้ทำแผนสำหรับสัปดาห์หน้า เพราะการทำแผนประจำสัปดาห์จะช่วยให้เราไปถึงศักยภาพส่วนตัวและรู้ว่าเทอมต่อไป ควรจะวางแผนอย่างไรจึงจะดี

จากงานวิจัยข้างต้น สามารถสรุปได้ว่า การจัดการเวลาด้านการเรียน หมายถึง นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงรู้จักการจัดสรรเวลาเพื่อการศึกษาของตนเองเพื่อให้มีเวลาเพียงพอในการเตรียมตัว ทำงานที่ได้มอบหมายในชั้นเรียน และทบทวนเนื้อหา เพื่อพัฒนาคุณภาพทางการเรียนของตนเอง ซึ่งนักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำนั้น มักจะมีการจัดการเวลาในการเรียนที่ไม่เหมาะสม และไม่รู้จักการจัดเวลาตามความสำคัญ

2.1.4 ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียน

Cattell and Scheier (1961, pp. 263-264) ได้สรุปผลการวิจัยเกี่ยวกับความวิตกกังวลว่า โดยทั่วไปแล้ว ความวิตกกังวลและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน จะสัมพันธ์กันเป็นลบ แต่ผลที่ได้ยังสรุปแน่นอนไม่ได้ เพราะผลดังกล่าวต้องขึ้นอยู่กับสิ่งที่เรียนรู้แรงจูงใจ ระดับอายุ และความเข้มของความวิตกกังวล

Desiderato and Koskinen (1969, p. 162) ศึกษาว่า นักเรียนที่มีความวิตกกังวลทางการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง ถ้ามีความวิตกกังวลจะทำให้คะแนนเฉลี่ยสะสมลดลงหรือไม่และผู้ที่มีความวิตกกังวลต่างกันจะมีพฤติกรรมที่ปฏิบัติเป็นประจำในการเรียนและผลการเรียนต่างกันหรือไม่ ผลปรากฏว่าผู้ที่มีความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียนแตกต่างกันจะได้คะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.5

Eugene (1969, p. 3876) ได้ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบที่พยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับ 8 ในมลรัฐโอไฮโอ พบว่า ความวิตกกังวลเป็นองค์ประกอบหนึ่งใน

การพยากรณ์ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยพยากรณ์ร่วมกับแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ และความคาดหวังในการศึกษา ได้ค่าสหสัมพันธ์เท่ากับ 0.55

Stevenson and Adam (1969) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับการเรียนรู้ของกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับ 4 และระดับ 6 จำนวน 318 คน พบว่า คะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมีความสัมพันธ์เป็นลบกับความวิตกกังวลนั้น คือความวิตกกังวลจะมีผลต่อการเรียนรู้ ถ้าระดับความวิตกกังวลต่ำผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะสูง แต่ถ้าระดับความวิตกกังวลสูง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจะต่ำ

Rycroft (1978, p. 12) กล่าวว่า ความวิตกกังวลเป็นความรู้สึกเตรียมพร้อมเพื่อเผชิญกับสิ่งที่จะเกิดขึ้นและความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่ไม่คุ้นเคย ภาวะเช่นนี้เกิดขึ้นเมื่อบุคคลตระหนักว่ามีบางสิ่งบางอย่างที่เป็นอันตรายต่อตนเองแต่ยังไม่สามารถกำจัดสิ่งนั้นได้ เนื่องจากยังไม่ได้เกิดขึ้นจริง ๆ หากสิ่งนั้นเกิดขึ้นหรือบุคคลรับรู้อย่างชัดเจนแล้วความวิตกกังวลก็จะหมดไปเพราะไม่ต้องเตรียมพร้อมที่จะเผชิญปัญหา ซึ่ง Spielberger, Gonzalez, and Fletcher (1979, p. 111) ได้สรุปแนวคิดในการศึกษาความวิตกกังวลในการสอบจากผู้วิจัยหลาย ๆ คนว่า การศึกษาความวิตกกังวลในการสอบต้องอ้างอิงความแตกต่างระหว่างบุคคลในความโน้มเอียงในการตอบสนองต่อความเครียดในการสอบการศึกษาส่วนใหญ่พบว่า ผู้มีความวิตกกังวลส่วนใหญ่มักมีประสบการณ์เหมือน ๆ กันในเรื่องต่อไปนี้

1. ลักษณะการแสดงออกถึงปฏิกิริยาทางอารมณ์ด้วยความรู้สึกตึงเครียด
2. ความวิตกกังวลเกี่ยวกับความรู้ความเข้าใจของตนเองซึ่งแสดงถึงความตั้งใจ
3. การกระตุ่นหรือการเร้าของระบบประสาทอัตโนมัติ

ดังนั้นจึงมีผู้วิจัยทำการศึกษาความวิตกกังวลที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ดังต่อไปนี้

Kochgaway and Vinita (1993) ได้ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลทางการเรียนและการปรับตัวของนักเรียนมัธยมศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนมัธยมศึกษาเพศหญิง จำนวน 200 คน อายุ 14-17 ปี โดยใช้แบบสอบถามการปรับตัวของ Bell และแบบสอบถามวัดความวิตกกังวลทางการเรียนสำหรับเด็ก โดยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มตัวอย่างที่มีความวิตกกังวลทางการเรียนสูง (A1) และกลุ่มที่มีความวิตกกังวลทางการเรียนต่ำ (A2) ผลการวิจัยพบว่า กลุ่มตัวอย่าง (A1) มีค่าเฉลี่ยในการประเมินผลด้านความแตกต่างเกี่ยวกับการปรับตัว และการเรียนสูงกว่ากลุ่มตัวอย่าง (A2) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ยงยุทธ อินทจักร (2528) ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุดรดิตถ์ จำนวน 259 คน ผลการวิจัยพบว่า ความวิตกกังวลมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษด้านการฟัง และการออกเสียง ด้านศัพท์และด้านโครงสร้าง และการเขียน

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ด้านการอ่านที่ระดับ .01

นราธร ศรีประสิทธิ์ (2529) ศึกษาเรื่อง ปัจจัยทางสังคม และจิตวิทยาที่มีความสัมพันธ์กับความเครียดของเด็กวัยรุ่น กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสามเสนวิทยาลัย และโรงเรียนหอวัง พบว่า นักเรียนวัยรุ่นที่มีผลการเรียนอยู่ในระดับต่ำ จะมีความเครียดมากกว่าในกลุ่มอื่น ซึ่งแสดงว่าเด็กนักเรียนวัยรุ่นในกลุ่มนี้ จะมีความวิตกกังวลกับผลการเรียนของตนเอง ซึ่งจะส่งผลต่อตนเองในการที่จะสอบได้หรือสอบตก รวมไปถึงการสอบเข้ามหาวิทยาลัย

ประสิทธิ์ ชาญศิริ (2533) ศึกษาเรื่อง การศึกษาความวิตกกังวลในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดมหาสารคาม พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนมีความสัมพันธ์ในทางลบ กับความวิตกกังวล

สมพล บุคทุน (2539) ศึกษาเรื่อง การใช้วิธีลดความวิตกกังวลของนักเรียนในการสอนคณิตศาสตร์ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์ โดยกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์อยู่ในเกณฑ์ต่ำถึงปานกลาง และมีความกังวลในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์อยู่ในระดับปานกลางขึ้นไป ผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนหลังการทดลองสูงกว่า ก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และระดับความวิตกกังวลในการเรียนคณิตศาสตร์ของนักเรียนหลังการทดลองต่ำกว่าก่อนการทดลอง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากงานวิจัยดังกล่าวข้างต้นนี้ จะเห็นได้ว่า ความวิตกกังวล หมายถึง สภาพที่บุคคลรู้สึกไม่สบายใจ กระวนกระวายใจหรืออารมณ์ไม่ดี ไม่สบายใจ รู้สึกเศร้า ใจลอย โกรธง่าย ซึ่งความวิตกกังวลนั้นจะมีผลต่อการเรียนรู้ หากมีระดับความวิตกกังวลสูงจะส่งผลทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ดังนั้นความวิตกกังวลในระดับสูง จะมีความสัมพันธ์ทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แต่หากนักศึกษามีระดับความวิตกกังวลต่ำ ก็จะส่งผลให้มีความกระตือรือร้นในการเรียน และส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง

2.1.5 การมีสมาธิต่อการเรียน

ราชบัณฑิตยสถาน (2525) ได้ให้ความหมายของสมาธิไว้ว่า "ความตั้งมั่นแห่งจิต" ความสำรวมใจให้แน่วแน่ เพื่อเพ่งเล็งในสิ่งใดสิ่งหนึ่งโดยพิจารณาอย่างเคร่งครัดเพื่อให้เกิดปัญญาเห็นจริงในสิ่งนั้น

ยรรยง ผิวอ่อน (2535) ศึกษาเรื่อง ผลของการให้คำปรึกษาแบบไม่นำทางที่มีต่อการปรับตัวกับเพื่อนของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตรผลการศึกษา

พบว่า ความตั้งใจเรียน และการมีสมาธิในการเรียน มีผลต่อการปรับตัว และการเพิ่มขึ้นหรือลดลงของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งถ้านักศึกษาไม่สามารถปรับตัวให้เข้ากับสภาวะแวดล้อมขณะเรียน เช่น การฟังคำบรรยายสรุป ถ้านักศึกษาติดตามบทเรียนไม่ทัน อาจทำให้เกิดความเบื่อหน่ายในบทเรียน และส่งผลต่อการมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีได้

ในด้านของการเรียนนั้น ประธาน วัฒนาวณิชช์ (2537, หน้า 31-35) กล่าวว่า การเรียนของนักศึกษาให้ได้ผลดีนั้น การมีสมาธิในการเรียน เป็นองค์ประกอบสำคัญประการหนึ่ง เพราะการเรียนจะมีประสิทธิภาพต้องอาศัยความตั้งใจอยู่กับการเรียนความพร้อมที่จะเรียนและสนใจในวิชานั้นจริง ๆ สิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อสมาธิในการเรียนเช่น ความหิว ความอึด เหนื่อยล้า ฯลฯ ต้องขจัดให้หมดไป ขณะที่ฟังคำบรรยายหากเกิดข้อสงสัยควรรีบจดไว้ เพื่อไม่ให้ข้อสงสัยนั้นรบกวนสมาธิในการเรียนในช่วงนั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของวิทยา ศรีพิมพ์มาตย์ (2532) ศึกษาเรื่อง ทักษะของนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่สอบได้และสอบตกซ้ำชั้นต้ององค์ประกอบที่มีผลต่อการเรียนการสอน จำนวน 503 คน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษามีความเห็นว่างค์ประกอบด้านการเรียนที่ส่งผลกระทบต่อการเรียนมากที่สุด คือ การจดคำบรรยายไม่ทัน

อุดม ทิพย์พงศ์ธร (2539, หน้า 10) กล่าวว่า สมาธิ หมายถึง ภาวะที่จิตมีอารมณ์เดียวแน่วแน่ต่ออารมณ์เดียว หรือภาวะที่จิตกำหนดแน่วแน่อยู่อกับอารมณ์อันหนึ่งซึ่งอารมณ์ในที่นี้หมายถึงสิ่งที่จิตไปยึดเหนี่ยวจะเป็นทางตา ทางหู ทางจมูก ทางลิ้นทางกาย หรือทางใจ

จากงานวิจัยข้างต้น สรุปได้ว่า การมีสมาธิในการเรียน หมายถึง การที่นักศึกษามุ่งความสนใจของตนเองไปสู่บทเรียน หรือสิ่งที่กำลังเรียนในขณะนั้น ซึ่งถ้านักศึกษาขาดสมาธิไม่ได้ใส่ใจต่อเนื้อหาที่ตนเองเรียนจะทำให้มีผลต่อการจดจำเนื้อหาและมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ

2.1.6 กระบวนการรวบรวมข้อมูล

การรวบรวมข้อมูล และค้นคว้า แสวงหาข้อมูลเป็นตัวแปรหนึ่งที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดังที่ Wang (1997) ได้ศึกษาเกี่ยวกับความเชื่อในการเรียนภาษาและยุทธวิธีต่าง ๆ ทางการเรียน ผลการศึกษาพบว่า นักศึกษาที่มีความเชื่อทางบวกเกี่ยวกับการเรียนภาษาโดยเฉพาะภาษาต่างประเทศ มีวิธีปฏิบัติตนทางการเรียน ดังนี้คือพยายามฝึกฝนท่องจำ วิเคราะห์และสังเคราะห์เนื้อหา ตลอดจนทั้งพยายามทำความเข้าใจเนื้อหาที่เรียน และการปฏิบัติตนตามวิธีการดังกล่าว ทำให้นักศึกษาประสบความสำเร็จในการเรียน

Weinstein and Palmer (2002, p. 11) กล่าวถึง การรวบรวมข้อมูลว่า เป็นการที่นักศึกษาระดือหรือรันในการค้นหาความรู้และใช้เหตุผลโดยการทำความเข้าใจกับสิ่งที่เรียนเป็นภาษาตนเอง โดยนำเนื้อหาทั้งหมดมาประมวลเข้ากันอย่างมีเหตุผล และหาความสัมพันธ์

ระหว่างสิ่งที่เรียนกับประสบการณ์เดิม ซึ่งความหมายดังกล่าว มีความคล้ายคลึงกันกับความหมายของความจำ ซึ่งเป็นระบบที่เชื่อมต่อกันและกัน คือ เป็นการโยงเอาสิ่งใหม่เข้ากับสิ่งเดิมอื่น ๆ ซึ่งประกอบด้วยหลัก 3 อย่าง คือ (ยุดา รักไทย และณัฐพงศ์ นาสมาธิ, 2543, หน้า 71)

1. สนใจ คือการให้ความสนใจต่อสิ่งที่ต้องการจำ มีความกระตือรือร้น ถ้าไม่มีก็ให้หยุดความพยายามที่จะจำนั้น เพราะเสียเวลาเปล่า

2. ใช้คำใหม่ เป็นการเรียบเรียงข้อมูลที่ได้รับเข้ามาให้อยู่ในรูปภาษาของเราเองใช้ถ้อยคำของเราบอกให้ได้ว่า สิ่งที่เรากำลังพยายามจำจริง ๆ คืออะไร มีอะไรที่เราเรารู้อยู่แล้วที่เหมือนกับสิ่งที่เรากำลังพยายามจำ ถ้ารู้สึกถ้อยคำใหม่ของเราเป็นเรื่องเป็นราวดีโอกาสที่เราจะจำได้ก็จะมีมากขึ้น

3. เชื่อมต่อ คือการจับสิ่งต่าง ๆ ให้เข้ามาอยู่ในเค้าโครงหรือแบบแผนเดียวกันจากนั้นก็เอามันไปโยงกับสิ่งที่เรารู้แล้ว

จะเห็นได้ว่า การรวบรวมข้อมูลนั้น นอกจากจะต้องเชื่อมโยงความรู้ใหม่ให้เข้ากับความรู้เดิมแล้ว ความตั้งใจ และสนใจ ยังเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่จะช่วยให้การรวบรวมนั้นสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ซึ่งปัจจัยด้านการรวบรวมข้อมูลนี้อาจมีความเกี่ยวข้องกับปัจจัยด้านการมีสมาธิต่อการเรียนด้วยเช่นกัน ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ตั้งสมมติฐานในการวิจัยเพื่อศึกษาว่าพฤติกรรมการเรียนด้านกระบวนการรวบรวมข้อมูล มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1.7 วิธีเลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหาที่สำคัญของบทเรียน

การเลือกจับใจความสำคัญ เป็นความสามารถของผู้เรียนในการเรียงลำดับความสำคัญของเนื้อหา ซึ่ง พรทิพย์ ศรีสุรักษ์ (2529, หน้า 38-43) ได้เสนอแนะเกี่ยวกับเทคนิคการจับใจความในการอ่านตำราเรียนโดยใช้เทคนิค 6 ประการ

1. สํารวจหนังสือจนจบเล่ม โดยอ่านคำนำ สารบัญ บทสุดท้ายของหนังสือ และสำรวจแต่ละบทก่อนที่จะอ่าน

2. อ่านเพื่อให้ได้แนวความคิดหลัก โดยวัตถุประสงค์แรกในการอ่านหนังสือเรียนคือการจับความคิดหลักใหญ่ของผู้เขียนให้ได้ทุก ๆ บท มีสมาธิต่อสิ่งที่อ่านเพื่อให้เข้าใจแต่ละบท แต่ละย่อหน้า แต่ละประโยค ศึกษากราฟ ตารางและภาพ เพื่อเสริมให้เข้าใจมากขึ้น และอ่านหนังสือก่อนเข้าชั้นเรียน

3. ตั้งคำถามให้กับตัวเองในขณะที่อ่าน โดยตั้งคำถามเกี่ยวกับข้อความที่เขียนและคิดที่ผู้เขียนแสดงออกมา

4. การขีดเส้นใต้และการจดบันทึก โดยสร้างระบบการบันทึกจากคำราที่เรียนเพื่อให้ได้ข้อมูลที่สำคัญเฉพาะย่อหน้า ขณะที่อ่านมาได้สักครู่ก็กลับไปทำเครื่องหมายหรือขีดเส้นใต้

โดยใช้ปากกาให้ชัดเจนอีก และให้ระมัดระวังในการเลือกข้อมูลหลักและรายการละเอียดที่สำคัญ

5. รวบรวมสิ่งที่จดในชั้นเรียนและที่บันทึกในตำราเรียนเข้าด้วยกัน การทำบันทึกทางขวาของสมุดโน้ตทั้งด้านซ้ายมือ โดยจดความคิดหลัก ๆ ที่ได้จดเอาไว้

6. ทบทวนอย่างสม่ำเสมอ ควรทบทวนก่อนและหลังชั่วโมงเรียน เมื่ออ่านหนังสือตำราเรียน ควรขีดเส้นใต้แล้วทบทวนข้อความที่ขีดเส้นใต้ก่อนปิดหนังสือ 2-3 นาที ช่วยให้จำเรื่องที่เพิ่งเรียน ก่อนเริ่มเรียนใหม่ควรทบทวนของเก่าก่อนช่วยให้เริ่มต้นและเข้าใจสิ่งใหม่ ๆ ได้ดีขึ้น

การจับใจความสำคัญนั้น เป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจจุดประสงค์ของผู้สอน รวมถึงใจความสำคัญของเนื้อหานั้น ว่าผู้เขียนต้องการจะสื่อให้เข้าใจอย่างไรหรือประเด็นในเนื้อหานั้น หมายถึงอะไร ซึ่งจะช่วยให้ผู้เรียนประหยัดเวลาในการอ่านและทำความเข้าใจกับเนื้อหานั้นได้อย่างรวดเร็วยิ่งขึ้น

2.1.8 การใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน

สำหรับการใช้เทคนิคต่าง ๆ เป็นการใช้อย่างมีข้อมูล หรือตัวอย่างที่ผู้เรียนมีอยู่มาช่วยเหลือในการเรียน ซึ่ง ประธาน วัฒนาวณิช (2537, หน้า 31-35) กล่าวถึง เทคนิคในการสร้างความเข้าใจในการเรียนว่าควรจะ

1. ศึกษาวิชานั้นมาล่วงหน้า พอให้มีความรู้บ้าง
2. รู้จักซักถาม เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง
3. อ่าน ควรอ่านข้อความที่จดมา หรือข้อความจากหนังสือเรียน อย่างพินิจ พิจารณาจะทำให้เกิดความเข้าใจ
4. เขียนเป็นข้อความตามความเข้าใจของผู้เรียน การเขียนเป็นคำพูดตามความนึกคิดของผู้เรียนจะทำให้ผู้เรียนเข้าใจเรื่องนั้น ๆ ได้เป็นอย่างดี

มิเชล บราวน์ (ม.ป.ป., หน้า 51-55) ได้สร้างขั้นตอนในการใช้เทคนิคเกี่ยวกับการเรียนไว้ดังนี้

1. มองหาแบบแผน เป็นการมองหาแบบแผน หรือจังหวะ จดรายการและสูตรไว้เพื่อง่ายต่อการเรียนรู้และสร้างข้อมูล และมองหาคำหรือวลีที่เป็นหลักข้อมูล เช่น คำนวณที่หัวข้อหลักของเรื่อง และหัวข้อรอง เพื่อดูว่าผู้เขียนกำลังโน้มน้าวเราไปสู่สิ่งใด แต่ถ้าไม่ได้ทำงานโดยตรงกับหนังสือ ก็ควรที่จะใส่แบบแผนที่เป็นเหตุเป็นผลไปในข้อมูลที่เราได้รับในบทเรียน หรือบทบันทึกที่มีคนสอน เพราะเมื่อเราวางแบบแผนของข้อเท็จจริงตามลำดับขั้นที่แจ่มชัดแล้ว ก็จะสามารถเติมข้อมูลที่เรามีอยู่จำนวนมากลงไปเหมือนเป็นการจัดระเบียบได้

2. การเรียนรู้อย่างกระตือรือร้น เป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้การเรียนรู้ มีชีวิตชีวามากยิ่งขึ้น
เช่น

- 2.1 พูดสิ่งที่กำลังเรียนอยู่ออกมาด้วยเสียงดัง ๆ จะทำให้เข้าใจและจำได้
 - 2.2 อธิบายในสิ่งที่เรียนให้กับใครบางคน และจะพบว่านักเรียนเข้าใจมันได้รวดเร็ว
 - 2.3 เขียนย่อหัวข้อที่นักเรียนคิดว่าได้เรียนรู้แล้ว
 - 2.4 ทำแผนภาพ เพื่อแสดงถึงพัฒนาการตามลำดับที่ชอบด้วยเหตุผล
 - 2.5 ใช้เครื่องบันทึกเสียง บันทึกเสียงการอธิบายสิ่งที่ได้เรียน และเปิดฟังว่ามันทำให้เข้าใจมากขึ้นหรือไม่
 - 2.6 ใช้เครื่องบันทึกเสียงทดสอบตัวเอง เช่น บันทึกคำศัพท์ที่เรียน และเว้นช่วงว่างไว้สำหรับแปล เพื่อใช้ทดสอบตัวเอง
 - 2.7 ถามคนอื่นเพื่อทดสอบตัวเองถึงสิ่งที่ได้เรียน
 - 2.8 เปลี่ยนความจริงเป็นรูปภาพ ถ้านักเรียนต้องจำรายละเอียดเกี่ยวกับสิ่งที่เกิดขึ้น การใช้การจดจำจากตาราง หรือรูปภาพจะง่ายกว่าคำพูด เช่น ข้อมูลที่เป็นสถิติและข้อมูลทางภูมิศาสตร์ ซึ่งมีการนำเสนอเป็นรูปภาพ ทำให้ง่ายต่อการจดจำ หรือใช้จินตนาการทางภาพเป็นเครื่องมือหนึ่งในการเรียน เช่น เหตุการณ์สงครามโลกครั้งที่ 2 นักเรียนสามารถวาดแผนที่ยุโรปและใส่ตัวเลขในประเทศที่ Hitler บุกลงไปตามลำดับ
 - 2.9 ใช้การ์ดเตือนความจำ เป็นการเขียนสิ่งที่ต้องเรียนรู้ลงบนกระดาษการ์ด เช่น สูตร หรือวันที่ต่าง ๆ และเขียนการ์ดไว้ในที่ ๆ คุณมองเห็นได้ง่าย เช่น บนบอร์ดเหนือโต๊ะเขียนหนังสือ และใช้การ์ดหมุนเวียนเปลี่ยน เพื่อไม่ให้เกา และทดสอบตัวเองเกี่ยวกับความรู้ เมื่อการ์ดถูกเปลี่ยนไป หรือเก็บการ์ดไว้ในกระเป๋าถือ กระเป๋าหนังสือหรือกระเป๋าตังค์ เพื่อที่จะสามารถดูมันเมื่ออยู่ในเวลาสำรอง เช่น เมื่อนั่งรถประจำทาง
 - 2.10 ใช้เครื่องช่วยจำ ถือเป็นกลวิธีง่าย ๆ เพื่อช่วยความจำ อาจเป็นตัวอักษรตัวแรก หรือประโยคแรกของรายการ ซึ่งนักเรียนสามารถสร้างโครงสร้างของตัวเองขึ้นมา โดยใช้ตัวอักษร ตัวเลข ที่มันมีความหมายพิเศษแก่การจดจำ
- สรุปได้ว่า การใช้เทคนิคต่าง ๆ มีส่วนช่วยให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งเทคนิคเหล่านี้แต่ละบุคคลอาจแตกต่างกันตามความถนัด หรือพรสวรรค์ของผู้เรียนแต่ก็เป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้และพัฒนากระดับของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

2.1.9 การทดสอบตนเอง การทบทวน และการเตรียมตัวในการเรียน

เนาวรัตน์ เมฆสุทัศน์ (2527) ศึกษาเรื่อง สาเหตุที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์แตกต่างกันเป็นกลุ่มสูง กลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำ: ศึกษาเฉพาะกรณีนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จ ระดับ 4 โรงเรียนผู้ใหญ่อุทิศ จังหวัดสุพรรณบุรีผลการวิจัยในด้านนิสัย

ทางการเรียน พบว่า นักศึกษาในกลุ่มสูงมีนิสัยทางการเรียนดีมากให้ความสนใจในการเรียนจัดช่วงเวลาสำหรับเรียน การทบทวนบทเรียน การโน้ตย่อการทำแบบฝึกหัด และการหาความรู้เพิ่มเติมอยู่เสมอตลอดการเรียน ซึ่งต่างกับนักศึกษากลุ่มปานกลาง และกลุ่มต่ำมาก

ประธาน วัฒนพาณิชย์ (2537, หน้า 31) กล่าวถึง การทดสอบและการทบทวน โดยการทดสอบนั้น อาจทำได้โดยการตอบคำถามจากแบบฝึกหัด หรือคำถามที่ตั้งขึ้นเองเพื่อจะได้ทราบว่า ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนนั้นถูกต้องเพียงไร

ส่วนการทบทวน เป็นการย้ำไม่ให้ลืม วิธีการช่วยในการทบทวน เช่น การจดบันทึก หรือทำโน้ตย่อ และการขีดเส้นใต้ (สำหรับหนังสือส่วนตัว)

วิสิทธิ์ โรจน์พจนรัตน์ (2539, หน้า 3-4) ที่ได้เสนอแนะวิธีการทำการบ้านและวิธีการทบทวนบทเรียนไว้ดังนี้

1. การทำการบ้านเป็นส่วนสำคัญมากของการเรียนเพราะถือเป็นการทบทวนบทเรียนที่มีระยะเวลาสั้นกว่าทำความเข้าใจมากกว่าในห้องเรียน มีหลักที่ควรยึดถือปฏิบัติดังนี้

1.1 จัดเวลาทำการบ้าน ควรจะเป็นระยะเวลา 20.00 น. - 21.00 น. กับครึ่งวันเช้าหรือบ่ายของวันหยุด และต้องทำอย่างสม่ำเสมอ ถ้าวันใดไม่มีการบ้านต้องทบทวนบทเรียนแทน

1.2 ตรวจสอบความยากง่าย เมื่อได้รับคำสั่งจากครูให้ทำการบ้าน แบบฝึกหัดใดหรือบทเรียนใด ให้ตรวจสอบอย่างคร่าว ๆ ว่าพอทำได้หรือไม่ หากมีข้อสงสัยควรถามครูก่อน

1.3 รีบทำการบ้านอย่าทิ้งไว้นาน เมื่อได้รับการบ้านวันใด ให้รีบทำให้เสร็จในวันนั้น ถึงแม้กำหนดส่งการบ้านจะเหลืออีกหลายวัน ยกเว้นจะได้รับการบ้านหลายวิชาจึงค่อยทำวิชาที่ต้องส่งก่อนเป็นอันดับแรก หากทำการบ้านตามเวลาที่กำหนดไว้ไม่ทันต้องทำในเวลาทบทวนบทเรียน

1.4 ตรวจสอบความถูกต้องก่อนส่งครู

2. ทบทวนบทเรียน เป็นกระบวนการที่สำคัญเพราะเป็นการเสริมความเข้าใจและช่วยให้จำแม่นยิ่งขึ้น ควรมีหลักปฏิบัติดังนี้

2.1 จัดเวลาทบทวนบทเรียน ควรต่อจากการทำการบ้าน ควรทบทวนในช่วงพักกลางวันหรือเวลาอื่น ๆ เช่น ก่อนครูเข้าสอน หรือช่วงโง่งว้าง เป็นต้น

2.2 โน้ตย่อใจความสำคัญของบทเรียน นอกจากจะเป็นประโยชน์ สำหรับดูก่อนสอบแล้วยังเป็นการทบทวนไปในตัวด้วย เพราะการจะย่อใจความสำคัญได้ต้องอ่านและเขียนไปด้วย ซึ่งทำให้จำได้แม่นยำกว่าการอ่านเพียงอย่างเดียว การย่อควรใช้กระดาษฟูลสเก็ปปับกลาง 1 คู่ของกระดาษ ก็ย่อได้หลายบท การย่อให้ย่อต่อกันไปที่ละบท หรือจะใช้กระดาษสมุดที่ไม่ใช่แล้วมาพับก็ได้

2.3 สำหรับวิชาคำนวณควรย่อเฉพาะกฎ ทฤษฎี นิยาม สูตร และหมั่นทำแบบฝึกหัดที่เรียนไปแล้วเป็นการทบทวนสูตรไปด้วย

2.4 อ่านโน้ตย่อทุกเวลาที่ว่างพอจะอ่านได้ เช่น เวลาเช้าเมื่อมาถึงโรงเรียนเวลาพักกลางวัน ชั่วโมงว่าง เป็นต้น

สรุปได้ว่า การทดสอบตนเอง เป็นการเตรียมตัวเองให้พร้อมก่อนการสอบ และเป็นการตรวจสอบความรู้ที่ได้เรียนมา ว่ายังมีข้อบกพร่องในเรื่องใดบ้าง หรือควรค้นคว้าอ่านหนังสือเพิ่มเติมในส่วนใด ซึ่งเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีด้วยเช่นกัน

2.1.10 ยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ

วิสิทธิ์ โรจน์พจนรัตน์ (2539, หน้า 12) ได้เสนอแนะหลักการเตรียมตัวสอบไว้ดังต่อไปนี้

1. จดรายชื่อวิชาที่จะต้องสอบทั้งหมดเป็นรายการออกมา
2. ตรวจสอบว่าแต่ละวิชามีตำราเรียน สมุดจดเนื้อหาที่ครูให้จดโน้ตย่อสมุดแบบฝึกหัดงานที่ครูสั่งให้ทำครบหรือไม่ หากไม่ครบจัดหาหรือจัดทำให้ครบ
3. แต่ละวิชาใช้กระดาษ 1 แผ่น จดชื่อเรื่อง หรือหัวข้อที่เรียน หากเป็นวิชาบรรยาย ถ้าจดทำโน้ตย่อไว้แล้วควรทบทวนเนื้อหาจากแบบเรียน กฎ สูตร ทฤษฎี หรือหลักเกณฑ์ที่ควรจำแล้วติดไว้ที่แผ่นหน้าของแบบเรียนนั้น
4. อ่านทบทวนเนื้อหาตามโน้ตย่อ หรือทดลองทำแบบฝึกหัดตามหัวข้อเรื่องที่จดไว้ โดยดำเนินการตามตารางแบ่งเวลาดูหนังสือ
5. ตารางดูหนังสือ (แบ่งเป็นวิชาสำคัญ ๆ)

วุฒิพล สกลเกียรติ (2540, หน้า 32-34) ได้ให้ข้อเสนอแนะในการเตรียมตัวและการทำข้อสอบซึ่งพอสรุปเป็นข้อ ๆ ได้ดังนี้

1. ทำตารางสอบที่จะต้องสอบ ทั้งสอบกลางภาค ปลายภาค และสอบเก็บคะแนนไว้ซึ่งอาจจะดูได้จากคู่มือนักเรียน นักศึกษา หรือปฏิทินของสถาบันการศึกษา หรือสอบถามอาจารย์ผู้สอนในกรณีของการสอบย่อยเก็บคะแนน
2. อ่านหนังสือเตรียมสอบ ควรอ่านวิชาที่สอบวันแรกไปจนถึงวันสุดท้ายแล้วจึงอ่านย้อนจากวันสุดท้ายถึงวันแรกอีกครั้ง ทั้งนี้ต้องอ่านให้เสร็จก่อนสอบ
3. ดูข้อสอบเก่าประกอบ ซึ่งอาจขอจากรุ่นพี่ การศึกษาจากข้อสอบเก่าจะทำให้เห็นแนวข้อสอบชัดเจนยิ่งขึ้น
4. การติวกับเพื่อน การติวร่วมกันด้วยการตั้งคำถามผลัดกันถาม ได้เปรียบในเนื้อหาวิชาจะช่วยทำให้จำได้ง่าย เห็นข้อผิดพลาดของตัวเองและไม่รู้สึกเบื่อหน่าย

5. การค้นคว้าเพิ่มเติม ควรจะสอบถามอาจารย์ผู้สอนก่อนว่าต้องการให้ค้นคว้าเพิ่มเติมเพื่อใช้ในเรื่องใดหรือไม่ หรือข้อสอบจะออกเฉพาะที่บรรยายหรือในตำราเท่านั้น

6. จำหัวข้อสำคัญ ๆ ไว้ โดยเฉพาะหัวข้อที่อาจารย์ผู้สอนเน้นเป็นพิเศษ และควรจํารายละเอียดในหัวข้อนั้น ๆ ด้วย

7. การตีความคำถามในข้อสอบให้ถูกต้อง เมื่อทำข้อสอบ ควรอ่านคำถามอย่างรอบคอบและตีความหมายให้ชัดเจนว่าให้ตอบอย่างไร เช่น คำต่อไปนี้ อธิบายยกตัวอย่างตรงข้าม เปรียบเทียบ จำกักัดความ วิเคราะห์ สรุป เป็นต้น

8. การเตรียมตัวในคืนก่อนสอบ ในกรณีที่ไม่ได้วางแผนเตรียมคู่มือหนังสือมาก่อน ช่วงเวลานี้นักเรียน นักศึกษามักจะหักโหมอย่างหนักซึ่งไม่มีประโยชน์อะไร นอกจากจะจำอะไรไม่ได้ดีแล้ว ยังให้สุขภาพทรุดโทรมอีก ฉะนั้น ถ้าได้คู่มืออย่างหนักแล้วคืนก่อนสอบควรนอนให้เต็มที่ ส่วนการทบทวนวิชาที่สอบในวันรุ่งขึ้น ควรทบทวนตั้งแต่ตอนเย็นของคืนก่อนสอบ และตอนเช้ามีดของวันสอบ

9. การเตรียมตัวในเช้าวันสอบ ควรตื่นนอนแต่เช้ากว่าปกติ ทานอาหารตามปกติแต่ต้องระวังอาหารที่จะทำให้ท้องเสีย เตรียมอุปกรณ์การสอบให้เรียบร้อยครบถ้วนและควรมีเงินไว้บ้าง รวมทั้งนาฬิกาและสิ่งจำเป็นส่วนตัว เช่น ยาแก้โรคประจำตัว เดินทางไปห้องสอบแต่เช้า ให้ทันเวลาสอบ ถ้ามีเวลาก่อนเข้าห้องสอบอาจทบทวนโน้ตย่อได้

10. การทำข้อสอบที่เป็นปรนัย ควรทำให้ครบทุกข้อ สำหรับตัวเลือกนั้นผู้ออกข้อสอบมักเฉลยคำตอบที่ถูกไว้ในตัวเลือกอย่างละตัวเท่า ๆ กัน การเลือกตอบเพียงตัวใดตัวหนึ่งทั้งหมดก็จะได้คะแนนไม่ถึงครึ่ง ข้อสังเกตในการเลือกตัวเลือก ที่สั้นหรือยากเกินไป มักจะมีข้อที่น่าสนใจคือผิดแน่หรือถูกแน่ ในกรณีที่มีการหักคะแนนคำตอบที่ตอบผิด ไม่ควรเสี่ยงแต่ถ้าไม่มีการหักคะแนนก็ควรเดาดีกว่าไม่ตอบ แต่อย่าเดาอย่างไม่มีเหตุผล

11. การทำข้อสอบที่เป็นอัตนัย หลักใหญ่ในการตอบคำถามแบบอัตนัย คือผู้ตอบต้องคู่มือหนังสือมากพอและจะต้องอธิบายอย่างละเอียดให้ตรงประเด็นคำถามระมัดระวังการใช้ภาษาควรเป็นภาษาสุภาพ ไม่วกวน ไม่ใช้ภาษาแสลง หรือภาษาพูดเรียงหัวข้อตามลำดับอย่างชัดเจนไม่ควรเขียนบรรยายติดกันยาว ๆ โดยไม่แบ่งหัวข้อเขียนด้วยลายมือที่อ่านง่ายและสะอาดตาคิดให้รอบครอบก่อนลงมือเขียนคำตอบ ถ้าข้อสอบมีหลายข้อ ควรแบ่งเวลาให้แต่ละข้อ เลือกทำข้อที่ทำได้ก่อน อย่าคิดนานจนเกินไปถ้าลืมคำตอบอาจจะละเว้นที่ว่างไว้และเมื่อนึกคำตอบได้จึงนำมาเขียนเพิ่มเติมลงไป

12. การทำข้อสอบ ควรตอบข้อสอบและดูข้อสอบให้ทั่วทุกหน้า บางคนรีบทำแล้วลืมไปว่ามีข้อสอบอยู่ด้านหลังอีกก็เป็นไปได้

13. ถ้ามีเวลาเหลือในการทำข้อสอบ ควรทบทวนคำตอบโดยเฉพาะ ข้อสอบอัตนัย และถ้าเป็นข้อสอบปรนัย ควรตรวจสอบว่าทำครบทุกข้อหรือไม่

14. อย่าลืมดูรายละเอียดปลีกย่อยก่อนส่งกระดาษคำตอบ เช่นการเขียนชื่อ เลขที่นั่งสอบ ในทุกหน้าของกระดาษคำตอบ เป็นต้น

นอกจากนี้กลุ่มเพื่อนยังเป็นแหล่งสำคัญที่จะได้ข้อสอบที่ดี เพื่อนร่วมห้องสามารถแลกเปลี่ยนคำถาม คำตอบกันได้ เทคนิคการรวบรวมและเปลี่ยนคำถาม คำตอบในกลุ่ม จะช่วยให้ผู้เรียนทุกคนฝึกหัดทำข้อสอบโดยทำข้อสอบสั้น ๆ ช่วยให้ผู้เรียนมั่นใจ กระตุ้นผู้เรียนให้หัดช่วยตนเอง การแลกเปลี่ยนคำถามกับคนอื่น ๆ ทำให้ได้คำถามคำตอบ ซึ่งผู้เรียนไม่เคยคาดคิดมาก่อน นอกจากนี้ผู้เรียนยังได้แก้ไขปรับปรุงคำตอบตนเอง โดยการเพิ่มพูนที่ได้จากกลุ่มเพื่อน (ศิริภรณ์ เทพนิม, 2541, หน้า 61)

2.2 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

พจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542 (2546, หน้า 1171) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์ไว้ว่า หมายถึง "ความสำเร็จ"

ชวาล แพร่ตฤณ (2516, หน้า 15) กล่าวถึงผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ว่า หมายถึง "ความสำเร็จในด้านความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพด้านต่าง ๆ ของสมอง ผลสัมฤทธิ์การเรียนควรจะประกอบด้วยสิ่งสำคัญอย่างน้อยสามสิ่ง คือ ความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพสมองในด้านต่าง ๆ"

จรินทร์ ธานีรัตน์ (2518, หน้า 6) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์การเรียนไว้ว่าหมายถึง "ความสำเร็จที่ได้รับจากความรู้ความสามารถหรือทักษะ หมายถึง ผลงานการเรียนการสอนหรือผลงานที่เด็กได้จากการประกอบกิจกรรมส่วนนั้น ๆ ก็ได้"

กรมวิชาการ (2521, หน้า 11) ให้ความหมายของผลสัมฤทธิ์การเรียนว่า หมายถึง "ความสำเร็จหรือความสามารถในการกระทำใด ๆ ที่ต้องอาศัยทักษะหรือมีเจตน์ก็้องอาศัยความรู้ในวิชาหนึ่งวิชาใดโดยเฉพาะ"

จากความหมายดังกล่าวข้างต้น สรุปว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง การพัฒนาทักษะทางการเรียน จะประกอบด้วยสิ่งสำคัญอย่างน้อยสามสิ่ง คือ ความรู้ ทักษะ และสมรรถภาพสมองในด้านต่าง ๆ ซึ่งโดยปกติพิจารณาจากคะแนนสอบที่กำหนดให้หรือคะแนนที่ได้จากงานที่ครูมอบหมายให้หรือทั้งสองอย่าง ความสำเร็จที่ได้รับจากความรู้ความสามารถ

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

พฤติกรรมกรเรียนเป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งที่ส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และในการที่จะเพิ่มผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน (ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ, 2541, หน้า 112) ซึ่งพฤติกรรมกรเรียนที่ดีนั้น จะส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้นของแต่ละบุคคล ซึ่งมีพฤติกรรมในการเรียนดีกว่านักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำและเมื่อนักเรียนได้

ปรับปรุงแก้ไขพฤติกรรมในการเรียนให้ดีขึ้นแล้วจะทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีขึ้น

Maddox (1965, pp. 11-12) ได้กล่าวถึงความสำคัญของพฤติกรรมการเรียนต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนขึ้นอยู่กับความสามารถของบุคคลการทำงาน และขึ้นอยู่กับวิธีการเรียนที่มีประสิทธิภาพด้วย เพราะมักปรากฏว่านักเรียนที่มีสติปัญญาสูงหลายคนสอบตกหรือทำคะแนนสอบได้น้อยกว่าผู้ที่มีสติปัญญาและความถนัดในการเรียนปานกลางหรือต่ำ ซึ่งความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของแต่ละคนนอกจากจะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางด้านสติปัญญาและความสามารถทางสมองร้อยละ 50-60 แล้วยังขึ้นอยู่กับความพยายามและวิธีการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพร้อยละ 30-40 และได้เพิ่มเติมอีกว่า พฤติกรรมการเรียนหรือวิธีเรียนที่มีประสิทธิภาพนั้นเป็นองค์ประกอบหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนประสบความสำเร็จในการเรียน กล่าวคือ นักเรียนที่เรียนดีนั้นไม่จำเป็นต้องเป็นคนที่มีความเฉลียวฉลาดมาก แต่ต้องเป็นคนที่ต้องรู้จักใช้เวลา ต้องรู้จักวิธีเรียน วิธีทำงานให้ได้ผลดี

Brown and Holtzman (1955, p. 75) ได้ทำการศึกษาเกี่ยวกับเรื่องนิสัยในการเรียนและเจตคติในการเรียน โดยสร้างแบบสำรวจนิสัยในการเรียนและเจตคติในการเรียนขึ้น (The Survey of Study Habits and Attitudes--SSHA) นำไปสอบกับกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาเกรด 12 จำนวน 455 คน แล้วนำคะแนนที่ได้จากแบบสำรวจไปหาความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ซึ่งได้จากคะแนนสอบปลายปี ผลการวิจัยพบว่า ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์คะแนนจากแบบสำรวจกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชายและหญิงเท่ากับ .48 และ .51 ตามลำดับ และทัศนคติในการเรียน มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

กัลยา สกุลแก้ว (2532) ศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียนเจตคติต่อครูและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 กรุงเทพมหานคร โดยใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 840 คน ผลการวิจัยพบว่า พฤติกรรมการเรียนและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มีความสัมพันธ์กันในทางบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยมีค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เท่ากับ .1569

ทัศนีย์ ศิริวัฒน์ (2532) ศึกษาเรื่อง แบบการเรียนของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์มหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า นักศึกษาคณะรัฐศาสตร์โดยส่วนใหญ่ชอบแบบการเรียนมีส่วนร่วมและแบบร่วมมือ ส่วนแบบอื่น ๆ นักศึกษาชอบปานกลาง นอกจากนี้ นักศึกษาที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่างกัน มีเจตคติต่อการเรียนแต่ละแบบแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

จากที่กล่าวมานั้นจึงสรุปได้ว่า พฤติกรรมการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยนักเรียนที่มีพฤติกรรมเรียนดี เช่น มีเจตคติต่อการเรียน มีความขยันหมั่นเพียร รู้จักวิธีเรียน วางแผนการเรียนใช้เวลาเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ และมีเทคนิคซึ่งไม่จำเป็นต้องมีสติปัญญาเฉลียวฉลาดมาก ก็สามารถทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนดีได้ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงขอเสนอความสัมพันธ์ระหว่างด้านพฤติกรรมการเรียนเป็นรายด้านกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการศึกษาถึงการศึกษาศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ซึ่งเป็น การดำเนินการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีขั้นตอนการดำเนินการวิจัยตามลำดับต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย
- 3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
- 3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล
- 3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล
- 3.5 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

3.1.1 ประชากร

การวิจัยครั้งนี้ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือกลุ่มนักศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต คณะบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม หลักสูตร 4 ปี ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2555 (ข้อมูลจาก ZAP รายวิชาและจำนวนนักศึกษาวิชาการจัดการการผลิตและการดำเนินงาน ประจำปี การศึกษา 2555)

3.1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

จะทำการเก็บตัวอย่างนักศึกษสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรมที่ศึกษาในหลักสูตร 4 ปี ชั้นปีที่ 2 3 และ 4 และแบ่งเป็นกลุ่มที่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่า 2.75 และตั้งแต่ 2.75 ขึ้นไป ดังรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1 แสดงจำนวนตัวอย่างนักศึกษาตามชั้นปี

ชั้นปีที่	จำนวนตัวอย่างนักศึกษา
2	25
3	25
4	25

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ผู้วิจัยใช้ในการรวบรวมข้อมูลเพื่อทำการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยได้จัดทำแบบสอบถาม (Questionnaire) โดยคำถามจะมีเพียงคำถามแบบปลายปิด ที่กำหนดคำตอบไว้ให้ผู้ตอบเลือกตอบ โดยมีขั้นตอนในการสร้างแบบสอบถาม คือ

1. ทำการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร ข้อความทางวิชาการ ตำราวิชาการ วารสาร สื่อสิ่งพิมพ์ และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อกำหนดขอบเขตและแนวทางในการจัดทำแบบสอบถามให้สอดคล้องกับประเด็นปัญหาและวัตถุประสงค์ โดยแบบสอบถามดังกล่าวมีส่วนประกอบสำคัญ 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ, อายุ, ชั้นปีที่ศึกษา, ผลการเรียนเกรดเฉลี่ย

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามให้นักศึกษาทำการแสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียน 10 ด้าน คือ เจตคติในการเรียน แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ การจัดการกับเวลาทางด้านการเรียน ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียน การมีสมาธิต่อการเรียน กระบวนการรวบรวมข้อมูล การเลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหาที่สำคัญของบทเรียน การใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน การทดสอบตนเอง การทบทวน และการเตรียมตัวในการเรียน และยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ โดยแบบสอบถามจะมีลักษณะแบบมาตราส่วนประเมินค่า (Rating scale) ตามวิธีของลิเคิร์ท (Rensis Likert) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543) โดยกำหนดคะแนนไว้ 5 ระดับดังนี้

ข้อความทางบวก

ระดับความคิดเห็น

จริงที่สุด

ค่อนข้างจริง

จริง

ค่อนข้างไม่จริง

ไม่จริงเลย

ค่าน้ำหนักคะแนนของตัวเลือกตอบ

กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 5 คะแนน

กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 4 คะแนน

กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 3 คะแนน

กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 2 คะแนน

กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 1 คะแนน

ข้อความทางลบ

ระดับความคิดเห็น

ไม่จริงเลย

ค่อนข้างไม่จริง

จริง

ค่อนข้างจริง

จริงที่สุด

ค่าน้ำหนักคะแนนของตัวเลือกตอบ

กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 5 คะแนน

กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 4 คะแนน

กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 3 คะแนน

กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 2 คะแนน

กำหนดให้ค่าคะแนนเป็น 1 คะแนน

2. จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับร่างเสนอต่อที่ปรึกษางานวิจัย เพื่อตรวจสอบ ขอคำแนะนำ และพิจารณาความเที่ยงตรงในเนื้อหาของแบบสอบถามเพื่อปรับปรุงแก้ไข

ซึ่งผู้วิจัยจะทำการแบ่งกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยออกเป็น 3 กลุ่ม คือ 1) กลุ่มที่ผลการเรียนสูง 2) กลุ่มที่มีผลการเรียนปานกลาง และ 3) กลุ่มที่ผลการเรียนต่ำ ซึ่งพิจารณาจากเกรดเฉลี่ยของนักศึกษา (GPA) ดังนี้

	ระดับเกรดเฉลี่ย	กลุ่ม
นักศึกษาที่มีเกรดเฉลี่ยต่ำกว่า	1.75	ผลการเรียนต่ำ
นักเรียนที่มีเกรดเฉลี่ยระหว่าง	1.75 – 2.75	ผลการเรียนปานกลาง
นักศึกษาที่เกรดเฉลี่ยสูงกว่าหรือเท่ากับ	2.75	ผลการเรียนดี

3.3 การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลจะค้นหาข้อมูลโดยจะใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล 2 แบบคือ

ข้อมูลปฐมภูมิ

ทำการรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยจะทำการเก็บข้อมูลในเทอมการเรียนที่ 2 เพื่อนำมาใช้ในการวิเคราะห์

ข้อมูลทุติยภูมิ

เป็นข้อมูลที่ได้จากการ ค้นหา รวบรวมงานวิจัย บทความ วารสาร เอกสารการสัมมนา สถิติในรายงานต่าง ๆ ทั้งของภาครัฐและเอกชน เพื่อเป็นส่วนประกอบในเนื้อหาและนำไปใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลจากคะแนนสอบกลางภาคและปลายภาคแล้ว นำมาตรวจสอบความครบถ้วนสมบูรณ์และนำผลคะแนนมาทำการประมวลผลข้อมูลด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์ ข้อมูลจะถูกวิเคราะห์ด้วยวิธีทางสถิติ โดยมีวิธีการดังนี้

1. ตรวจสอบความถูกต้องครบถ้วน

2. นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์และแปลผลโดยใช้การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์ โดยข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม นำข้อมูลที่ได้มาหาค่าร้อยละ (Percentage), ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) และข้อมูลคะแนนที่ได้มาหาค่าร้อยละ (Percentage), ค่าเฉลี่ยเลขคณิต

(Arithmetic Mean) และ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) นำมาเปรียบเทียบเพื่อแปลความหมายกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้

3.5 การกำหนดค่าของตัวแปร

ในส่วนของการแบบสอบถามส่วนที่เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ผู้วิจัยได้กำหนดค่าของตัวแปรมาตรวัดของลิเคิร์ต (Likert Scale) โดยแบ่งระดับเป็น 5 ระดับ ดังนี้ (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543:107-108)

คะแนนเฉลี่ย 4.500 - 5.000	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ สูงที่สุด
คะแนนเฉลี่ย 3.500 - 4.499	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ ก่อนข้างสูง
คะแนนเฉลี่ย 2.500 - 3.499	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ ปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย 1.500 - 2.499	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ ก่อนข้างต่ำ
คะแนนเฉลี่ย 1.000 - 1.499	กำหนดให้อยู่ในเกณฑ์ ต่ำมาก

การแปลความหมายของค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานจะใช้เกณฑ์ดังนี้ (ชูศรี วงศ์รัตน์, 2541)

ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 0.000 – 0.999 หมายถึง การกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก
ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระหว่าง 1.000 ขึ้นไป หมายถึง การกระจายของพฤติกรรมค่อนข้างมาก

3.6 สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่นำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ

3.6.1 สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) เป็นสถิติที่นำมาใช้บรรยายคุณลักษณะของข้อมูลที่เกิดขึ้นรวบรวมมาจากกลุ่มตัวอย่างที่นำมาศึกษา ได้แก่

3.6.1.1 ค่าร้อยละ (Percentage) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลของแบบสอบถามตอนที่ 1 ในเรื่องเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

3.6.1.2 ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) ใช้สำหรับแบบสอบถามในตอนที่ 2 พฤติกรรมการเรียน 10 ด้าน โดยใช้สูตรสำหรับข้อมูลที่จัดกลุ่มเป็นชั้นคะแนน (Group Data) (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543)

3.6.1.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้ในการวิเคราะห์และแปลความหมายของข้อมูลต่างๆ ร่วมกับค่าเฉลี่ยในแบบสอบถามตอนที่ 2 เพื่อแสดงถึงลักษณะการกระจายของคะแนน โดยใช้สูตร (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543)

3.6.2 สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) เป็นสถิติที่ใช้สรุปถึงพฤติกรรมการเรียน 10 ด้านของนักศึกษา โดยใช้ข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างดังนี้

3.6.2.1 การวิเคราะห์โดยวิธี One-Way ANOVA (Analysis of variance) ใช้ในการทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่มที่ไม่เกี่ยวข้องกัน (Independent Sample) คือ เกรดเฉลี่ยของนักศึกษา กับตัวแปรตาม คือ พฤติกรรมการเรียน 10 ด้าน และวิเคราะห์ความแปรปรวนโดยใช้สูตร One-Way ANOVA

3.6.2.2 การวิเคราะห์ Least Significant Difference (LSD) ใช้ในการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่กรณีที่ ผลการวิเคราะห์ของปัจจัยจากวิธี One-way ANOVA มีนัยสำคัญ

บทที่ 4

ผลการวิจัย

ในการศึกษาถึงพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต ซึ่งเป็นการดำเนินการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) ประชากรที่ใช้ในการศึกษาค้างนี้ คือ กลุ่มนักศึกษา สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต หลักสูตร 4 ปี ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2555

โดยกลุ่มตัวอย่าง พิจารณาเลือกเลือกจากนักศึกษาชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ ทั้งหลักสูตร 4 ปี มีนักศึกษาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นจำนวน 52 ราย จึงใช้ข้อมูลจำนวนนี้ในการวิจัย

ในการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล จะแบ่งออกเป็น 3 ตอนดังนี้

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ, อายุ, ระดับการศึกษา และเกรดเฉลี่ยของนักศึกษา

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

4.3 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมุติฐาน

4.1 การวิเคราะห์ข้อมูลส่วนบุคคล

เพศ ของนักศึกษา ดังตารางที่ 4.1 พบว่า

นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 31 ราย คิดเป็นร้อยละ 59.62 รองลงมาคือเพศชาย จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.38

ตารางที่ 4.1 แสดงจำนวนและร้อยละของนักศึกษา

เพศ	ความถี่	ร้อยละ
ชาย	21	40.38
หญิง	31	59.62
รวม	52	100.00

อายุ ของนักศึกษา ดังตารางที่ 4.2 พบว่า

นักศึกษาส่วนใหญ่ส่วนใหญ่อายุเฉลี่ยที่ 21.38 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.22

ตารางที่ 4.2 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของอายุนักศึกษา

	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
อายุ	52	21.38	1.22

นักศึกษาศึกษาชั้นปี ดังตารางที่ 4.3 พบว่า

นักศึกษาส่วนใหญ่ ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 จำนวน 21 ราย คิดเป็นร้อยละ 40.38 รองลงมาศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 จำนวน 17 ราย คิดเป็นร้อยละ 32.69 และศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 จำนวน 14 ราย คิดเป็นร้อยละ 26.92

ตารางที่ 4.3 แสดงความถี่และร้อยละของชั้นปีที่ศึกษาของนักศึกษา

ศึกษาชั้นปีที่	ความถี่	ร้อยละ
ชั้นปีที่ 2	21	40.38
ชั้นปีที่ 3	14	26.92
ชั้นปีที่ 4	17	32.69
รวม	52	100.00

เกรดเฉลี่ยสะสม ของนักศึกษา ดังตารางที่ 4.4 พบว่า

นักศึกษาส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ที่ 2.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.65

ตารางที่ 4.4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของเกรดเฉลี่ยสะสมนักศึกษา

	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
เกรดเฉลี่ยสะสม	52	2.30	0.65

กลุ่มผลการเรียนของนักศึกษา ดังตารางที่ 4.5 พบว่า

นักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มผลการเรียนปานกลาง จำนวน 28 ราย คิดเป็นร้อยละ 53.85 รองลงมาอยู่ในกลุ่มผลการเรียนต่ำ จำนวน 13 ราย คิดเป็นร้อยละ 25.00 และกลุ่มผลการเรียนดี จำนวน 11 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.15

ตารางที่ 4.5 แสดงความถี่และร้อยละของแต่ละกลุ่มผลการเรียนของนักศึกษา

กลุ่มผลการเรียน	ความถี่	ร้อยละ
ผลการเรียนต่ำ	13	25.00
ผลการเรียนปานกลาง	28	53.85
ผลการเรียนดี	11	21.15
รวม	52	100.00

ชั้นปีที่ศึกษาของนักศึกษาจำแนกตามเพศ ดังตารางที่ 4.6 พบว่า

นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 57.14 และเป็นเพศชายจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.86

นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 12 ราย คิดเป็นร้อยละ 85.71 และเป็นเพศชายจำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 14.29

นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 58.82 และเป็นเพศหญิงจำนวน 7 ราย คิดเป็นร้อยละ 41.18

ตารางที่ 4.6 แสดงความถี่และร้อยละของชั้นปีที่นักศึกษากำลังศึกษาจำแนกตามเพศของนักศึกษา

เพศ	ศึกษาชั้นปีที่					
	ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
ชาย	9	42.86	2	14.29	10	58.82
หญิง	12	57.14	12	85.71	7	41.18
รวม	21	100.00	14	100.00	17	100.00

ผลการเรียนของนักศึกษาจำแนกตามเพศ จากตารางที่ 4.7 พบว่า

นักศึกษาเพศชาย ส่วนใหญ่มีผลการเรียนปานกลางและต่ำ จำนวนกลุ่มละ 8 ราย คิดเป็นร้อยละ 38.10 ในแต่ละกลุ่ม และผลการเรียนดี จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 23.81

นักศึกษาเพศหญิง ส่วนใหญ่มีผลการเรียนปานกลาง จำนวน 20 ราย คิดเป็นร้อยละ 64.52 รองลงมาผลการเรียนดี จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 19.35 และผลการเรียนต่ำ จำนวน 5 ราย คิดเป็นร้อยละ 16.13

ตารางที่ 4.7 แสดงความถี่และร้อยละของผลการเรียนของนักศึกษาจำแนกตามเพศ

ผลการเรียน	เพศ			
	ชาย		หญิง	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
ผลการเรียนต่ำ	8	38.10	5	16.13
ผลการเรียนปานกลาง	8	38.10	20	64.52
ผลการเรียนดี	5	23.81	6	19.35
รวม	21	100.00	31	100.00

ผลการเรียนของนักศึกษาจำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา จากตารางที่ 4.8 พบว่า

นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ส่วนใหญ่มีผลการเรียนต่ำ จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 47.62 รองลงมา ผลการเรียนปานกลางจำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 42.86 และผลการเรียนดี จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 9.52

นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ส่วนใหญ่มีผลการเรียนปานกลาง จำนวน 10 ราย คิดเป็นร้อยละ 71.43 รองลงมาผลการเรียนดี จำนวน 3 ราย คิดเป็นร้อยละ 21.43 และผลการเรียนต่ำ จำนวน 1 ราย คิดเป็นร้อยละ 7.14

นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ส่วนใหญ่มีผลการเรียนปานกลาง จำนวน 9 ราย คิดเป็นร้อยละ 52.94 รองลงมาผลการเรียนดี จำนวน 6 ราย คิดเป็นร้อยละ 35.29 และผลการเรียนต่ำ จำนวน 2 ราย คิดเป็นร้อยละ 11.76

ตารางที่ 4.8 แสดงความถี่และร้อยละของผลการเรียนของนักศึกษาจำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

ผลการเรียน	ศึกษาชั้นปีที่					
	ชั้นปีที่ 2		ชั้นปีที่ 3		ชั้นปีที่ 4	
	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ	ความถี่	ร้อยละ
ผลการเรียนต่ำ	10	47.62	1	7.14	2	11.76
ผลการเรียนปานกลาง	9	42.86	10	71.43	9	52.94
ผลการเรียนดี	2	9.52	3	21.43	6	35.29
รวม	21	100.00	14	100.00	17	100.00

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

การวิเคราะห์ข้อมูลของผู้ตอบแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา โดยจะทำการวิเคราะห์แยกตามพฤติกรรมแต่ละด้านดังต่อไปนี้ พฤติกรรมด้านเจตคติในการเรียน ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ด้านการจัดการกับเวลาทางการเรียน ด้านความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียน ด้านการมีสมาธิต่อการเรียน ด้านกระบวนการรวบรวมข้อมูล ด้านวิธีเลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหาที่สำคัญของบทเรียน ด้านการใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน ด้านการทดสอบตนเอง การทบทวนและการเตรียมตัวในการเรียน และด้านยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ ซึ่งผลการวิเคราะห์แสดงดังตารางที่ 4.9 ถึงตารางที่ 4.19

4.2.1 การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ด้านเจตคติในการเรียน

ดังตารางที่ 4.9 แสดงให้เห็นว่า ระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ในด้านเจตคติในการเรียน อยู่ในระดับค่อนข้างสูง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งเท่ากับ 3.86 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.88 ซึ่งสามารถเรียงตามลำดับความคิดเห็นได้ดังต่อไปนี้

ลำดับที่ 1 คือ ข้าพเจ้าเรียนสาขาวิชานี้ด้วยความจำใจ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75

ลำดับที่ 2 คือ ข้าพเจ้าคิดว่า การเรียนเป็นสิ่งที่มิประโยชน์ต่อชีวิตของข้าพเจ้า ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.88

ลำดับที่ 3 คือ ถ้าข้าพเจ้าเลือกสาขาวิชาได้ตามใจชอบ ข้าพเจ้าจะไม่เลือกเรียนสาขาวิชานี้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.10 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.89

ลำดับที่ 4 ข้าพเจ้าคิดว่าสาขาที่ข้าพเจ้าเรียนอยู่เป็นสาขาที่ยากและข้าพเจ้าภูมิใจเมื่อได้บอกกับใครว่ากำลังเรียนอยู่ในสาขาวิชานี้ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.92 และ 0.94

ลำดับที่ 6 คือ ข้าพเจ้ามีความสุขที่ได้เรียนในสาขาวิชาที่เรียนอยู่ขณะนี้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.92 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.88

ลำดับที่ 7 คือ ข้าพเจ้าชอบที่จะเรียนในสาขาวิชาที่ข้าพเจ้าเลือกเรียนอยู่ขณะนี้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.87 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.93

ลำดับที่ 8 คือ ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนานกับการเรียนเกือบทุกวิชา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.88

ตารางที่ 4.9 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความหมายและการจัดลำดับพฤติกรรม การเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ด้านเจตคติในการเรียน

คำถาม	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความ คิดเห็น	ลำดับ ที่
ข้าพเจ้ามีความสุขที่ได้เรียนในสาขาวิชาที่เรียนอยู่ ขณะนี้	3.92	0.88	ค่อนข้างสูง	6
ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนานกับการเรียนเกือบทุกวิชา	3.31	0.88	ปานกลาง	8
ข้าพเจ้าชอบที่จะเรียนในสาขาวิชาที่ข้าพเจ้าเลือก เรียนอยู่ขณะนี้	3.87	0.93	ค่อนข้างสูง	7
ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียนเป็นสิ่งที่มิประโยชน์ต่อชีวิต ของข้าพเจ้า	4.25	0.88	ค่อนข้างสูง	2
ข้าพเจ้าคิดว่าสาขาที่ข้าพเจ้าเรียนอยู่เป็นสาขาที่ ยาก	2.98	0.92	ปานกลาง	4
ถ้าข้าพเจ้าเลือกสาขาวิชาได้ตามใจชอบข้าพเจ้าจะ ไม่เลือกเรียนสาขาวิชานี้	4.10	0.89	ค่อนข้างสูง	3
ข้าพเจ้าภูมิใจเมื่อได้บอกกับใครว่ากำลังเรียนอยู่ ในสาขาวิชานี้	3.98	0.94	ค่อนข้างสูง	4
ข้าพเจ้าเรียนสาขาวิชานี้ด้วยความจำใจ	4.44	0.75	ค่อนข้างสูง	1
รวม	3.86	0.88	ค่อนข้างสูง	

4.2.2 การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

ดังตารางที่ 4.10 แสดงให้เห็นว่า ระดับพฤติกรรมการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักศึกษา ในด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ อยู่ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งเท่ากับ
3.38 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.88
ซึ่งสามารถเรียงตามลำดับความคิดเห็นได้ดังต่อไปนี้

ลำดับที่ 1 คือ ข้าพเจ้าจะมีความพยายามมากขึ้นเมื่อรู้ว่าตนเองด้อยกว่าคนอื่นและข้าพเจ้าจะพยายามเรียนวิชานั้นให้มากขึ้นเมื่อวิชานั้นเป็นวิชาที่ยาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.44 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.91 และ 0.89

ลำดับที่ 3 คือ ข้าพเจ้าตั้งใจเป้าหมายในการเรียนไว้อย่างชัดเจน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.56 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.89

ลำดับที่ 4 คือ เมื่อประสบความล้มเหลวในการทำงานข้าพเจ้ารู้สึกท้อไม่ยอมทำงานนั้นอีก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.52 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.94

ลำดับที่ 5 ข้าพเจ้าพยายามทำให้ได้ตามเกรดที่ตั้งเป้าหมายไว้ใน การเรียนแต่ละรายวิชา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.48 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.92

ลำดับที่ 6 คือ หากในการเรียนมีข้อสงสัยข้าพเจ้าจะพยายามค้นคว้าข้อมูลและทำความเข้าใจทันที ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.29 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.78

ลำดับที่ 7 คือ ข้าพเจ้าจะทำงานหรือการบ้านด้วยตัวเองโดยไม่ต้องพึ่งคนอื่น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.02 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.85

ลำดับที่ 8 คือ ข้าพเจ้าเป็นคนค้นหาความรู้เพิ่มเติมอยู่ตลอดเวลา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.98 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.87

ตารางที่ 4.10 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความหมายและการจัดลำดับพฤติกรรม การเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ด้านแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความ คิดเห็น	ลำดับ ที่
ข้าพเจ้าตั้งเป้าหมายในการเรียนไว้อย่างชัดเจน	3.56	0.89	ค่อนข้างสูง	3
ข้าพเจ้าจะทำงานหรือการบ้านด้วยตัวเองโดยไม่ต้องพึ่งคนอื่น	3.02	0.85	ปานกลาง	7
หากในการเรียนมีข้อสงสัยข้าพเจ้าจะพยายามค้นคว้าข้อมูลและทำความเข้าใจทันที	3.29	0.78	ปานกลาง	6
ข้าพเจ้าจะมีความพยายามมากขึ้นเมื่อรู้ว่าตนเองด้อยกว่าคนอื่น	3.62	0.91	ค่อนข้างสูง	1
เมื่อประสบความล้มเหลวในการทำงานข้าพเจ้ารู้สึกท้อไม่อยากจะทำงานนั้นอีก	3.52	0.94	ค่อนข้างสูง	4
ข้าพเจ้าจะพยายามเรียนวิชานั้นให้มากขึ้นเมื่อวิชานั้นเป็นวิชาที่ยาก	3.62	0.89	ค่อนข้างสูง	1
ข้าพเจ้าเป็นคนค้นหาความรู้เพิ่มเติมอยู่ตลอดเวลา	2.98	0.87	ปานกลาง	8
ข้าพเจ้าพยายามทำให้ได้ตามเกณฑ์ที่ตั้งเป้าหมายไว้ในการเรียนแต่ละรายวิชา	3.48	0.92	ปานกลาง	5
รวม	3.38	0.88	ปานกลาง	

4.2.3 การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ด้านการจัดการกับเวลาทางด้านการเรียน

ดังตารางที่ 4.11 แสดงให้เห็นว่า ระดับพฤติกรรมการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ในด้านการจัดการกับเวลาทางด้านการเรียน อยู่ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งเท่ากับ 2.72 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.88 ซึ่งสามารถเรียงตามลำดับความคิดเห็นได้ดังต่อไปนี้

ลำดับที่ 1 คือ เมื่อมีการบ้านมากข้าพเจ้าจะไม่ทำหรือเลือกทำเฉพาะข้อที่ทำได้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.31 และมีการกระจายของพฤติกรรมค่อนข้างมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.00

ลำดับที่ 2 คือ ข้าพเจ้าจะทบทวนงานทุกชิ้นที่ทำในแต่ละครั้งหลายๆ รอบเพื่อความถูกต้อง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.19 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.86

ลำดับที่ 3 คือ เมื่อทราบกำหนดสอบข้าพเจ้าจะวางแผนเพื่อเตรียมตัวอ่านหนังสือสอบ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.12 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.94

ลำดับที่ 4 คือ ข้าพเจ้ามักจะใช้เวลาส่วนใหญ่ศึกษาวิชาที่ข้าพเจ้าชอบและมีเวลาเหลือน้อยสำหรับศึกษาวิชาอื่น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.98 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.92

ลำดับที่ 5 ข้าพเจ้ามักจะใช้เวลาว่างในการอ่านหนังสือหรือทบทวนบทเรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.5 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.87

ลำดับที่ 6 คือ เมื่อมีเวลาว่างข้าพเจ้าจะเข้าห้องสมุดเพื่อหาความรู้เพิ่มเติม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.44 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.85

ลำดับที่ 7 คือ ข้าพเจ้าจะอ่านหนังสือล่วงหน้าในเนื้อหาที่จะเรียนในครั้งต่อไป ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.42 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.87

ลำดับที่ 8 คือ ข้าพเจ้าชอบตื่นนอนแต่เช้าเพื่ออ่านหนังสือ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.83 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.73

ตารางที่ 4.11 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความหมายและการจัดลำดับพฤติกรรม การเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ด้านการจัดการกับเวลาทางด้านการเรียน

	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความ คิดเห็น	ลำดับ ที่
ข้าพเจ้าชอบตื่นนอนแต่เช้าเพื่ออ่านหนังสือ	1.83	0.73	ค่อนข้างต่ำ	8
เมื่อทราบกำหนดสอบข้าพเจ้าจะวางแผนเพื่อเตรียมตัวอ่านหนังสือสอบ	3.12	0.94	ปานกลาง	3
ข้าพเจ้ามักจะใช้เวลาว่างในการอ่านหนังสือหรือทบทวนบทเรียน	2.50	0.87	ปานกลาง	5
ข้าพเจ้ามักจะใช้เวลาส่วนใหญ่ศึกษาวิชาที่ข้าพเจ้าชอบและมีเวลาเหลือน้อยสำหรับศึกษาวิชาอื่น	2.98	0.92	ปานกลาง	4
ข้าพเจ้าจะอ่านหนังสือล่วงหน้าในเนื้อหาที่จะเรียนในครั้งต่อไป	2.42	0.87	ค่อนข้างต่ำ	7
เมื่อมีเวลาว่างข้าพเจ้าจะเข้าห้องสมุดเพื่อหาความรู้เพิ่มเติม	2.44	0.85	ค่อนข้างต่ำ	6
เมื่อมีการบ้านมากข้าพเจ้าจะไม่ทำหรือเลือกทำเฉพาะข้อที่ทำได้	3.31	1.00	ปานกลาง	1
ข้าพเจ้าจะทบทวนงานทุกชิ้นที่ทำในแต่ละครั้งหลายๆ รอบเพื่อความถูกต้อง	3.19	0.86	ปานกลาง	2
รวม	2.72	0.88	ปานกลาง	

4.2.4 การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ด้านความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียน

ดังตารางที่ 4.12 แสดงให้เห็นว่า ระดับพฤติกรรมการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ในด้านความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียนอยู่ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งเท่ากับ 2.67 และมีการกระจายของพฤติกรรมค่อนข้างมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.02 ซึ่งสามารถเรียงตามลำดับความคิดเห็นได้ดังต่อไปนี้

ลำดับที่ 1 คือ ยิ่งใกล้ถึงวันสอบ ข้าพเจ้ารู้สึกเครียดมากยิ่งขึ้น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 และมีการกระจายของพฤติกรรมค่อนข้างมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.10

ลำดับที่ 2 คือ ข้าพเจ้ารู้สึกกับข้อใจทุกครั้ง เวลาที่ผลการสอบไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.04 และมีการกระจายของพฤติกรรมค่อนข้างมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.10

ลำดับที่ 3 คือ ข้าพเจ้ารู้สึกกังวลใจเกี่ยวกับเรื่องการเรียนรู้มาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.83 และมีการกระจายของพฤติกรรมค่อนข้างมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.04

ลำดับที่ 4 คือ ข้าพเจ้ารู้สึกกลัวอยู่ตลอดเวลาว่าข้าพเจ้าจะประสบความล้มเหลวในเรื่องการเรียนรู้และข้าพเจ้าจะแสดงความเศร้าโศกเสียใจ เวลาที่ผลสอบไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.67 และมีการกระจายของพฤติกรรมค่อนข้างมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.02

ลำดับที่ 6 คือ ข้าพเจ้ามักจะหนีเรียนในช่วงโมงเรียนวิชาที่ข้าพเจ้าไม่ชอบหรือไม่ถนัด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.50 และมีการกระจายของพฤติกรรมค่อนข้างมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.15

ลำดับที่ 7 คือ ข้าพเจ้าเชื่อมั่นในตัวเองกว่าข้าพเจ้าสามารถประสบความสำเร็จในเรื่องการเรียนรู้ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.37 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.95

ลำดับที่ 8 คือ ถ้าข้าพเจ้าสอบได้คะแนนน้อยกว่าเพื่อน ข้าพเจ้าจะรู้สึกอับอาย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 1.90 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.80

ตารางที่ 4.12 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความหมายและการจัดลำดับพฤติกรรม การเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ด้านความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียน

	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความ คิดเห็น	ลำดับ ที่
ข้าพเจ้ารู้สึกกลัวอยู่ตลอดเวลาว่าข้าพเจ้าจะประสบ ความล้มเหลวในเรื่องการเรียน	2.67	1.02	ปานกลาง	4
ข้าพเจ้ารู้สึกกังวลใจเกี่ยวกับเรื่องการเรียนมาก	2.83	1.04	ปานกลาง	3
ข้าพเจ้าจะแสดงความเศร้าโศกเสียใจ เวลาที่ผลสอบไม่ เป็นไปตามที่คาดหวัง	2.67	1.02	ปานกลาง	4
ยิ่งใกล้ถึงวันสอบ ข้าพเจ้ารู้สึกเครียดมากยิ่งขึ้น	3.37	1.10	ปานกลาง	1
ข้าพเจ้ารู้สึกคับข้องใจทุกครั้ง เวลาที่ผลการสอบไม่ เป็นไปตามที่คาดหวัง	3.04	1.10	ปานกลาง	2
ถ้าข้าพเจ้าสอบได้คะแนนน้อยกว่าเพื่อน ข้าพเจ้าจะ รู้สึกอับอาย	1.90	0.80	ค่อนข้างต่ำ	8
ข้าพเจ้าเชื่อมั่นในตัวเองกว่าข้าพเจ้าสามารถประสบ ความสำเร็จในเรื่องการเรียน	2.37	0.95	ค่อนข้างต่ำ	7
ข้าพเจ้ามักจะหนีเรียนในช่วงโมงเรียนวิชาที่ข้าพเจ้าไม่ ชอบหรือไม่ถนัด	2.50	1.15	ปานกลาง	6
รวม	2.67	1.02	ปานกลาง	

4.2.5 การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ด้านการมีสมาธิต่อการเรียน

ดังตารางที่ 4.13 แสดงให้เห็นว่า ระดับพฤติกรรมการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ของนักศึกษา ในด้านการมีสมาธิต่อการเรียน อยู่ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่ง เท่ากับ 3.15 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เท่ากับ 0.90 ซึ่งสามารถเรียงตามลำดับความคิดเห็นได้ดังต่อไปนี้

ลำดับที่ 1 คือ เมื่อข้าพเจ้าสนใจเรื่องใดก็จะพยายามเรียนรู้สิ่งนั้นอย่างตั้งใจ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.67 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.94

ลำดับที่ 2 คือ ข้าพเจ้ามักจะจดหัวข้อสำคัญ ในขณะที่เรียนทุกครั้ง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.87

ลำดับที่ 3 คือ ในขณะที่เรียน บ่อยครั้งข้าพเจ้าจะนั่งคิดถึงเรื่องอื่นๆ ที่ไม่ใช่เรื่องเรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.85

ลำดับที่ 4 คือ ข้าพเจ้าไม่หลงลืมต่องานที่ครูมอบหมาย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.08 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.93

ลำดับที่ 5 ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนอย่างสม่ำเสมอทุกวิชา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.85

ลำดับที่ 6 คือ ข้าพเจ้าชอบคุยในเวลาเรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.00 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.97

ลำดับที่ 7 คือ บ่อยครั้งข้าพเจ้ามักง่วงนอนในเวลาเรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.83 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.94

ลำดับที่ 8 คือ เมื่อเรียนอยู่ข้าพเจ้าไม่ปล่อยจิตให้ฟุ้งซ่านไปเรื่องอื่นจนเสียการเรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.97 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.87

ตารางที่ 4.13 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความหมายและการจัดลำดับพฤติกรรม การเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ด้านการมีสมาธิต่อการเรียน

	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความ คิดเห็น	ลำดับ ที่
เมื่อเรียนอยู่ข้าพเจ้าไม่ปล่อยจิตให้ฟุ้งซ่านไปเรื่องอื่นจนเสียการเรียน	2.79	0.87	ปานกลาง	8
ข้าพเจ้าไม่หลงลืมต่องานที่ครูมอบหมาย	3.08	0.93	ปานกลาง	4
ข้าพเจ้าชอบคุยในเวลาเรียน	3.00	0.97	ปานกลาง	6
ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนอย่างสม่ำเสมอทุกวิชา	3.06	0.85	ปานกลาง	5
บ่อยครั้งข้าพเจ้ามักง่วงนอนในเวลาเรียน	2.83	0.94	ปานกลาง	7
ข้าพเจ้ามักจดหัวข้อสำคัญ ในขณะที่เรียนทุกครั้ง	3.58	0.87	ค่อนข้างสูง	2
ในขณะที่เรียน บ่อยครั้งข้าพเจ้าจะนั่งคิดถึงเรื่องอื่นๆ ที่ไม่ใช่เรื่องเรียน	3.23	0.85	ปานกลาง	3
เมื่อข้าพเจ้าสนใจเรื่องใดก็จะพยายามเรียนรู้สิ่งนั้นอย่างตั้งใจ	3.67	0.94	ค่อนข้างสูง	1
รวม	3.15	0.90	ปานกลาง	

4.2.6 การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ด้านกระบวนการรวบรวมข้อมูล

ดังตารางที่ 4.14 แสดงให้เห็นว่า ระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ในด้านกระบวนการรวบรวมข้อมูล อยู่ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งเท่ากับ 2.98 และมีการกระจายของพฤติกรรมค่อนข้างมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.42 ซึ่งสามารถเรียงตามลำดับความคิดเห็นได้ดังต่อไปนี้

ลำดับที่ 1 คือ ข้าพเจ้าจะทำการขีดเส้นใต้และการจดบันทึกในแต่ละบทเรียนและระมัดระวังในการเลือกข้อมูลหลักและรายการละเอียดที่สำคัญ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 และมีการกระจายของพฤติกรรมค่อนข้างมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.02

ลำดับที่ 2 คือ ข้าพเจ้าจะทำการรวบรวมสิ่งที่จดในชั้นเรียนและที่บันทึกในตำราเรียนเข้าด้วยกัน เป็นโน้ตย่อ เพื่อให้ง่ายต่อการจำ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 และมีการกระจายของพฤติกรรมค่อนข้างมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.00

ลำดับที่ 3 คือ ในการเรียน ข้าพเจ้าจะเลือกจับใจความสำคัญ ในการเรียงลำดับความสำคัญของเนื้อหา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.78

ลำดับที่ 4 คือ ข้าพเจ้าจะตั้งคำถามให้กับตัวเองในขณะที่อ่าน โดยตั้งคำถามเกี่ยวกับข้อความที่เขียนและคิดที่ผู้เขียนแสดงออกมา และข้าพเจ้าจะทบทวนอย่างสม่ำเสมอ ก่อนและหลังชั่วโมงเรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92 และมีการกระจายของพฤติกรรมค่อนข้างมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.08

ลำดับที่ 5 ข้าพเจ้าหาความรู้เพิ่มเติมจากสื่อต่าง ๆ นอกจากตำราเรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.13 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.99

ลำดับที่ 6 คือ ข้าพเจ้าวางแผนการเรียนเป็นประจำ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.77 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.81

ลำดับที่ 7 คือ ข้าพเจ้าขอคำอธิบายเพิ่มเติมจากครูนอกเวลาเรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.58 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.96

ลำดับที่ 8 คือ ข้าพเจ้าเตรียมอ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนเข้าเรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.38 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.95

ตารางที่ 4.14 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความหมายและการจัดลำดับพฤติกรรม การเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ด้านกระบวนการรวบรวมข้อมูล

	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความ คิดเห็น	ลำดับที่
ข้าพเจ้าวางแผนการเรียนเป็นประจำ	2.77	0.81	ปานกลาง	6
ข้าพเจ้าสรุปเนื้อหาที่เรียนเพื่อใช้ในการสอบ	3.37	0.93	ปานกลาง	3
ข้าพเจ้าหาความรู้เพิ่มเติมจากสื่อต่าง ๆ นอกจากตำราเรียน	3.13	0.99	ปานกลาง	5
ข้าพเจ้าขอคำอธิบายเพิ่มเติมจากครูนอกเวลาเรียน	2.58	0.96	ปานกลาง	7
ข้าพเจ้าเตรียมอ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนเข้าเรียน	2.38	0.95	ค่อนข้างต่ำ	8
ข้าพเจ้าให้ความสนใจต่อสิ่งที่ต้องการจำ ในแต่ละวิชาที่เรียน	3.54	0.90	ค่อนข้างสูง	1
ในการเรียนแต่ละวิชา ข้าพเจ้าจะพยายามเรียบเรียงสิ่งที่สำคัญเป็นถ้อยคำใหม่ๆ เพื่อให้เข้าใจได้ง่ายและสามารถจำได้ง่ายขึ้น	3.38	0.91	ปานกลาง	2
ในการเรียนแต่ละวิชา ข้าพเจ้าจะพยายามเชื่อมโยงสิ่งบทเรียนต่างๆ เข้าด้วยกัน เพื่อให้สามารถมองในภาพรวมได้	3.19	0.99	ปานกลาง	4
รวม	3.04	0.93	ปานกลาง	

4.2.7 การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ด้านวิธีเลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหาที่สำคัญของบทเรียน

ดังตารางที่ 4.15 แสดงให้เห็นว่า ระดับพฤติกรรมการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ในด้านวิธีเลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหาที่สำคัญของบทเรียน อยู่ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งเท่ากับ 2.90 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.94 ซึ่งสามารถเรียงตามลำดับความคิดเห็นได้ดังต่อไปนี้

ลำดับที่ 1 คือ ข้าพเจ้าจะทำการขีดเส้นใต้และการจดบันทึกในแต่ละบทเรียนและระมัดระวังในการเลือกข้อมูลหลักและรายการละเอียดที่สำคัญ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.54 และมีการกระจายของพฤติกรรมค่อนข้างมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.02

ลำดับที่ 2 คือ ข้าพเจ้าจะทำการรวบรวมสิ่งทีจดในชั้นเรียนและที่บันทึกในตำราเรียนเข้าด้วยกัน เป็นโน้ตย่อ เพื่อให้ง่ายต่อการจำ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.40 และมีการกระจายของพฤติกรรมค่อนข้างมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.00

ลำดับที่ 3 คือ ในการเรียน ข้าพเจ้าจะเลือกจับใจความสำคัญ ในการเรียงลำดับความสำคัญของเนื้อหา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.21 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.78

ลำดับที่ 4 คือ ข้าพเจ้าจะตั้งคำถามให้กับตัวเองในขณะที่อ่าน โดยตั้งคำถามเกี่ยวกับข้อความที่เขียนและคิดที่ผู้เขียนแสดงออกมา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.92 และมีการกระจายของพฤติกรรมค่อนข้างมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.08

ลำดับที่ 5 ข้าพเจ้าจะพยายามอ่านหนังสือเรียนแต่ละวิชาเพื่อให้ได้แนวความคิดหลักของแต่ละบทเรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.65 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.90

ลำดับที่ 6 คือ ข้าพเจ้าจะทบทวนอย่างสม่ำเสมอ ก่อนและหลังชั่วโมงเรียน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.37 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.84

ลำดับที่ 7 คือ ในการเรียน ข้าพเจ้าจะสำรวจหนังสือเรียนจนจบเล่ม โดยอ่านคำนำ สารบัญ บทสุดท้ายของหนังสือ และสำรวจแต่ละบทก่อนที่จะอ่าน ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.21 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.96

ตารางที่ 4.15 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความหมายและการจัดลำดับพฤติกรรม การเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ด้านวิธีเลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหาที่สำคัญของบทเรียน

	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความ คิดเห็น	ลำดับที่
ในการเรียน ข้าพเจ้าจะเลือกจับใจความสำคัญ ในการ เรียงลำดับความสำคัญของเนื้อหา	3.21	0.78	ปานกลาง	3
ในการเรียน ข้าพเจ้าจะสำรวจหนังสือเรียนจนจบเล่ม โดยอ่านคำนำ สารบัญ บทสุดท้ายของหนังสือ และ สำรวจแต่ละบทก่อนที่จะอ่าน	2.21	0.96	ค่อนข้างต่ำ	7
ข้าพเจ้าจะพยายามอ่านหนังสือเรียนแต่ละวิชาเพื่อให้ ได้แนวความคิดหลักของแต่ละบทเรียน	2.65	0.90	ปานกลาง	5
ข้าพเจ้าจะตั้งคำถามให้กับตัวเองในขณะที่อ่าน โดยตั้ง คำถามเกี่ยวกับข้อความที่เขียนและคิดที่ผู้เขียนแสดง ออกมา	2.92	1.08	ปานกลาง	4
ข้าพเจ้าจะทำการขีดเส้นใต้และการจดบันทึกในแต่ละ บทเรียนและระมัดระวังในการเลือกข้อมูลหลักและ รายการละเอียดที่สำคัญ	3.54	1.02	ค่อนข้างสูง	1
ข้าพเจ้าจะทำการรวบรวมสิ่งที่จดในชั้นเรียนและที่ บันทึกในตำราเรียนเข้าด้วยกัน เป็นโน้ตย่อ เพื่อให้ง่าย ต่อการจำ	3.40	1.00	ปานกลาง	2
ข้าพเจ้าจะทบทวนอย่างสม่ำเสมอ ก่อนและหลังชั่วโมง เรียน	2.37	0.84	ค่อนข้างต่ำ	6
รวม	2.90	0.94	ปานกลาง	

4.2.8 การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ด้านการใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน

ดังตารางที่ 4.16 แสดงให้เห็นว่า ระดับพฤติกรรมการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักศึกษา ในด้านการใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน อยู่ในระดับปานกลาง
โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งเท่ากับ 3.00 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจาก
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.88 ซึ่งสามารถเรียงตามลำดับความคิดเห็นได้ดังต่อไปนี้

ลำดับที่ 1 คือ ข้าพเจ้าจะพยายามเขียนเป็นข้อความตามความเข้าใจของข้าพเจ้าเพื่อเป็นการทบทวนเสมอ ก่อนทำการสอบ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.37 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.89

ลำดับที่ 2 คือ เมื่อเรียนในแต่ละวิชา ข้าพเจ้าจะอ่านข้อความที่จดบันทึกไว้ หรือข้อความจากหนังสือเรียน อย่างพิถีพิถะ จะทำให้เกิดความเข้าใจ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.23 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.85

ลำดับที่ 3 คือ ในข้อสงสัยใดๆ ของแต่ละวิชาข้าพเจ้าจะ ถามอาจารย์เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.83 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.92

ลำดับที่ 4 คือ ก่อนเรียนในแต่ละวิชา ข้าพเจ้าศึกษาวิชานั้นมาแล้วล่วงหน้า พอให้มีความรู้บ้าง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.58 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.85

ตารางที่ 4.16 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความหมายและการจัดลำดับพฤติกรรม การเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ด้านการใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน

	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความ คิดเห็น	ลำดับที่
ก่อนเรียนในแต่ละวิชา ข้าพเจ้าศึกษาวิชานั้นมาแล้วล่วงหน้า พอให้มีความรู้บ้าง	2.58	0.85	ปานกลาง	4
ในข้อสงสัยใดๆ ของแต่ละวิชาข้าพเจ้าจะ ถามอาจารย์เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง	2.83	0.92	ปานกลาง	3
เมื่อเรียนในแต่ละวิชา ข้าพเจ้าจะอ่านข้อความที่จดบันทึกไว้ หรือข้อความจากหนังสือเรียน อย่างพิถีพิถะ จะทำให้เกิดความเข้าใจ	3.23	0.85	ปานกลาง	2
ข้าพเจ้าจะพยายามเขียนเป็นข้อความตามความเข้าใจของข้าพเจ้าเพื่อเป็นการทบทวนเสมอ ก่อนทำการสอบ	3.37	0.89	ปานกลาง	1
รวม	3.00	0.88	ปานกลาง	

4.2.9 การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมกรรมการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ด้านการทดสอบตนเอง การทบทวน และการเตรียมตัวในการเรียน

ดังตารางที่ 4.17 แสดงให้เห็นว่า ระดับพฤติกรรมกรรมการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ในด้านการทดสอบตนเอง การทบทวน และการเตรียมตัวในการเรียน อยู่ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งเท่ากับ 2.79 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.86 ซึ่งสามารถเรียงตามลำดับความคิดเห็นได้ดังต่อไปนี้

ลำดับที่ 1 คือ ก่อนส่งการบ้านแต่ละครั้ง ข้าพเจ้าจะตรวจสอบความถูกต้องก่อนส่งทุกครั้ง ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.27 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.74

ลำดับที่ 2 คือ ทุกครั้งที่อาจารย์ได้สั่งการบ้าน ข้าพเจ้าจะทำการตรวจสอบอย่างคร่าว ๆ ว่าพอทำได้หรือไม่ หากมีข้อสงสัยจะทำการสอบถามอาจารย์ก่อน และในวิชาคำนวณ ข้าพเจ้าจะหมั่นทำแบบฝึกหัดที่เรียนไป เพื่อเป็นการทบทวนสูตรไปด้วย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.06 และโดยในส่วนแรกมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.75 และส่วนที่สองมีการกระจายของพฤติกรรมค่อนข้างมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.07

ลำดับที่ 4 คือ ข้าพเจ้าจะรีบทำการบ้าน โดยจะรีบทำให้เสร็จภายในวันนั้น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.77 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.92

ลำดับที่ 5 ข้าพเจ้าจะจัดเวลาในแต่ละวันเพื่อทำการบ้านอย่างสม่ำเสมอ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.75 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.93

ลำดับที่ 6 คือ ข้าพเจ้าจะจัดเวลาสำหรับทบทวนบทเรียน อย่างสม่ำเสมอ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.44 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.80

ลำดับที่ 7 คือ หากในวันใดไม่มีการบ้าน ข้าพเจ้าจะทำการทบทวนบทเรียนแต่ละวิชา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.17 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.81

ตารางที่ 4.17 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความหมายและการจัดลำดับพฤติกรรม การเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ด้านการทดสอบตนเอง การทบทวน และการเตรียมตัวในการเรียน

	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความ คิดเห็น	ลำดับที่
ข้าพเจ้าจะจัดเวลาในแต่ละวันเพื่อทำการบ้านอย่าง สม่ำเสมอ	2.75	0.93	ปานกลาง	5
หากในวันใดไม่มีการบ้าน ข้าพเจ้าจะทำการทบทวน บทเรียนแต่ละวิชา	2.17	0.81	ค่อนข้างต่ำ	7
ทุกครั้งที่อาจารย์ได้สั่งการบ้าน ข้าพเจ้าจะทำการ ตรวจสอบอย่างคร่าว ๆ ว่าพอทำได้หรือไม่ หากมีข้อสงสัย จะทำการสอบถามอาจารย์ก่อน	3.06	0.75	ปานกลาง	2
ข้าพเจ้าจะรีบทำการบ้าน โดยจะรีบทำให้เสร็จภายใน วันนั้น	2.77	0.92	ปานกลาง	4
ก่อนส่งการบ้านแต่ละครั้ง ข้าพเจ้าจะตรวจสอบความ ถูกต้องก่อนส่งทุกครั้ง	3.27	0.74	ปานกลาง	1
ข้าพเจ้าจะจัดเวลาสำหรับทบทวนบทเรียน อย่าง สม่ำเสมอ	2.44	0.80	ค่อนข้างต่ำ	6
ในวิชาคำนวณ ข้าพเจ้าจะหมั่นทำแบบฝึกหัดที่เรียนไป เพื่อเป็นการทบทวนสูตรไปด้วย	3.06	1.07	ปานกลาง	2
รวม	2.79	0.86	ปานกลาง	

4.2.10 การวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ด้านยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ

ดังตารางที่ 4.18 แสดงให้เห็นว่า ระดับพฤติกรรมการเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ในด้านยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ อยู่ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งเท่ากับ 3.46 และมีการกระจายของพฤติกรรมค่อนข้างมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.00 ซึ่งสามารถเรียงตามลำดับความคิดเห็นได้ดังต่อไปนี้

ลำดับที่ 1 คือ ในการทำข้อสอบ ถ้ามีเวลาเหลือในการทำข้อสอบ ข้าพเจ้าจะทบทวนคำตอบ โดยเฉพาะ ข้อสอบอัตนัย และถ้าเป็นข้อสอบปรนัย จะตรวจสอบว่าทำครบทุกข้อหรือไม่ ค่าเฉลี่ย

เท่ากับ 4.04 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.99

ลำดับที่ 2 คือ ก่อนสอบข้าพเจ้าจะทบทวนรายวิชาที่จะสอบตั้งแต่ตอนเย็นของคืนก่อนสอบ และตอนเช้ามีคของวันสอบ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.77 และมีการกระจายของพฤติกรรมค่อนข้างมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.02

ลำดับที่ 3 คือ ข้าพเจ้าจะจำหัวข้อสำคัญ ๆ ไว้ โดยเฉพาะหัวข้อที่อาจารย์ผู้สอนเน้นเป็นพิเศษ และจำรายละเอียดในหัวข้อนั้น ๆ ด้วย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.63 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.89

ลำดับที่ 4 คือ ข้าพเจ้าจะติวกับเพื่อนเสมอ เพื่อเป็นการทบทวนและเตรียมตัวก่อนสอบ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.62 และมีการกระจายของพฤติกรรมค่อนข้างมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.01

ลำดับที่ 5 ในการทำข้อสอบ ข้าพเจ้าจะทำการตีความคำถามในข้อสอบให้ถูกต้องเสมอ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.58 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.89

ลำดับที่ 6 ข้าพเจ้าจะทำการค้นคว้าเพิ่มเติม โดยสอบถามอาจารย์ผู้สอนก่อนว่าต้องการให้ค้นคว้าเพิ่มเติมเพื่อใช้ในเรื่องใดหรือไม่ หรือข้อสอบจะออกเฉพาะที่บรรยายหรือในตำราเท่านั้น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.35 และมีการกระจายของพฤติกรรมค่อนข้างมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.03

ลำดับที่ 7 คือ ข้าพเจ้าจะอ่านหนังสือเตรียมสอบ โดยอ่านวิชาที่สอบวันแรกไปจนถึงวันสุดท้ายแล้วจึงอ่านย้อนจากวันสุดท้ายถึงวันแรกอีกครั้ง และข้าพเจ้าจะพยายามหาข้อสอบเก่า หรือแนวข้อสอบจากรุ่นพี่ เพื่อให้เห็นแนวข้อสอบชัดเจนยิ่งขึ้น ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 2.85 และมีการกระจายของพฤติกรรมค่อนข้างมาก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.06 และ 1.09 ตามลำดับ

ตารางที่ 4.18 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความหมายและการจัดลำดับพฤติกรรม การเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ด้านยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ

	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความ คิดเห็น	ลำดับที่
ข้าพเจ้าจะอ่านหนังสือเตรียมสอบ โดยอ่านวิชาที่สอบ วันแรกไปจนถึงวันสุดท้ายแล้วจึงอ่านย้อนจากวัน สุดท้ายถึงวันแรกอีกครั้ง	2.85	1.06	ปานกลาง	7
ข้าพเจ้าจะพยายามหาข้อสอบเก่า หรือแนวข้อสอบจาก รุ่นพี่ เพื่อให้เห็นแนวข้อสอบชัดเจนยิ่งขึ้น	2.85	1.09	ปานกลาง	7
ข้าพเจ้าจะคุยกับเพื่อนเสมอ เพื่อเป็นการทบทวนและ เตรียมตัวก่อนสอบ	3.62	1.01	ค่อนข้างสูง	4
ข้าพเจ้าจะทำการค้นคว้าเพิ่มเติม โดยสอบถามอาจารย์ ผู้สอนก่อนว่าต้องการให้ค้นคว้าเพิ่มเติมเพื่อใช้ในเรื่อง ใดหรือไม่ หรือข้อสอบจะออกเฉพาะที่บรรยายหรือใน ตำราเท่านั้น	3.35	1.03	ปานกลาง	6
ข้าพเจ้าจะจำหัวข้อสำคัญ ๆ ไว้ โดยเฉพาะหัวข้อที่ อาจารย์ผู้สอนเน้นเป็นพิเศษ และจำรายละเอียดใน หัวข้อนั้น ๆ ด้วย	3.63	0.89	ค่อนข้างสูง	3
ในการทำข้อสอบ ข้าพเจ้าจะทำการตีความคำถามใน ข้อสอบให้ถูกต้องเสมอ	3.58	0.89	ค่อนข้างสูง	5
ก่อนสอบข้าพเจ้าจะทบทวนรายวิชาที่จะสอบตั้งแต่ ตอนเย็นของคืนก่อนสอบ และตอนเช้ามืดของวันสอบ	3.77	1.02	ค่อนข้างสูง	2
ในการทำข้อสอบ ถ้ามีเวลาเหลือในการทำข้อสอบ ข้าพเจ้าจะทบทวนคำตอบโดยเฉพาะ ข้อสอบอัตนัย และถ้าเป็นข้อสอบปรนัย จะตรวจสอบว่าทำครบทุกข้อ หรือไม่	4.04	0.99	ค่อนข้างสูง	1
รวม	3.46	1.00	ปานกลาง	

4.2.11 การสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในแต่ละด้าน

ดังตารางที่ 4.19 แสดงให้เห็นว่า ระดับพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สรุปรวมในทุกด้าน อยู่ในระดับปานกลาง โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งเท่ากับ 3.11 และมีการกระจายของพฤติกรรมไม่มากนัก โดยพิจารณาจากส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.90 ซึ่งสามารถเรียงตามลำดับความคิดเห็นได้ดังต่อไปนี้

- ลำดับที่ 1 ด้านเจตคติในการเรียน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งเท่ากับ 3.86
- ลำดับที่ 2 ยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งเท่ากับ 3.46
- ลำดับที่ 3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งเท่ากับ 3.38
- ลำดับที่ 4 การมีสมาธิต่อการเรียน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งเท่ากับ 3.15
- ลำดับที่ 5 กระบวนการรวบรวมข้อมูล โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งเท่ากับ 3.04
- ลำดับที่ 6 การใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งเท่ากับ 3.00
- ลำดับที่ 7 วิธีเลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหาที่สำคัญของบทเรียน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งเท่ากับ 2.98
- ลำดับที่ 8 การทดสอบตนเอง การทบทวน และการเตรียมตัวในการเรียน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งเท่ากับ 2.79
- ลำดับที่ 9 การจัดการกับเวลาทางด้านการเรียน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งเท่ากับ 2.72
- ลำดับที่ 10 ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียน โดยพิจารณาจากค่าเฉลี่ยซึ่งเท่ากับ 2.67

ตารางที่ 4.19 แสดงค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การแปลความหมายและการจัดลำดับพฤติกรรม การเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสรุปในแต่ละด้าน

	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความ คิดเห็น	ลำดับที่
เจตคติในการเรียน	3.86	0.88	ค่อนข้างสูง	1
แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	3.38	0.88	ปานกลาง	3
การจัดการกับเวลาทางด้านการเรียน	2.72	0.88	ปานกลาง	9
ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียน	2.67	1.02	ปานกลาง	10
การมีสมาธิต่อการเรียน	3.15	0.90	ปานกลาง	4
กระบวนการรวบรวมข้อมูล	3.04	0.93	ปานกลาง	5
วิธีเลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหาที่สำคัญของบทเรียน	2.98	0.94	ปานกลาง	7
การใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน	3.00	0.88	ปานกลาง	6
การทดสอบตนเอง การทบทวน และการเตรียมตัวในการเรียน	2.79	0.86	ปานกลาง	8
ยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ	3.46	1.00	ปานกลาง	2
รวม	3.11	0.92	ปานกลาง	

4.3 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเพศชายมีความแตกต่างกับนักศึกษาเพศหญิง

ผลการทดสอบสมมติฐานจากตารางที่ 4.20 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเพศชายไม่มีความแตกต่างกับนักศึกษาเพศหญิง

ตารางที่ 4.20 ผลการทดสอบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาจำแนกตามเพศของนักศึกษา

เพศ	ชาย	หญิง	F	Sig.
ค่าเฉลี่ย	2.19	2.38	2.21	0.14
ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน	0.74	0.59		

สมมติฐานที่ 2 พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาเพศชายมีความแตกต่างกับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาเพศหญิง

ผลการทดสอบสมมติฐานจากตารางที่ 4.21 พบว่า ในภาพรวมพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน และเมื่อพิจารณาพฤติกรรมในแต่ละด้านก็พบว่า พฤติกรรมการเรียนในแต่ละด้านของนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 4.21 ผลการทดสอบค่าเฉลี่ยความแตกต่างของพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาจำแนกตามเพศของนักศึกษา

พฤติกรรมการเรียนในด้าน	ชาย $\bar{X}$	หญิง $\bar{X}$	F	Sig.
1. เจตคติในการเรียน	3.87	3.85	0.02	0.88
2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	3.35	3.41	0.23	0.64
3. การจัดการกับเวลาทางด้านการเรียน	2.74	2.71	0.03	0.86
4. ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียน	2.67	2.67	0.00	0.96
5. การมีสมาธิต่อการเรียน	3.13	3.17	0.20	0.66
6. กระบวนการรวบรวมข้อมูล	3.01	3.06	0.10	0.75
7. วิธีเลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหาที่สำคัญของบทเรียน	2.82	3.09	1.25	0.27
8. การใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน	2.87	3.09	2.30	0.14
9. การทดสอบตนเอง การทบทวน และการเตรียมตัวในการเรียน	2.76	2.81	0.09	0.77
10. ยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ	3.41	3.49	0.21	0.65
รวม	3.06	3.14	0.58	0.45

สมมติฐานที่ 3 พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาแตกต่างกันในนักศึกษาแต่ละชั้นปี

ผลการทดสอบสมมติฐานจากตารางที่ 4.23 แสดงผลการเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา จำแนกตามชั้นปีที่นักศึกษากำลังศึกษา โดยพิจารณาในภาพรวมทั้งหมด 10 ด้าน พบว่าภาพรวมของพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกัน

เมื่อทำการพิจารณาเปรียบเทียบพฤติกรรมในแต่ละด้านทั้ง 10 ด้าน พบว่า พฤติกรรมด้านความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียน และพฤติกรรมด้านวิธีเลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหาที่สำคัญของบทเรียน มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และพฤติกรรมด้านกระบวนการรวบรวมข้อมูล และพฤติกรรมด้านการใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

ตารางที่ 4.23 ผลการทดสอบสมมติฐานเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยของพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา
จำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา

พฤติกรรมการเรียนในด้าน	ศึกษาชั้นปี				
	ชั้นปีที่ 2	ชั้นปีที่ 3	ชั้นปีที่ 4	F	P
	N = 21 $\bar{X}$	N = 14 $\bar{X}$	N = 17 $\bar{X}$		
1. เจตคติในการเรียน	3.70	4.07	3.88	2.47	0.10
2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	3.35	3.45	3.38	0.18	0.84
3. การจัดการกับเวลาทางการเรียน	2.71	2.71	2.75	0.04	0.96
4. ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียน	2.93	2.48	2.50	4.29	0.02*
5. การมีสมาธิต่อการเรียน	3.12	3.10	3.24	0.69	0.51
6. กระบวนการรวบรวมข้อมูล	2.76	3.25	3.22	4.95	0.01**
7. วิธีเลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหาที่สำคัญของบทเรียน	2.64	3.05	3.34	3.41	0.04*
8. การใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน	2.70	3.30	3.12	8.00	0.00**
9. การทดสอบตนเอง การทบทวน และการเตรียมตัวในการเรียน	2.69	2.81	2.89	0.65	0.53
10. ยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ	3.29	3.74	3.43	2.35	0.11
รวม	2.99	3.20	3.18	2.16	0.13

* ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

* ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

สมมติฐานที่ 4 อายุและชั้นปีที่ศึกษามีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ผลการทดสอบ ดังตารางที่ 4.24 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ของอายุและชั้นปีที่ศึกษา มีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาด้วยวิธี Pearson Correlation พบว่า

ชั้นปีที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในทางบวก โดยพิจารณาจากค่า Pearson Correlation ที่เท่ากับ .317 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า Sig. (2-tailed) ซึ่งเท่ากับ .022

ตารางที่ 4.24 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ของอายุและชั้นปีที่ศึกษามีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

		เกรตเฉลี่ยสะสม
อายุ	Pearson Correlation	.070
	Sig. (2-tailed)	.624
ศึกษาชั้นปีที่	Pearson Correlation	.317
	Sig. (2-tailed)	.022*

* ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

สมมติฐานที่ 5 พฤติกรรมในแต่ละด้านมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ผลการทดสอบ ดังตารางที่ 4.25 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ของพฤติกรรมในแต่ละด้านมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาด้วยวิธี Pearson Correlation พบว่า

พฤติกรรมด้านกระบวนการรวบรวมข้อมูลมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในทางบวก โดยพิจารณาจากค่า Pearson Correlation ที่เท่ากับ .310 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า Sig. (2-tailed) ซึ่งเท่ากับ .026

พฤติกรรมด้านการใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในทางบวก โดยพิจารณาจากค่า Pearson Correlation ที่เท่ากับ .310 ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 โดยพิจารณาจากค่า Sig. (2-tailed) ซึ่งเท่ากับ .026

ตารางที่ 4.25 แสดงผลการทดสอบความสัมพันธ์ของพฤติกรรมในแต่ละด้านมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

พฤติกรรมในด้าน		เกรตเฉลี่ยสะสม
1. เจตคติในการเรียน	Pearson Correlation	.048
	Sig. (2-tailed)	.736
2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์	Pearson Correlation	.231
	Sig. (2-tailed)	.100
3. การจัดการกับเวลาทางด้านการเรียน	Pearson Correlation	.147
	Sig. (2-tailed)	.297
4. ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียน	Pearson Correlation	-.257
	Sig. (2-tailed)	.066
5. การมีสมาธิต่อการเรียน	Pearson Correlation	.183
	Sig. (2-tailed)	.195
6. กระบวนการรวบรวมข้อมูล	Pearson Correlation	.310
	Sig. (2-tailed)	.026*
7. วิธีเลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหาที่สำคัญของบทเรียน	Pearson Correlation	.195
	Sig. (2-tailed)	.166
8. การใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน	Pearson Correlation	.370
	Sig. (2-tailed)	.007**
9. การทดสอบตนเอง การทบทวน และการเตรียมตัวในการเรียน	Pearson Correlation	.162
	Sig. (2-tailed)	.252
10. ยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ	Pearson Correlation	.133
	Sig. (2-tailed)	.346
รวม	Pearson Correlation	.246
	Sig. (2-tailed)	.078

* ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

** ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

และผลการทดสอบ ดังตารางที่ 4.26 และตารางที่ 4.27 ทดสอบพฤติกรรมในแต่ละด้าน มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยแบบ Stepwise พบว่าพฤติกรรมที่ผลต่อผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา คือ พฤติกรรมด้านการใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน

ตารางที่ 4.26 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และสัมประสิทธิ์การตัดสินใจเชิงพหุจากผลการทดสอบพฤติกรรมในแต่ละด้านที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยแบบ Stepwise

Model	ตัวแปร	R	R Square
1	การใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน	.370(a)	.137

ตารางที่ 4.27 แสดงผลการทดสอบพฤติกรรมการเรียนในด้านต่างๆ ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยแบบ Stepwise

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
1	(Constant)	.904	.504		1.793	.079
	การใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน	.467	.166	.370	2.817	.007**

** ที่ระดับนัยสำคัญ 0.01

การทดสอบเพิ่มเติม พฤติกรรมการเรียนในแต่ละหัวข้อ

ผลการทดสอบ ดังตารางที่ 4.28 และตารางที่ 4.29 ทดสอบพฤติกรรมในแต่ละหัวข้อ มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยแบบ Stepwise พบว่า พฤติกรรมในหัวข้อที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ของนักศึกษา คือ หัวข้อ 6.4 ข้าพเจ้าขอคำอธิบายเพิ่มเติมจากครูนอกเวลาเรียน, 5.5 บ่อยครั้งข้าพเจ้ามักง่วงนอนในเวลาเรียน, 4.4 ยิ่งใกล้ถึงวันสอบ ข้าพเจ้ารู้สึกเครียดมากยิ่งขึ้น, 2.3 หากในการเรียนมีข้อสงสัยข้าพเจ้าจะพยายามค้นคว้าข้อมูลและทำความเข้าใจทันที และหัวข้อ 5.7 ในขณะที่เรียน บ่อยครั้งข้าพเจ้าจะนั่งคิดถึงเรื่องอื่นๆ ที่ไม่ใช่เรื่องเรียน

ตารางที่ 4.28 แสดงค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ และสัมประสิทธิ์การตัดสินใจเชิงพหุจากผลการทดสอบพฤติกรรมในแต่ละด้าน มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยแบบ Stepwise

Model	หัวข้อ	R	R Square
5	6.4 ข้าพเจ้าขอคำอธิบายเพิ่มเติมจากครูนอกเวลาเรียน 5.5 บ่อยครั้งข้าพเจ้ามักง่วงนอนในเวลาเรียน 4.4 ยิ่งใกล้ถึงวันสอบ ข้าพเจ้ารู้สึกเครียดมากยิ่งขึ้น 2.3 หากในการเรียนมีข้อสงสัยข้าพเจ้าจะพยายามค้นคว้าข้อมูล และทำความเข้าใจทันที 5.7 ในขณะที่เรียน บ่อยครั้งข้าพเจ้าจะนั่งคิดถึงเรื่องอื่นๆ ที่ ไม่ใช่เรื่องเรียน	.669(e)	.448

ตารางที่ 4.29 แสดงผลการทดสอบพฤติกรรมการเรียนรู้ในหัวข้อต่างๆ ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาด้วยวิธีการวิเคราะห์การถดถอยแบบ Stepwise

Model		Unstandardized Coefficients		Standardized Coefficients	t	Sig.
		B	Std. Error	Beta		
5	(Constant)	1.720	.505		3.403	.001
	6.4 ข้าพเจ้าขอคำอธิบายเพิ่มเติมจากครูนอกเวลาเรียน	.258	.078	.376	3.294	.002
	5.5 บ่อยครั้งข้าพเจ้ามักง่วงนอนในเวลาเรียน	.149	.077	.214	1.939	.059
	4.4 ยิ่งใกล้ถึงวันสอบ ข้าพเจ้ารู้สึกเครียดมากยิ่งขึ้น	-.255	.074	-.429	-3.428	.001
	2.3 หากในการเรียนมีข้อสงสัยข้าพเจ้าจะพยายามค้นคว้าข้อมูลและทำความเข้าใจทันที	.301	.109	.356	2.773	.008
	5.7 ในขณะที่เรียน บ่อยครั้งข้าพเจ้าจะนั่งคิดถึงเรื่องอื่นๆ ที่ไม่ใช่เรื่องเรียน	-.195	.086	-.255	-2.270	.028

* ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

** ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.01

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ในบทนี้ผู้วิจัยจะกล่าวโดยสรุปถึงผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ชั้นปีที่ 3 และชั้นปีที่ 4 สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ ทั้งหลักสูตร 4 ปี โดยมีนักศึกษาให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถามเป็นจำนวน 52 ราย

5.1 สรุปผลการวิจัย สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังต่อไปนี้

5.1.1 ข้อมูลส่วนบุคคล

เพศ นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 59.62 รองลงมาคือเพศชาย ร้อยละ 40.38

อายุ นักศึกษาส่วนใหญ่ส่วนใหญ่อายุเฉลี่ยที่ 21.38 ปี ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.22

ชั้นปีที่ศึกษา นักศึกษาส่วนใหญ่ ศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 2 ร้อยละ 40.38 รองลงมาศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 4 ร้อยละ 32.69 และศึกษาอยู่ชั้นปีที่ 3 ร้อยละ 26.92

เกรดเฉลี่ยสะสม นักศึกษาส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ที่ 2.30 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.65

กลุ่มผลการเรียน นักศึกษาส่วนใหญ่อยู่ในกลุ่มผลการเรียนปานกลาง ร้อยละ 53.85 รองลงมาอยู่ในกลุ่มผลการเรียนต่ำ ร้อยละ 25.00 และกลุ่มผลการเรียนดี ร้อยละ 21.15

ชั้นปีที่ศึกษาของนักศึกษาจำแนกตามเพศ นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 57.14 และเป็นเพศชายร้อยละ 42.86 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 85.71 และเป็นเพศชายร้อยละ 14.29 นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย ร้อยละ 58.82 และเป็นเพศหญิงร้อยละ 41.18

ผลการเรียนของนักศึกษาจำแนกตามเพศ นักศึกษาเพศชาย ส่วนใหญ่มีผลการเรียนปานกลางและต่ำ ร้อยละ 38.10 ในแต่ละกลุ่ม และผลการเรียนดีร้อยละ 23.81 นักศึกษาเพศหญิง ส่วนใหญ่มีผลการเรียนปานกลาง ร้อยละ 64.52 รองลงมาผลการเรียนดี ร้อยละ 19.35 และผลการเรียนต่ำ ร้อยละ 16.13

ผลการเรียนของนักศึกษาจำแนกตามชั้นปีที่ศึกษา นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ส่วนใหญ่มีผลการเรียนต่ำ ร้อยละ 47.62 รองลงมาผลการเรียนปานกลางร้อยละ 42.86 และผลการเรียนดี ร้อยละ 9.52 นักศึกษาชั้นปีที่ 3 ส่วนใหญ่มีผลการเรียนปานกลาง ร้อยละ 71.43 รองลงมาผลการเรียนดี ร้อยละ 21.43 และผลการเรียนต่ำ ร้อยละ 7.14 นักศึกษาชั้นปีที่ 4 ส่วนใหญ่มีผลการเรียนปานกลาง ร้อยละ 52.94 รองลงมาผลการเรียนดี ร้อยละ 35.29 และผลการเรียนต่ำ ร้อยละ 11.76

5.1.2 การสรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลพฤติกรรมการณ์การเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาในแต่ละด้าน

ลำดับที่ 1 ด้านเจตคติในการเรียน ลำดับที่ 2 ยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ โดยลำดับที่ 3 แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ ลำดับที่ 4 การมีสมาธิต่อการเรียน ลำดับที่ 5 กระบวนการรวบรวมข้อมูล ลำดับที่ 6 การใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน ลำดับที่ 7 วิธีเลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหาที่สำคัญของบทเรียน ลำดับที่ 8 การทดสอบตนเอง การทบทวน และการเตรียมตัวในการเรียน ลำดับที่ 9 การจัดการกับเวลาทางการเรียน ลำดับที่ 10 ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียน

5.1.3 การวิเคราะห์เพื่อทดสอบสมมติฐาน

สำหรับสมมติฐานในการวิจัย มีดังต่อไปนี้

สมมติฐานการวิจัย ที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเพศชายมีความแตกต่างกับนักศึกษาเพศหญิง

สมมติฐานการวิจัย ที่ 2 พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาเพศชายมีความแตกต่างกับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาเพศหญิง

สมมติฐานการวิจัย ที่ 3 พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาแตกต่างกันในนักศึกษาแต่ละชั้นปี

สมมติฐานการวิจัย ที่ 4 อายุและชั้นปีที่ที่ศึกษามีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

สมมติฐานการวิจัย ที่ 5 พฤติกรรมในแต่ละด้านมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเพศชายมีความแตกต่างกับนักศึกษาเพศหญิง

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า

ผลการทดสอบสมมติฐานจากตารางที่ 4.20 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเพศชายไม่มีความแตกต่างกับนักศึกษาเพศหญิง ดังนั้นจึง **ปฏิเสธสมมติฐาน** ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเพศชายมีความแตกต่างกับนักศึกษาเพศหญิง

สมมติฐานวิจัยที่ 2 พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาเพศชายมีความแตกต่างกับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาเพศหญิง

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า

พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน ดังนั้น จึง**ปฏิเสธสมมติฐาน** ที่ว่าพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาเพศชายมีความแตกต่างกับพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาเพศหญิง

สมมติฐานวิจัยที่ 3 พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาแตกต่างกันในนักศึกษาแต่ละชั้นปี

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า

พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาที่กำลังศึกษาในชั้นปีที่ต่างกัน ไม่มีความแตกต่างกัน ดังนั้น จึง **ปฏิเสธสมมติฐาน** ที่ว่าพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาแตกต่างกันในนักศึกษาแต่ละชั้นปี

สมมติฐานวิจัยที่ 4 อายุและชั้นปีที่ที่ศึกษามีความสัมพันธ์ต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า ชั้นปีที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา แต่อายุไม่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ดังนั้น จึง **ปฏิเสธสมมติฐาน** ในตัวแปรอายุ แต่ยอมรับสมมติฐาน ในตัวแปรชั้นปีที่ศึกษา

สมมติฐานวิจัยที่ 5 พฤติกรรมในแต่ละด้านมีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา

ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า พฤติกรรมด้านกระบวนการรวบรวมข้อมูล และพฤติกรรมการใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียนมีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ดังนั้นจึง **ยอมรับสมมติฐาน** ในตัวแปรพฤติกรรมด้านกระบวนการรวบรวมข้อมูล และพฤติกรรมการใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน แต่**ปฏิเสธสมมติฐาน** ในตัวแปรพฤติกรรมด้านอื่นๆ

5.2 อภิปรายผล

การวิจัยเรื่อง การศึกษาถึงพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ สามารถนำผลการวิจัยมาอภิปราย ได้ดังนี้

ผลการวิจัย พบว่า นักศึกษาชายและหญิงมีผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ไม่แตกต่างกัน ซึ่งผลการวิจัยนี้ ไม่สอดคล้องกับ สมมติฐานแต่สอดคล้องกับงานวิจัยของขจร พริ้งจำรัส (2519) ที่ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษกับความสามารถในการนำโครงสร้างนั้นมาใช้ในการเรียน กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 พบว่า ความรู้เรื่องโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนทั้งชายและหญิงไม่ได้แตกต่างกันเลย อย่างไรก็ตามมีงานวิจัยบางเล่มที่ไม่สนับสนุนผลการวิจัยนี้ เช่น งานวิจัยของ ไกรคุง อนันคมกุล (2525) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนหญิงมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนโครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษสูงกว่านักเรียนชาย แต่ในงานวิจัยนี้ที่พบว่านักศึกษาหญิงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพอ ๆ กับนักศึกษาชาย อาจเป็นเพราะการสอนในระดับมหาวิทยาลัยมักเน้นการศึกษาเพิ่มเติมนอกห้องเรียนมีการทำงานเป็นกลุ่ม ซึ่งนักศึกษาชายต้องทำงานร่วมกับนักศึกษาหญิง รวมถึงจากผลการวิจัยที่พบว่า พฤติกรรมการเรียนรู้ของนักศึกษาเพศชายและเพศหญิงไม่แตกต่างกัน ซึ่งจากการเรียนเป็นกลุ่มที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีการปรึกษาหารือกัน ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ซึ่งอาจจะช่วยให้นักศึกษาชายและหญิงมี ความรู้ความเข้าใจในสิ่งที่เรียนทัดเทียมกันได้ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาเพศชายและหญิงไม่แตกต่างกัน

การที่ผลการวิจัย พบว่า พฤติกรรมด้านการรวบรวมข้อมูลและพฤติกรรมด้านการใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียนเป็นตัวแปรที่โดดเด่นที่สุดที่มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แสดงให้เห็นว่าพฤติกรรมด้านการรวบรวมข้อมูลและพฤติกรรมด้านการใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียนมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาภาควิชาการจัดการอุตสาหกรรม โดยเฉพาะจากงานวิจัยนี้ถ้าศึกษาลงไปอย่างละเอียด จะพบว่าหัวข้อหรือประเด็นที่สำคัญสำหรับนักศึกษาที่จะศึกษาให้ประสบความสำเร็จ คือ นักศึกษาจะต้องมีความสนใจต่อสิ่งที่ต้องการจำในแต่ละวิชาที่เรียน การเรียบเรียงสิ่งที่สำคัญเป็นถ้อยคำใหม่ๆ เพื่อให้เข้าใจได้ง่ายและสามารถจำได้ง่ายขึ้น รวมถึงในระหว่างเรียนนั้นจะต้องมีการเขียนเรียบเรียงเป็นข้อความตามความเข้าใจเพื่อการทบทวนก่อนทำการสอบและ การอ่านสิ่งที่ได้จดบันทึกไว้หรือข้อความจากหนังสือเรียนอย่างพิถีพิถันเพื่อให้เกิดความเข้าใจ

และจากผลการวิจัย พบว่า ชั้นปีที่ศึกษามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ ทางการเรียนแสดงให้เห็นว่า นักศึกษาชั้นปีแรกๆ นั้นมักจะพบกับปัญหาในด้านการปรับตัวให้เข้ากับการเรียนการสอนในระดับมหาวิทยาลัย จึงส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมในด้านการวิเคระห์เลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหาที่สำคัญของบทเรียน ที่ยังไม่สามารถตัดสินใจเลือกได้อย่างดีพอ จึงส่งผลให้นักศึกษาชั้นปีแรกๆ นั้นมักจะมี

ผลการเรียนต่ำ โดยดูได้จากผลการวิจัยที่พบว่า นักศึกษาชั้นปีที่ 2 ส่วนใหญ่มีผลการเรียนต่ำ ร้อยละ 47.62 รองลงมาผลการเรียนปานกลางร้อยละ 42.86 และผลการเรียนดี ร้อยละ 9.52

จากข้อมูลที่ได้ในบทที่ 4 กลุ่มผู้วิจัยจึงสามารถที่กำหนดแนวทางการเรียนการสอนสำหรับนักศึกษาในชั้นปีแรกๆ ที่เข้ามาศึกษาในระดับมหาวิทยาลัย

ในนักศึกษาที่ศึกษาชั้นปีแรกๆ นั้นจะต้องเน้นให้นักศึกษาปรับตัวเข้ากับสภาพการเรียนการสอนในระดับมหาวิทยาลัย โดยการเน้นให้นักศึกษาพยายามจดบันทึกสรุปคำบรรยายในการเรียนแต่ละครั้งที่เข้าเรียน ในการจดบันทึกนั้นให้บันทึกเป็นข้อความตามความเข้าใจของนักศึกษาเพื่อใช้ในการทบทวนก่อนสอบ รวมถึงการเน้นการเลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหาที่สำคัญของบทเรียน ซึ่งจะสามารถส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษานั้นมีผลที่ดีขึ้น

5.3 ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับความต้องการการสนับสนุนจากมหาวิทยาลัยของนักศึกษา เพื่อเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารของมหาวิทยาลัยได้นำไปพิจารณาและใช้วางแผนนโยบายเพื่อตอบสนองความต้องการของนักศึกษาได้อย่างเหมาะสม
2. ทำวิจัยเชิงทดลองเพื่อหาวิธีสร้างแรงจูงใจทางการเรียนสำหรับนักศึกษาระดับมหาวิทยาลัย
3. เนื่องจากงานวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะกลุ่มตัวอย่างในสาขาวิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์ ในการวิจัยต่อไปอาจจะขยายกลุ่มตัวอย่างไปยังสาขา และคณะอื่น ๆ ในมหาวิทยาลัยเดียวกัน หรือศึกษากับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษาหลาย ๆ มหาวิทยาลัย ซึ่งควรจะใช้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนจากแบบทดสอบมาตรฐาน เพื่อให้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนมาจากเกณฑ์เดียวกัน

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2542) การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทยด้านความ
รับผิดชอบและมีวินัยในตนเอง. กรุงเทพมหานคร: ผู้แต่ง.
- กัลยา สกุลแก้ว. (2532). ความสัมพันธ์ระหว่างพฤติกรรมการเรียน เจตคติต่อครูและ
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กึ่งกาญจน์ ปานทอง. (2545). ปัจจัยที่ส่งผลต่อพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาตามโครงการ
จัดการศึกษาสำหรับบุคลากรประจำ (กศ. บป.) คณะวิทยาการจัดการ โปรแกรมวิชา
นิเทศศาสตร์ สถาบันราชภัฏพระนคร กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์การศึกษา
มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- เกษร พลอยโพธิ์. (2552). การศึกษาพฤติกรรมการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของ
นักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร
มหาบัณฑิต (จิตวิทยาพัฒนาการ). มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ไกรทอง อนันตกุล. (2525). ผลสัมฤทธิ์ในการเรียน โครงสร้างไวยากรณ์อังกฤษของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษา ปีที่ 3 ในกรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต.
กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร
- ขจร พริ้งจำรัส. (2519). การศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างไวยากรณ์
อังกฤษ กับความสามารถในการนำโครงสร้างนั้นมาใช้ในการเขียน. ปรินิพนธ์
การศึกษามหาบัณฑิต. กรุงเทพฯ : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินท
รวโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- จรินทร์ ชานิรันดร์. (2518). ปทานุกรมการศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัย
รามคำแหง.
- ชวาล แพร่ตฤณ. (2516). เทคนิคการวัดผล. กรุงเทพมหานคร: วัฒนาพานิช.

ชัยวัฒน์ แสงศรี. (2538). *ทัศนคติต่อการปฏิบัติงานในฐานะเลขานุการคณะทำงานสนับสนุนการปฏิบัติการพัฒนาชนบทระดับตำบล (คปต.) ของการพัฒนาการจังหวัดเลย*. วิทยานิพนธ์พัฒนบริหารศาสตรมหาบัณฑิต, สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์.

ทัศนีย์ สิริวัฒน์. (2532). *แบบการเรียนของนักศึกษาคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง*. กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ. (2541). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี*. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ. (2541). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี*. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ทิพวรรณ สุวรรณประเสริฐ. (2541). *ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา จังหวัดปราจีนบุรี*. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

เทอด แก้วศิริ. (2529) *ความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบของนิสัยทางการเรียนและเจตคติต่อการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ธีรยุทธ์ เสนิย์วงศ์ ณ อยุธยา. (2525). *พฤติกรรมในการเรียนการสอน. ในเอกสารการสอนชุดวิชาพฤติกรรมการสอนประถมศึกษา (หน่วยที่ 6)*. นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

นภาพร เมฆรักขานิช. (2515). *ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียน เจตคติในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

นราธร ศรประสิทธิ์. (2529). *ปัจจัยทางสังคม และจิตวิทยาที่มีความสัมพันธ์กับความเครียดของเด็กรุ่น*. วิทยานิพนธ์สังคมศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยมหิดล.

นลินี นินทปดี. (2532). *ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ เจตคติต่อวิชาสังคมศึกษา และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาสังคมศึกษาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนวัดสังเวช กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.*

เนาวรัตน์ เมฆสุทัศน์. (2527). *สาเหตุที่ทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์แตกต่างกันเป็นกลุ่มสูง ปานกลาง และกลุ่มต่ำ: ศึกษาเฉพาะกรณีของนักศึกษาผู้ใหญ่แบบเบ็ดเสร็จระดับ 4 โรงเรียนผู้ใหญ่สุทัศน์ จังหวัดสุพรรณบุรี. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศิลปากร.*

ประธาน วัฒนาวณิชย์. (2537). *เรื่องไม่ยาก ถ้ายากเรียนเก่ง*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เจริญผล.

ประธาน วัฒนาวณิชย์. (2537). *เรื่องไม่ยาก ถ้ายากเรียนเก่ง*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เจริญผล.

ประธาน วัฒนาวณิชย์. (2537). *เรื่องไม่ยาก ถ้ายากเรียนเก่ง*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์เจริญผล.

ประสิทธิ์ ชาญศิริ. (2533). *การศึกษาความวิตกกังวลในการเรียนวิชาคณิตศาสตร์และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดมหาสารคาม. ปริญญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.*

ผ่องพรรณ เกิดพิทักษ์. (2538). *การทดสอบทางจิตวิทยา*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, คณะศึกษาศาสตร์, ภาควิชาจิตวิทยาการแนะแนว.

พรทิพย์ ศรีสุรักษ์. (2529). *การอ่านตำราเรียนให้ดี เรื่องไม่ยากถ้ายากเรียนเก่ง*. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

พรพจน์ เพ็ชรทวีพรเดช. (2547). ปัจจัยด้านพฤติกรรมการเรียนที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษามหาวิทยาลัยกรุงเทพ. ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ภิญโญ สาร. (2531). เรียนอย่างไรจึงจะเก่ง. วารสารวิชาการ วิทยาลัยครูนครราชสีมา, 5, 16-20.

มิเชล บราวน์. (ม.ป.ป.). เทคนิคการเรียนรู้ได้เก่ง สอบได้ดี (ไชยทิพย์ ไชยสมหมาย, ผู้แปล, พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: ยูโรปาเพรส.

เมธิ์ โพธิพัฒน์. (2523). ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์ แรงจูงใจใฝ่สัมพันธ์ และความซื่อสัตย์ของเด็กไทย. ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ยงยุทธ อินทจักร. (2528). ความสัมพันธ์ระหว่างความวิตกกังวลกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุดรธานี. ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ยรรยง ผิวอ่อน. (2535). ผลของการให้คำปรึกษาแบบไม่นำทางที่มีต่อการปรับตัวกับเพื่อนของนิสิตชั้นปีที่ 1 มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร. ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

ยุดา รักไทย และณัฐพงศ์ นาสมาริช. (2543). คู่มือคนเก่งเรียน. กรุงเทพมหานคร: เอ็กซ์เปอร์เน็ต.

ยุดา รักไทย และณัฐพงศ์ นาสมาริช. (2543). คู่มือคนเก่งเรียน. กรุงเทพมหานคร: เอ็กซ์เปอร์เน็ต.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2525). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2525. กรุงเทพมหานคร: อักษรเจริญทัศน์.

ราชบัณฑิตยสถาน. (2546). พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ. 2542. กรุงเทพมหานคร: นานมีบุ๊คพับลิเคชั่น.

รุจิรา เขาวมาตย์. (2541). ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และความพึงพอใจในวิชาชีวพลศึกษากับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา ภาควิชาพลศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

วลีวรรณ ศรีเตชะวิวัฒน์. (2536). ปัญหาของนักศึกษาวิทยาลัยอาชีวศึกษา สังกัดกรมอาชีวศึกษา กลุ่มภาคเหนือ. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วัชร บุณยสิงห์. (2526). การเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

วันชัย ดนัยตโมนุท. (2535). คุณลักษณะที่เกี่ยวข้องกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น ในจังหวัดปทุมธานี. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วิชชุดา เตียวสกุล. (2529). ผลการใช้กิจกรรมแนะแนวกลุ่มต่อนิสัยในการเรียนและทัศนคติทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วิทยา ศรีพิมพ์มาตย์. (2532). ทักษะของนักศึกษาคณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ที่สอบได้และสอบตกซ้ำชั้นต่อองค์ประกอบที่มีผลต่อการเรียนการสอน. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วิสิทธิ์ โรจน์พจนรัตน์. (2539). แนววิธีเรียนเก่ง และปัญหาเพิ่มเซว. กรุงเทพมหานคร: พัฒนาศึกษา.

วุฒิพล สกตเกียรติ. (2540). รายงานวิจัยเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยในการเรียนของนักเรียน ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายโรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่สอบคัดเลือกผ่านเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ ทบวงมหาวิทยาลัยระหว่างปีการศึกษา 2536 ถึง 2539 กับผลการสอบคัดเลือก. กรุงเทพมหานคร:

มหาวิทยาลัยรามคำแหง, คณะศึกษาศาสตร์, โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัย
รามคำแหง.

ศิริภรณ์ เทพนิม. (2541). การเปรียบเทียบผลของการให้คำปรึกษาเป็นกลุ่มและรายบุคคลแบบ
เผชิญความจริงที่มีต่อยุทธวิธีการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียน
กุณนทีรามวิทยาคม กรุงเทพมหานคร. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สถิต วงศ์สุวรรณ. (2527). จิตวิทยาแนะแนว. กรุงเทพมหานคร: พีระพัฒนา.

สมพล บุคขุน. (2539). การใช้วิธีลดความวิตกกังวลของนักเรียนในการสอนคณิตศาสตร์ เพื่อ
พัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนคณิตศาสตร์. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สิงห์ ไทยวงษ์. (2544). ผลการให้คำปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่มตามแนวทางทฤษฎีพิจารณา
เหตุผล อารมณ์ พฤติกรรม ต่อยุทธวิธีการเรียนและระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักศึกษาที่มีสถานภาพรอพิณิจ. วิทยานิพนธ์วิทยาศาสตร์-มหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

สุกัญญา สามปยุ. (2539). องค์ประกอบด้านจิตวิทยา ที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
กลุ่มสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัด
นครราชสีมา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

สุขใจ น้ำผุด. (2536). ค่าแห่งเวลา. วารสารข้าราชการ, 38 (7), 44-45.

สุดฤทัย มุขวงศา. (2533). ผลการปรึกษาเชิงจิตวิทยาแบบกลุ่ม โดยใช้แนวความคิดแบบ
พิจารณาความเป็นจริงที่มีต่อนิสัย และทัศนคติในการเรียนของนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุทัศน์ สีแก้วเขียว. (2548). พฤติกรรมการเรียนของนักศึกษา หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชา
การศึกษาระดับสูง วิชาเอกพลศึกษา วิทยาลัยพลศึกษาในเขตภาคใต้ ปีการศึกษา
2547. ปรินิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สุมานัน รุ่งเรืองธรรม. (2526). *กลวิธีสอน*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์รุ่งเรืองธรรม.

สุริย์ ประกายจันทร์. (2532). *ความสัมพันธ์ระหว่างนิสัยทางการเรียน เจตคติทางการเรียน และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในกลุ่มวิชาสร้างเสริมประสบการณ์ชีวิตของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลเมืองอุดรดิตถ์ จังหวัดอุดรดิตถ์*. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.

สุวิมล ว่องวานิช. (2522). *สหสัมพันธ์พหุคูณระหว่างองค์ประกอบด้านเชาว์ปัญญา ปัญหาส่วนตัว นิสัย และเจตคติในการเรียนกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1*. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

โสภา ชูพิกุลชัย. (2528). *ความรู้เบื้องต้นทางจิตวิทยา*. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สุตรไพศาล.

สำนักงานกฤษฎีกา. *การศึกษาระดับอุดมศึกษา*, กรุงเทพฯ (มปพ.), 2525

อดิพร นฤนาทชีวิน. (2547). *แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์และบุคลิกภาพห้าองค์ประกอบที่มีต่อพฤติกรรมการเรียนดนตรีของวัยรุ่นที่เรียนดนตรีในเขตกรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อัจฉรา ชีวาพัฒนานวงศ์. (2537). *ผลของการใช้เทคนิคแม่แบบที่มีต่อการใช้เวลาในการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนวัดแจ้งร้อน กรุงเทพมหานคร*. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

อุดม ทิพย์พงศ์ธร. (2539). *ผลของการศึกษาอานาปานสติสมาธิที่มีต่อพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1: กรณีศึกษาโรงเรียนบ้านดอนเข้ว่า*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

Bendig, A. W. (1958). Predictive and postdictive validity of need achievement measure. *Journal of Education Research*, 52(22), 119-120.

Brown, W. F., & Holtzman, H. W. (1955). A study attitude questionnaire for predicting academic success. *The Journal of Educational Psychology*, 46, 75-84.

- Cattell, C. V., & Scheier, T. E. (1961). *The meaning and measurement of an anxiety*. New York: The Renald Press.
- Cranston, C. M., & Mccort, B. (1985). A learner analysis experiment: Cognitive style versus learning style in undergraduate nursing education. *Journal of Nursing Education*, 24(40), 136-138.
- Desiderato, O., & Koskinen, P. (1969). Anxiety, study habits and academic achievement. *Journal of Counseling Psychology*, 16(22), 162-165.
- Eugene, L. B. (1969). An investigation of the role of intellectual motivation and other non-intellectual factors in the prediction of educational achievement and efficiency. *Dissertation Abstracts International*, 29(7), 3876-A. (UMI No. 2423589)
- Frymier, J. R., & Wells, R. J. (1966). Junior high school student motivation. *Guidance Journal*, 4(19), 90-95.
- Furst, E. J. (1966). Validity of some objective scales of motivation for predicting academic achievement. *Educational and Psychological Measurement*, 36(4), 927-933.
- Holtzman, H. W. (1965). *Survey of study habits and attitudes*. New York: The Psychology Corporation.
- Humphreys, W. R. (1960). Effects of cooperative: Competitive and individualistic learning on students achievement in science class. *Journal of Research in Science Teaching*, 35(31), 125-131.
- Jearakul, P. (1976). A study of some factors associated with academic performance of tenth-graders in provincial high school of northeastern Thailand. *Dissertation Abstracts International*, 32(05), 1456-A. (UMI No. 2547597)
- Kochgaway, A. J., & Vinitha, R. A. (1993). Junior high school student anxiety. *Indian Journal of Behavior*, 17(1), 16-21.

- Maddox, H. (1965). *How to study*. London: The English Language Book Society.
- Myers, A. E. (1965). Risk taking and academic success and their relation to an objective measure of achievement motivation. *Educational and Psychological Measurement*, 25(2), 355-363.
- Ryckroft, C. (1978). *Anxiety and neurosis*. Harmondsworth, England: Penguin.
- Spielberger, C. D., Gonzalez, H. P., & Fletcher, T. (1979). Test anxiety reduction, learning strategies, and academic performance, In C. D. Spielberger & A. R. O'Neil (Eds.), *Cognitive and affective learning strategies*. New York : Academic Press.
- Stevenson, R. E., & Adam, B. (1969). Effect of anxiety on timed and untimed intelligence test. *Journal of Personality*, 32(18), 24-28.
- Uris, A. (1970). *The executive desk book*. New York: Van Nostrand Reinhold.
- Wang, S. (1997). A study of Chinese college English majors' beliefs about language learning and their learning strategies. *Dissertation Abstracts International*, 57(12), 5021-A. (UMI No. 1244568)
- Weiner, B. (1972). Attribution theory, achievement motivation, and the educational process. *Review of Educational Research*, 42(66), 158-160.
- Weinstein, C. E., & Mayer, D. G. (1986). The teaching of learning strategies. In M. C. Wittrock (Ed.). *Handbook of research on teaching* (3rd ed.) New York: Macmillan.
- Weinstein, C. E., & Palmer, D. R. (2002). *Learning and Study Strategies Inventory (LASSI)* (2nd ed.). Amarillo, TX: H&H Publishing.
- Wrenn, C. G., & Larsen, R. P. (1969). *Studying effectively*. Stanford, CA: Stanford University Press.

ภาคผนวก

มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

แบบสอบถามประกอบงานวิจัยเรื่อง

การศึกษาพฤติกรรมการเรียนรู้ที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษา สาขาวิชาการจัดการ
อุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่องที่เหลี่ยมตามสถานะภาพให้ตรงกับความเป็นจริง หรือใกล้เคียง
ความเป็นจริงมากที่สุด

1. เพศ ☐ ชาย ☐ หญิง

2. อายุ ปี

3. ท่านกำลังศึกษาอยู่ชั้นปีที่

☐ ชั้นปีที่ 2

☐ ชั้นปีที่ 3

☐ ชั้นปีที่ 4

4. เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) ของท่าน (รวมทุกเทอม) =

โปรดทำเครื่องหมาย ☒ ลงในช่องที่ตรงกับความเป็นจริงของท่านมากที่สุด

1. เจตคติในการเรียน

คำถาม	ไม่จริง เลย	ไม่จริง	จริง	ค่อนข้าง จริง	จริง ที่สุด
1. ข้าพเจ้ามีความสุขที่ได้เรียนในสาขาวิชาที่เรียนอยู่ขณะนี้					
2. ข้าพเจ้ารู้สึกสนุกสนานกับการเรียนเกือบทุกวิชา					
3. ข้าพเจ้าชอบที่จะเรียนในสาขาวิชาที่ข้าพเจ้าเลือกเรียนอยู่ขณะนี้					
4. ข้าพเจ้าคิดว่าการเรียนเป็นสิ่งที่มีความประโยชน์ต่อชีวิตของข้าพเจ้า					
5. ข้าพเจ้าคิดว่าสาขาที่ข้าพเจ้าเรียนอยู่เป็นสาขาที่ยาก					
6. ถ้าข้าพเจ้าเลือกสาขาวิชาได้ตามใจชอบข้าพเจ้าจะไม่เลือกเรียนสาขาวิชานี้					
7. ข้าพเจ้าภูมิใจเมื่อได้บอกกับใครว่ากำลังเรียนอยู่ในสาขาวิชานี้					
8. ข้าพเจ้าเรียนสาขาวิชานี้ด้วยความจำใจ					

2. แรงจูงใจใฝ่สัมฤทธิ์

คำถาม	ไม่จริง เลย	ไม่จริง	จริง	ค่อนข้าง จริง	จริง ที่สุด
1. ข้าพเจ้าตั้งใจเป้าหมายในการเรียนไว้อย่างชัดเจน					
2. ข้าพเจ้าจะทำงานหรือการบ้านด้วยตัวเองโดยไม่ต้องพึ่งคนอื่น					
3. หากในการเรียนมีข้อสงสัยข้าพเจ้าจะพยายามค้นคว้าข้อมูลและทำความเข้าใจทันที					
4. ข้าพเจ้าจะมีความพยายามมากขึ้นเมื่อรู้ว่าตนเองด้อยกว่าคนอื่น					
5. เมื่อประสบความล้มเหลวในการทำงานข้าพเจ้ารู้สึกท้อไม่ยอมทำงานนั้นอีก					
6. ข้าพเจ้าจะพยายามเรียนวิชานั้นให้มากขึ้นเมื่อวิชานั้นเป็นวิชาที่ยาก					
7. ข้าพเจ้าเป็นคนค้นหาความรู้เพิ่มเติมอยู่ตลอดเวลา					
8. ข้าพเจ้าพยายามทำให้ได้ตามเกรดที่ตั้งเป้าหมายไว้ใน การเรียนแต่ละรายวิชา					

3. การจัดการกับเวลาทางการเรียน

คำถาม	ไม่จริง เลย	ไม่จริง	จริง	ค่อนข้าง จริง	จริง ที่สุด
1. ข้าพเจ้าชอบตื่นนอนแต่เช้าเพื่ออ่านหนังสือ					
2. เมื่อทราบกำหนดสอบข้าพเจ้าจะวางแผนเพื่อเตรียมตัวอ่านหนังสือสอบ					
3. ข้าพเจ้ามักจะใช้เวลาว่างในการอ่านหนังสือหรือทบทวนบทเรียน					
4. ข้าพเจ้ามักจะใช้เวลาส่วนใหญ่ศึกษาวิชาที่ข้าพเจ้าชอบและมีเวลาเหลือน้อยสำหรับศึกษาวิชาอื่น					
5. ข้าพเจ้าจะอ่านหนังสือล่วงหน้าในเนื้อหาที่จะเรียนในครั้งต่อไป					
6. เมื่อมีเวลาว่างข้าพเจ้าจะเข้าห้องสมุดเพื่อหาความรู้เพิ่มเติม					
7. เมื่อมีการบ้านมากข้าพเจ้าจะไม่ทำหรือเลือกทำเฉพาะข้อที่ทำได้					
8. ข้าพเจ้าจะทบทวนงานทุกชิ้นที่ทำในแต่ละครั้งหลายๆ รอบเพื่อความถูกต้อง					

4. ความวิตกกังวลเกี่ยวกับการเรียน

คำถาม	ไม่จริง เลย	ไม่จริง	จริง	ค่อนข้าง จริง	จริง ที่สุด
1. ข้าพเจ้ารู้สึกกลัวอยู่ตลอดเวลาว่าข้าพเจ้าจะประสบความล้มเหลวในเรื่องการเรียน					
2. ข้าพเจ้ารู้สึกกังวลใจเกี่ยวกับเรื่องการเรียนมาก					
3. ข้าพเจ้าจะแสดงความเศร้าโศกเสียใจ เวลาที่ผลสอบไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง					
4. ยิ่งใกล้ถึงวันสอบ ข้าพเจ้ารู้สึกเครียดมากยิ่งขึ้น					
5. ข้าพเจ้ารู้สึกคับข้องใจทุกครั้ง เวลาที่ผลการสอบไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง					
6. ถ้าข้าพเจ้าสอบได้คะแนนน้อยกว่าเพื่อน ข้าพเจ้าจะรู้สึกอับอาย					
7. ข้าพเจ้าเชื่อมั่นในตัวเองกว่าข้าพเจ้าสามารถประสบความสำเร็จในเรื่องการเรียน					
8. ข้าพเจ้ามักจะหนีเรียนในช่วงโมงเรียนวิชาที่ข้าพเจ้าไม่ชอบหรือไม่ถนัด					

5. การมีสมาธิต่อการเรียน

คำถาม	ไม่จริง เลย	ไม่จริง	จริง	ค่อนข้าง จริง	จริง ที่สุด
1. เมื่อเรียนอยู่ข้าพเจ้าไม่ปล่อยจิตใจให้ฟุ้งซ่านไปเรื่องอื่นจนเสียการเรียน					
2. ข้าพเจ้าไม่หลงลืมต่องานที่ครูมอบหมาย					
3. ข้าพเจ้าชอบคุยในเวลาเรียน					
4. ข้าพเจ้าตั้งใจเรียนอย่างสม่ำเสมอทุกวิชา					
5. บ่อยครั้งข้าพเจ้ามักง่วงนอนในเวลาเรียน					
6. ข้าพเจ้ามักจดหัวข้อสำคัญ ในขณะที่เรียนทุกครั้ง					
7. ในขณะที่เรียน บ่อยครั้งข้าพเจ้าจะนั่งคิดถึงเรื่องอื่นๆ ที่ไม่ใช่เรื่องเรียน					
8. เมื่อข้าพเจ้าสนใจเรื่องใดก็จะพยายามเรียนรู้สิ่งนั้นอย่างตั้งใจ					

6. กระบวนการรวบรวมข้อมูล

คำถาม	ไม่จริง เลย	ไม่จริง	จริง	ค่อนข้าง จริง	จริง ที่สุด
1. ข้าพเจ้าวางแผนการเรียนเป็นประจำ					
2. ข้าพเจ้าสรุปเนื้อหาที่เรียนเพื่อใช้ในการสอบ					
3. ข้าพเจ้าหาความรู้เพิ่มเติมจากสื่อต่าง ๆ นอกจากตำราเรียน					
4. ข้าพเจ้าขอคำอธิบายเพิ่มเติมจากครูนอกเวลาเรียน					
5. ข้าพเจ้าเตรียมอ่านหนังสือล่วงหน้าก่อนเข้าเรียน					
6. ข้าพเจ้าให้ความสนใจต่อสิ่งที่ต้องการจำ ในแต่ละวิชาที่เรียน					
7. ในการเรียนแต่ละวิชา ข้าพเจ้าจะพยายามเรียบเรียงสิ่งที่สำคัญเป็น ถ้อยคำใหม่ ๆ เพื่อให้เข้าใจได้ง่ายและสามารถจำได้ง่ายขึ้น					
8. ในการเรียนแต่ละวิชา ข้าพเจ้าจะพยายามเชื่อมโยงสิ่งบทเรียนต่างๆ เข้าด้วยกัน เพื่อให้สามารถมองในภาพรวมได้					

7. วิธีเลือกใจความสำคัญและจดจำเนื้อหาที่สำคัญของบทเรียน

คำถาม	ไม่จริง เลย	ไม่จริง	จริง	ค่อนข้าง จริง	จริง ที่สุด
1. ในการเรียน ข้าพเจ้าจะเลือกจับใจความสำคัญ ในการเรียงลำดับ ความสำคัญของเนื้อหา					
2. ในการเรียน ข้าพเจ้าจะสำรวจหนังสือเรียนจนจบเล่ม โดยอ่านคำนำ สารบัญ บทสุดท้ายของหนังสือ และสำรวจแต่ละบทก่อนที่จะอ่าน					
3. ข้าพเจ้าจะพยายามอ่านหนังสือเรียนแต่ละวิชาเพื่อให้ได้ แนวความคิดหลักของแต่ละบทเรียน					
4. ข้าพเจ้าจะตั้งคำถามให้กับตัวเองในขณะที่อ่าน โดยตั้งคำถาม เกี่ยวกับข้อความที่เขียนและคิดที่ผู้เขียนแสดงออกมา					
5. ข้าพเจ้าจะทำการขีดเส้นใต้และการจดบันทึกในแต่ละบทเรียนและ ระมัดระวังในการเลือกข้อมูลหลักและรายการละเอียดที่สำคัญ					
6. ข้าพเจ้าจะทำการรวบรวมสิ่งที่จดในชั้นเรียนและที่บันทึกในตำรา เรียนเข้าด้วยกัน เป็นโน้ตย่อ เพื่อให้ง่ายต่อการจำ					
7. ข้าพเจ้าจะทบทวนอย่างสม่ำเสมอ ก่อนและหลังชั่วโมงเรียน					

8. การใช้เทคนิคและเครื่องมืออุปกรณ์ช่วยเหลือในการเรียน

คำถาม	ไม่จริง เลย	ไม่จริง	จริง	ค่อนข้าง จริง	จริง ที่สุด
1. ก่อนเรียนในแต่ละวิชา ข้าพเจ้าศึกษาวิชานั้นมาแล้วล่วงหน้า พอให้ความรู้บ้าง					
2. ในข้อสงสัยใดๆ ของแต่ละวิชาข้าพเจ้าจะ ถามอาจารย์เพื่อให้เกิดความรู้ ความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้ง					
3. เมื่อเรียนในแต่ละวิชา ข้าพเจ้าจะอ่านข้อความที่จดบันทึกไว้ หรือข้อความจากหนังสือเรียน อย่างพิถีพิถัน จะทำให้เกิดความเข้าใจ					
4. ข้าพเจ้าจะพยายามเขียนเป็นข้อความตามความเข้าใจของข้าพเจ้า เพื่อเป็นการทบทวนเสมอ ก่อนทำการสอบ					

9. การทดสอบตนเอง การทบทวน และการเตรียมตัวในการเรียน

คำถาม	ไม่จริง เลย	ไม่จริง	จริง	ค่อนข้าง จริง	จริง ที่สุด
1. ข้าพเจ้าจะจัดเวลาในแต่ละวันเพื่อทำการบ้านอย่างสม่ำเสมอ					
2. หากในวันใดไม่มีการบ้าน ข้าพเจ้าจะทำการทบทวนบทเรียนแต่ละวิชา					
3. ทุกครั้งที่อาจารย์ได้สั่งการบ้าน ข้าพเจ้าจะทำการตรวจสอบอย่างคร่าวๆ ว่าพอทำได้หรือไม่ หากมีข้อสงสัยจะทำการสอบถามอาจารย์ก่อน					
4. ข้าพเจ้าจะรีบทำการบ้าน โดยจะรีบทำให้เสร็จภายในวันนั้น					
5. ก่อนส่งการบ้านแต่ละครั้ง ข้าพเจ้าจะตรวจสอบความถูกต้องก่อนส่งทุกครั้ง					
6. ข้าพเจ้าจะจัดเวลาสำหรับทบทวนบทเรียน อย่างสม่ำเสมอ					
7. ในวิชาคำนวณ ข้าพเจ้าจะหมั่นทำแบบฝึกหัดที่เรียนไป เพื่อเป็นการทบทวนสูตรไปด้วย					

10. ยุทธวิธีในการสอบและการเตรียมตัวสอบ

คำถาม	ไม่จริง เลย	ไม่จริง	จริง	ค่อนข้าง จริง	จริง ที่สุด
1. ข้าพเจ้าจะอ่านหนังสือเตรียมสอบ โดยอ่านวิชาที่สอบวันแรกไปจนถึงวันสุดท้ายแล้วจึงอ่านย้อนจากวันสุดท้ายถึงวันแรกอีกครั้ง					
2. ข้าพเจ้าจะพยายามหาข้อสอบเก่า หรือแนวข้อสอบจากรุ่นพี่ เพื่อให้เห็นแนวข้อสอบชัดเจนยิ่งขึ้น					
3. ข้าพเจ้าจะติดกับเพื่อนเสมอ เพื่อเป็นการทบทวนและเตรียมตัวก่อนสอบ					
4. ข้าพเจ้าจะทำการค้นคว้าเพิ่มเติม โดยสอบถามอาจารย์ผู้สอนก่อนว่าต้องการให้ค้นคว้าเพิ่มเติมเพื่อใช้ในเรื่องใดหรือไม่ หรือข้อสอบจะออกเฉพาะที่บรรยายหรือในตำราเท่านั้น					
5. ข้าพเจ้าจะจำหัวข้อสำคัญ ๆ ไว้ โดยเฉพาะหัวข้อที่อาจารย์ผู้สอนเน้นเป็นพิเศษ และจำรายละเอียดในหัวข้อนั้น ๆ ด้วย					
6. ในการทำข้อสอบ ข้าพเจ้าจะทำการตีความคำถามในข้อสอบให้ถูกต้องเสมอ					
7. ก่อนสอบข้าพเจ้าจะทบทวนรายวิชาที่จะสอบตั้งแต่ตอนเย็นของคืนก่อนสอบ และตอนเช้ามีคของวันสอบ					
8. ในการทำข้อสอบ ถ้ามีเวลาเหลือในการทำข้อสอบ ข้าพเจ้าจะทบทวนคำตอบโดยเฉพาะ ข้อสอบอัตนัย และถ้าเป็นข้อสอบปรนัย จะตรวจสอบว่าทำครบทุกข้อหรือไม่					

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือในการตอบแบบสอบถาม

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล ผ่องใส เพ็ชรรักษ์

ตำแหน่ง หัวหน้าภาควิชาการจัดการอุตสาหกรรม ภาควิชาการจัดการอุตสาหกรรม
คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต

การศึกษา Master of Business Administration (Management) Far Eastern University
นิเทศศาสตรบัณฑิต (หนังสือพิมพ์) มหาวิทยาลัยกรุงเทพ
วุฒิปัตร์ เจ้าหน้าที่ความปลอดภัยระดับวิชาชีพ
วุฒิปัตร์ Logistics and Supply Chain Management, Asian Institute of Logistics

ผลงานวิชาการ

ผลงานวิจัย

ผ่องใส เพ็ชรรักษ์, การออกแบบชุดเครื่องมือที่ประสิทธิภาพสำหรับงานถอดประกอบอุปกรณ์ใน โถสุกัณฑ์, 2547

ผ่องใส เพ็ชรรักษ์และ ศิริรัตน์ แจ่มรักษ์สกุล, การศึกษาการนำระบบการผลิตแบบโตโยต้ามาใช้ในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์, 2553

ผ่องใส เพ็ชรรักษ์และ ศิริรัตน์ แจ่มรักษ์สกุล, ความพึงพอใจของพนักงานในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ต่อระบบการผลิตแบบโตโยต้าในด้านองค์ประกอบของการเพิ่มผลผลิต: กรณีศึกษากรุงเทพและปริมณฑล, 2554

บทความ

การเตรียมพร้อมด้านการจัดการอาชีวอนามัยและความปลอดภัย เพื่อรับมือกับข้อตกลง FTA: ประเด็นศึกษาของอุตสาหกรรมเครื่องนุ่งห่ม, 2548

ก้าวสู่ทิศทางการปรับปรุงกระบวนการจัดซื้ออย่างต่อเนื่อง เผยแพร่ในการประชุมวิชาการ การบริหารและการจัดการครั้งที่ 7 ยกเครื่อง การศึกษาไทย เพื่อลดความเหลื่อมล้ำ, 2555

การจัดการความปลอดภัย อาชีวอนามัยอย่างยั่งยืนสู่องค์กร, 2555

หนังสือแปล

Jay Heizer. Barry Render (Operation Management), การจัดการการผลิตและการปฏิบัติการ, 2551 ร่วมแปล

เอกสารประกอบการสอน

เอกสารคำสอนวิชาการจัดการการผลิตและดำเนินงาน

เอกสารคำสอนวิชาการจัดการความปลอดภัย อนามัยและสิ่งแวดล้อม

ประสบการณ์ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

วิชาที่รับผิดชอบ

วิชาการจัดการความปลอดภัย อนามัยและสิ่งแวดล้อม วิชาการจัดการการผลิตและดำเนินงาน, วิชาการจัดหา, วิชาองค์การและการจัดการ, วิชาธุรกิจเบื้องต้น, วิชาทฤษฎีองค์การ

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	ศิริรัตน์ แจ้รัมย์สกุล
ตำแหน่ง	อาจารย์ประจำ ภาควิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต
การศึกษา	วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วิทยาการจัดการอุตสาหกรรม) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง อุตสาหกรรมศาสตรบัณฑิต (เทคโนโลยีการจัดการอุตสาหกรรม) สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ
วุฒิบัตร	ที่ปรึกษากระบวนการผลิตแบบลีนสำหรับ SMEs : กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ระบบการผลิตแบบโตโยต้า TPS: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น) Advance TOYOTA Production System: สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น)
ผลงานวิชาการ	ผลงานวิจัย ปัจจัยที่ส่งผลต่อการเลือกทำเลที่ตั้งของสถานประกอบการในเขตอุตสาหกรรม กรณีศึกษาจังหวัดฉะเชิงเทราและจังหวัดปราจีนบุรี, 2552 ผ่องใส เพ็ชรรัมย์และ ศิริรัตน์ แจ้รัมย์สกุล, การศึกษาการนำระบบการผลิตแบบ โตโยต้ามาใช้ในอุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์, 2553 ผ่องใส เพ็ชรรัมย์และ ศิริรัตน์ แจ้รัมย์สกุล, ความพึงพอใจของพนักงานใน อุตสาหกรรมชิ้นส่วนยานยนต์ต่อระบบการผลิตแบบโตโยต้าในด้านองค์ประกอบ ของการเพิ่มผลผลิต: กรณีศึกษากรุงเทพและปริมณฑล, 2554 บทความ การนำระบบการผลิตแบบโตโยต้ามาใช้ในสถานประกอบการและปัจจัยสู่ ความสำเร็จ, 2555 หนังสือแปล Jay Heizer. Barry Render (<u>Operation Management</u>), การจัดการการผลิตและ การปฏิบัติการ, 2551 ร่วมแปล

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ-นามสกุล	อาทร จิตสุนทรชัยกุล
ตำแหน่ง	อาจารย์ประจำภาควิชาการจัดการอุตสาหกรรม คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
การศึกษา	PhD (Management Technology), Massey University, New Zealand (Vice-Chancellor Doctoral Scholarship) MS in Technology, Pittsburg State University, U.S.A. BBA (Industrial Management), UTCC, Thailand Post-Doctoral, The Canadian International Development Agency ผู้จัดอบรม โครงการพัฒนาที่ปรึกษา TQM กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ร่วมกับ สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น) ผู้จัดอบรม โครงการพัฒนาที่ปรึกษา LEAN-TPM กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม ร่วมกับ สมาคมส่งเสริมเทคโนโลยี (ไทย-ญี่ปุ่น) ผู้จัดอบรม โครงการพัฒนาผู้ตรวจสอบการจัดการพลังงาน กรมพัฒนาพลังงานทดแทนและอนุรักษ์พลังงาน ผู้จัดอบรม การตรวจประเมินคาร์บอนฟุตพริ้นท์ สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ผู้จัดอบรม ผู้ควบคุมมลพิษน้ำ สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย ผู้จัดอบรม ผู้ปฏิบัติงานระบบควบคุมมลพิษอากาศ สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย ผู้จัดอบรม ผู้ตรวจสอบภายใน ISO 14001 สถาบันสิ่งแวดล้อมไทย

ผลงานวิชาการ

ผลงานวิจัย

Jitsoonthornchaikul, A., Evaluation the Impact of the Rayong's Environmental Treatment and Control Plan. Conference: ThaiTIMA Annual Conference on Technology and Innovation Management 25-26 June 2009, and Conference: Thailand Research Expo 2009 – 30 August 2009.

Jitsoonthornchaikul, A., A Comparison of Environmental Management System (E.M.S.) Applied by Manufacturing Companies in Amata Nakorn Industrial Town and Other Areas of Chonburi Province, Thailand. Conference Dhurakijpundit University 18-19 October 2007

บทความ

Jitsoonthornchaikul, A., Background of Thailand's general environmental approaches and legislations. *Suddhiparitat Dhurakijpundit University Journal*. Vol. 21. No. 65, September – December 2007. Page 67-86.

Jitsoonthornchaikul, A., Improving environmental management policy in the private sector. *Suddhiparitat Dhurakijpundit University Journal*. Vol. 20. No. 61, May – August 2006. Page 85-91.

Jitsoonthornchaikul, A., Hazards waste management in Southeast Asian countries. *Journal of the Faculty of Humanities and Social Sciences, Khon Kaen University*. Vol. 4. No. 22, pp. 96-111. July-September 2005.

Jitsoonthornchaikul, A., The influence of the external environmental pressures on the decision by manufacturing companies in Thailand whether to obtain an ISO 14001 certification, Bangkok. *The University of the Thai Chamber of the Commerce Journal*. Vol. 25. No. 1, pp. 181-193. January-March 2005.

Jitsoonthornchaikul, A., Impact of ISO 14001 on small and medium size manufacturing companies in Chonburi Province, Thailand. *Suddhiparitat Dhurakijpundit University Journal*. Vol. 19. No. 57, pp. 39-50. January-March 2005.

หนังสือแปล

Jay Heizer. Barry Render (*Operation Management*), การจัดการการผลิตและการปฏิบัติการ, 2551 ร่วมแปล

เอกสารประกอบการสอน

เอกสารคำสอนวิชาการจัดการอุตสาหกรรม

ประสบการณ์ คณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์
วิชาที่รับผิดชอบในระดับปริญญาตรี

วิชาการจัดการการผลิตและดำเนินงาน, วิชาการจัดการอุตสาหกรรม, วิชาสัมมนา
ทางการจัดการอุตสาหกรรม, วิชาผลกระทบสิ่งแวดล้อมทางอุตสาหกรรม, วิชาการ
จัดการโซ่อุปทาน

บัณฑิตวิทยาลัย

วิชาที่รับผิดชอบในระดับปริญญาโท คณะวิศวกรรมศาสตร์ สาขาการจัดการทาง
วิศวกรรม วิชาการจัดการคุณภาพทั่วทั้งองค์กร